DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA PRZEMYSKIEGO

Przemyśl, dnia 17 maja 1997 r. Nr 6 poz. 76-88

ROZPORZĄDZENIA

76 — Rozporządzenie Nr 9 Wojewody Przemyskiego z dnia 15 kwietnia 1997 r. w sprawie zwalczania wścieklizny zwierząt domowych w rejonie miejscowości Studzian.

77 — Rozporządzenie Nr 10 Wojewody Przemyskiego z dnia 17 kwietnia 1997 r. w sprawie uznania terenu w gminie Krzywcza za użytek ekologiczny.

78 — Rozporządzenie Nr 11 Wojewody Przemyskiego z dnia 24 kwietnia 1997 r. w sprawie utworzenia Zespołu Parków Krajobrazowych z siedzibą w Przemyślu.

79 — Rozporządzenie Nr 12 Wojewody Przemyskiego z dnia 29 kwietnia 1997 r. w sprawie doustnego szczepienia przeciw wściekliźnie lisów wolno żyjących.

80 — Rozporządzenie Nr 13 Wojewody Przemyskiego z dnia 30 kwietnia 1997 r. w sprawie podziału województwa przemyskiego na obwody łowieckie.

ZARZĄDZENIA

81 — Zarządzenie Nr 3 Wojewody Przemyskiego z dnia 21 stycznia 1997 r. w sprawie ustalenia Statutu Urzędu Wojewódzkiego w Przemyślu.

82 — Zarządzenie Nr 24 Wojewody Przemyskiego z dnia 16 stycznia 1997 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania wojewódzkiej i rejonowych komisji lekarskich oraz wojewódzkiej i rejonowych komisji poborowych.

83 — Zarządzenie Nr 25 Wojewody Przemyskiego z dnia 21 kwietnia 1997 r. w sprawie ustalenia ceny opłaty 1 m^3 za wyprowadzenie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych znajdujących się w Gospodarstwie Administracyjno-Handlowym Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa w Makowisku.

84 — Zarządzenie Nr 26 Wojewody Przemyskiego z dnia 21 kwietnia 1997 r. w sprawie ustalenia ceny opłaty 1 m^3 wody pobieranej z urządzeń zaopatrzenia w wodę znajdujących się w Gospodarstwie Administracyjno-Handlowym Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa w Makowisku.

OBWIESZCZENIA

85 — Obwieszczenie Wojewódzkiego Komisarza Wyborczego w Przemyślu z dnia 21 kwietnia 1997 r. o wynikach wyborów uzupełniających do Rady Gminy Radymno w okręgu wyborczym nr 11, przeprowadzonych w dniu 20 kwietnia 1997 r.

UCHWAŁY

86 — Uchwała Rady Gminy Żurawica Nr 182 / XXII / 97 z dnia 21 marca 1997 r. w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Na Stawach'' w Żurawicy stanowiącego zmianę Miejscowego Planu Szczegółowego „Żurawica'' zatwierdzonego Uchwałą Rady Gminy Nr 25 / IV / 94 z dnia 10 października 1994 r. (Dz. Urz. Woj. Przemyskiego nr 18 poz. 116 z dnia 13.12.1994 r.).

87 — Uchwała Rady Gminy Jawornik Polski Nr 97 / XIX / 97 z dnia 28 lutego 1997 r. w sprawie ustalenia regulaminów.

INFORMACJE

88 — Informacja o działalności Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Przemyślu w 1996 r.

— 76 —

Rozporządzenie Nr 9 Wojewody Przemyskiego z dnia 15 kwietnia 1997 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny zwierząt domowych w rejonie miejscowości Studzian

Na podstawie art. 25, 26, 70 i 71 oraz 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 z późn. zmian) po stwierdzeniu wścieklizny u psa własność Pani Marek Joanna zam. Studzian 243

zarządza się co następuje:

§ 1.

Za okrąg zapowietrzony uznaje się teren miejscowości Studzian.

§ 2.

Za okrąg zagrożony wścieklizną uznaje się tereny w promieniu 5 km od miejscowości Studzian z miejscowościami: Nowosielce, Gręska, Urzejowice, Przeworsk, Dębów, Ostrów, Białoboki, Mikulice.

§ 3.

W okręgach zapowietrzonym i zagrożonym:

1. zakazuje się:

a) urządzania polowań oraz odłowów z wyjątkiem odstrzałów sanitarnych,
b) organizowania wycieczek do lasu,
c) otwierania zwłok i zdejmowania skór ze zwierząt łownych padłych i pochodzących z odstrzałów sanitarnych,
d) pozostawiania zwierząt gospodarskich na noc na pastwiskach, wybiegach okólnikach,
e) swobodnego puszczania psów i kotów.

2. nakazuje się:

a) na granicy okręgów zagrożonych i zapowietrzonych, przy drogach publicznych, przejściach oraz drogach wiodących do kompleksów leśnych umieścić tablicę z napisem „wścieklizna'',
b) trzymać na uwięzi psy, a koty w zamknięciu,
c) zorganizować akcje odstrzałów sanitarnych zwierząt łownych, wykazujących objawy choroby (agresywność w stosunku do ludzi i zwierząt, nienormalne zachowanie się itp.),
d) o każdym podejrzeniu zwierzęcia o wściekliznę niezwłocznie zawiadomić lekarza wet., sołtysa lub posterunek policji,
e) zgłaszać służbie weterynaryjnej o zwierzętach padłych, lub pochodzących z odstrzałów sanitarnych, zabezpieczając równocześnie zwłoki przed ewentualnym zakażeniem się ludzi i zwierząt,
f) przeprowadzić lustrację w okręgach zapowietrzonym i zagrożonym wścieklizną.

§ 4.

Nakazy i zakazy wyżej wypisane obowiązują obywateli zamieszkałych lub przebywających czasowo na danym terenie, jak również użytkowników właścicieli, zarządców gruntów, służbę leśną, zarządców lub dzierżawców obwodów łowieckich.

§ 5.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się: Kierownikowi Urzędu Rejonowego w Przeworsku, Wójtom Gmin: Przeworsk, Gać, Burmistrzowi Miasta Przeworsk, Rejonowemu Lekarzowi Weterynarii w Przeworsku, Wojewódzkiemu Lekarzowi Weterynarii w Przemyślu.

§ 6.

Kto wykracza przeciwko nakazom i zakazom niniejszego rozporządzenia podlega karze grzywny do 500,00 złotych.

§ 7.

Rozporządzenie podlega ogłoszeniu przez rozplakatowanie obwieszczeń.

§ 8.

1. Rozporządzenie podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego.
2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

WOJEWODA
Stanisław Bajda

— 77 —

Rozporządzenie nr 10
Wojewody Przemyskiego
z dnia 17 kwietnia 1997 r.

w sprawie uznania terenu w gm. Krzywcza za użytek ekologiczny

Na podstawie art. 30, 32 i 37 ustawy z dnia 16 października 1991 roku o ochronie przyrody (Dz. U. nr 114, poz. 492 zmiana z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 89, poz. 415, z 1995 r. Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 72, poz. 409), art. 20 ust. 1 pkt 1, art. 21 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. nr 21, poz. 123 ze zm. z 1991 r. Dz. U. Nr 75 poz. 328 z 1995 r. Dz. U. Nr 74 poz. 368 i z 1996 r. Dz.U. Nr 06 poz. 498) zarządza się co następuje:

§ 1

Uznaje się niżej wymieniony teren będący własnością p. Stanisława Bajdy, zam. Opalińskiego 15/28, Przemyśl, za użytek ekologiczny o nazwie:
„Pod Uryńskim: o pow. 1,85 ha, Nr ewid. działki 206/1 obrębu ewidencyjnego Kupna, gmina Krzywcza.

§ 2

Celem ochrony jest zachowanie wartości przyrodniczych, krajobrazowych i naukowo-dydaktycznych powierzchni wskazanej w § 1.

§ 3

Na obszarze użytków ekologicznych zabrania się:
1) zmiany stosunków wodnych, jeżeli taka zmiana mogłaby niekorzystnie wpłynąć na środowisko ekologiczne,
2) niszczenia drzew, krzewów i innej roślinności, za wyjątkiem pozyskiwania drzew i krzewów w celu utrzymania wartości przyrodniczych, krajobrazowych użytku, na warunkach uzgodnionych z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody,
3) palenia ognisk i wypalania roślinności,
4) zanieczyszczania wód i gleby odpadami stałymi i ciekłymi,
5) stosowania wszelkich środków chemicznych,
6) chwytania, zabijania i płoszenia dziko żyjących zwierząt, niszczenia nor i lęgowisk zwierzęcych, gniazd ptasich, wybierania jaj i piskląt, z dopuszczeniem polowania na zwierzynę łowną.

§ 4

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Wojewódzkiemu Konserwatorowi Przyrody.

§ 5

Rozporządzenie wchodzi w życie w terminie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego.

wz WOJEWODY
Jerzy Marcinko
WICEWOJEWODA

— 78 —

Rozporządzenie nr 11
Wojewody Przemyskiego z dnia 24 kwietnia 1997 r.
w sprawie utworzenia Zespołu Parków Krajobrazowych
z siedzibą w Przemyślu

Na podstawie art. 24 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114 poz. 492 ze zm.: z 1992 r. Dz. U. Nr 54 poz. 254 z 1994 r.; Dz. U. Nr 89 poz. 415 z 1995 r. Dz. U. Nr 147 poz. 713 i z 1996 r. Dz. U. Nr 72 poz. 469) oraz art. 20 ust. 1 pkt. 1 i art. 21 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. Nr 21 poz. 123 ze zm. z 1991 r. Nr 75 poz. 328, z 1995 r. Dz. U. Nr 74 poz. 368 i z 1996 r. Dz. U. Nr 106 poz. 498) zarządza się, co następuje:

§ 1

Tworzy się Zespół Parków Krajobrazowych w Przemyślu, w skład którego wchodzą następujące parki krajobrazowe:
1. Park Krajobrazowy Puszczy Solskiej o powierzchni 7.675 ha na części obszaru gminy Cieszanów oraz miasta i gminy Narol, pozostała część — 21.303 ha — na terenie woj. zamojskiego.
2. Południoworoztoczański Park Krajobrazowy o powierzchni 16.237 ha na cześci obszaru gminy Horyniec oraz miasta i gminy Narol, pozostałe — 4.139 ha w woj. zamojskim.
3. Park Krajobrazowy Pogórza Przemyskiego o powierzchni 61.862 ha na obszarze części gmin: Bircza, Dubiecko, Dynów, Fredropol, Krasiczyn, Krzywcza, Przemyśl i miasta Dynów.

§ 2

Opis granic parków krajobrazowych wraz z częścią graficzną stanowi załącznik nr 1 do niniejszego rozporządzenia.

§ 3

Opis walorów przyrodniczych, krajobrazowych, historycznych i kulturowych parków krajobrazowych zawiera załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4

W celu zapewnienia ochrony walorów Parków Krajobrazowych przed ich niszczeniem bądź utratą wprowadza się niżej wyszczególnione zakazy, nakazy i ograniczenia, do których przestrzegania obowiązane są organy administracji rządowej i samorządowej terenu województwa przemyskiego, osoby fizyczne i jednostki organizacyjne prowadzące bądź podejmujące działalność w granicach opisanych w załączniku nr 1 wymienionym w § 2:
1. **Zakazuje się:**
a) lokalizowania inwestycji mogących znacząco pogorszyć stan środowiska przyrodniczego oraz naruszyć walory przyrodnicze i krajobrazowe terenu Parków Krajobrazowych,
b) prowadzenia nowych międzyregionalnych ciągów infrastruktury technicznej, a w szczególności napowietrznych linii energetycznych wysokiego napięcia, ciągów ciepłowniczych, dróg szybkiego ruchu.
c) eksploatacji surowców mineralnych na skalę przemysłową z dopuszczeniem kopalnictwa naftowego i gazowego,
d) poboru kruszywa ze zbiorników i cieków wodnych, z wyjątkiem przypadków uregulowanych odrębnymi przepisami,
e) dokonywania zmian koryt rzecznych i ich spadku podłużnego,
f) pobierania wód powierzchniowych, w ilościach przekraczających przepływ nienaruszlny,
g) dokonywania zmian stosunków wodnych szkodzących ekosystemom i pogarszających stan zasobów wodnych,

h) prowadzenia działalności wzmagającej procesy erozyjne,
i) lokalizowania składowisk odpadów przemysłowych,
j) niszczenia obiektów i urządzeń stanowiących elementy zagospodarowania parków krajobrazowych,
k) urządzania pól namiotowych, kempingów i parkingów w miejscach na ten cel nie przeznaczonych,
l) używania łodzi o napędzie motorowym; nie dotyczy służb posługujących się tym sprzętem w swej działalności statutowej i ustawowej,
ł) umieszczania bez uzgodnienia z Zespołem Parków Krajobrazowych w województwie przemyskim tablic z ogłoszeniami reklamowymi.

2. **Ogranicza się:**
a) usuwanie zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, śródłąkowych, wzdłuż cieków wodnych oraz w pasach drogowych, do rozmiarów wynikających z potrzeb utrzymania urządzeń wodnych i obiektów budowlanych, użytków rolnych oraz bezpieczeństwa,
b) pobór wód podziemnych do celów przemysłowych,
c) stosowanie zrębów zupełnych w gospodarstwie leśnym, z ich wykluczeniem w bezpośrednim sąsiedztwie rezerwatów, szlaków turystycznych, cieków wodnych i punktów widokowych,
d) ruch turystyczny do turystyki kwalifikowanej i krajoznawczej a penetrację parków przez turystów zmotoryzowanych do głównych i ogólnodostępnych miejsc,
e) stosowanie środków chemicznych w gospodarce leśnej na rzecz biologicznych metod walki ze szkodnikami,
f) stosowanie nawozów mineralnych i pestycydów w rolnictwie i leśnictwie do niezbędnego minimum,
g) lokalizację środków wypoczynkowych, kempingów i parkingów do terenów niezalesionych,
h) zmianę użytków zielonych na grunty orne, w szczególności na terenach przybrzeżnych rzek i potoków.

3. **Nakazuje się:**
a) stosowanie rozwiązań organizacyjno-technicznych zapewniających dotrzymanie norm ochrony środowiska dla obszarów specjalnie chronionych,
b) otoczenie szczególną ochroną miejsc pamięci narodowej i zabytków kultury materialnej,
c) wzmożenie nadzoru budowlanego w zakresie ładu przestrzennego, architektonicznego i dyscypliny budowlanej,
d) dostosowanie nowopowstających obiektów budowlanych do charakteru i skali krajobrazu pod względem architektonicznym i materiałowym, zapewniając szczególną dbałość w tym zakresie,
e) zalesianie i zadrzewianie gruntów nieprzydatnych do produkcji rolnej, przeznaczonych na ten cel w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego,
f) prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z obowiązującymi zasadami zagospodarowania lasów wchodzących w skład parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu,
g) propagowanie, popieranie i inicjowanie rozwoju rolnictwa ekologicznego jako kierunku przyszłościowego,
h) popieranie wszelkich działań koniecznych do optymalnego zagospodarowania turystycznego parków krajobrazowych oraz propagowanie turystyki kwalifikowanej i krajoznawczej.

§ 5

Szczegółowe zasady ochrony parków krajobrazowych zostaną ustalone w planach ochrony tychże parków.

§ 6

Nadzór nad realizacją zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia powierza się Wojewódzkiemu Konserwatorowi Przyrody a wykonanie Dyrektorowi Zespołu Parków Krajobrazowych w Przemyślu.

§ 7

Organem doradczym i opiniodawczym w sprawach Parków jest Rada Naukowo-Społeczna Parków Krajobrazowych w Przemyślu powołana przez Wojewodę Przemyskiego.

§ 8

Traci moc:

1. Uchwała nr XXIV/175/88 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Przemyślu z dnia 26 maja 1988 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Puszczy Solskiej (Dz. Urz. Województwa Przemyskiego Nr 9, poz. 73).
2. Uchwała nr VII/40/89 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Przemyślu z dnia 13 lipca 1989 roku w sprawie utworzenia Południoworoztoczańskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Województwa Przemyskiego Nr 13, poz. 105).
3. Rozporządzenie Nr 11 Wojewody Przemyskiego z dnia 16 grudnia 1991 roku w sprawie wprowadzenia ochrony terenów posiadających walory krajobrazowe przed ich niszczeniem bądź utratą tych walorów (Dz. Urz. Województwa Przemyskiego Nr 17, poz. 100).
4. Pkt 15, pkt 21, załącznika do Obwieszczenia Wojewody Przemyskiego z dnia 11 grudnia 1990 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia wykazu aktów prawnych stanowiących prawo miejscowe (D. Urz. Województwa Przemyskiego Nr 22, poz. 161).

§ 9

Zmiana zakazów, nakazów i ograniczeń oraz korekta granic parków może nastąpić w trybie określonym do ich wprowadzenia.

§ 10

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego.

wz WOJEWODY
Jerzy Marcinko
Wicewojewoda

Załącznik nr 1 do
Rozporządzenia Nr 11
Wojewody Przemyskiego
z dnia 24 kwietnia 1997 r.
w sprawie Zespołu Parków
Krajobrazowych w Przemyślu

OPIS GRANIC PARKÓW KRAJOBRAZOWYCH WRAZ Z MAPĄ 1:300 000

Park Krajobrazowy Puszczy Solskiej.

W pobliżu Józefowa granica omijając tę miejscowość przyjmuje kierunek południowo-wschodni i opierając się o skraj lasu biegnie do wsi Hamernia. Na odcinku około 2 km jest to jednocześnie granica gm. Józefów. Za Hamernią granicę parku oparto o rzekę Sopot i ciek ten stanowi ją na niewielkim 1,5 km odcinku. Potem znowu przyjmując poprzedni południowo-wschodni kierunek, skrajem lasu, dochodzi do szosy Józefów — Susiec. Szosa ta stanowi granic parku do wsi Skwarki, gdzie rolę granicy pełni linia kolejowa Zamość — Bełżec. Jest ona granicą do mostu kolejowego na Potoku Łosinieckim, a następnie przebiega skrajem lasu do wsi Maziły.

Za wsią granica skręca w kierunku południowym i drogą leśną dochodzi do granicy województwa zamojskiego i przemyskiego i dalszy jej przebieg oparto o tę granicę administracyjną aż do miejscowości Narol. Na północ od Narola granica opuszcza granicę województwa i zachowuje poprzedni południowo-zachodni kierunek, skrajem lasu biegnie w stronę Tanwi. Dochodzi do szosy Narol — Paary w dolinie rzeki i wykorzystuje ją jako naturalną linię topograficzną w swym dalszym przebiegu do wsi Młynki k/Narola, gdzie przekracza rzekę.

Po przejściu na jej lewy brzeg, granicę stanowi linia oddziałowa, oddziałów: 127-129, 131, 145-147, 136. Następnie biegnie leśną drogą w kierunku źródeł rzeki Różaniec. Skręca na zachód i leśnym traktem, równoległym do wspomnianego cieku dochodzi niemal do Rudy Różanieckiej. Na północ od tej miejscowości granica biegnie początkowo groblą stawów, a następnie skrajem lasu w dolinie Różańca dochodzi do granicy województw: zamojskiego i przemyskiego. Tu granica parku krajobrazowego skręca na północy-zachód oraz wchodzi w rozległą dolinę Wirowej i Tanwi i dalszy jej przebieg jest już związany z tą formą morfologiczną. Tak więc początkowo od granicy województw biegnie rowem melioracyjnym, skrajem lasu i łąk i dalej rowem melioracyjnym do Tanwi, która jest granicą parku na odcinku 3 km. Następnie opuszcza rzekę i skrajem zwartego zasięgu Puszczy Solskiej dochodzi do wsi Osuchy. Po przekroczeniu rzeki Sopot dalej biegnie skrajem Puszczy, rowem meliora-

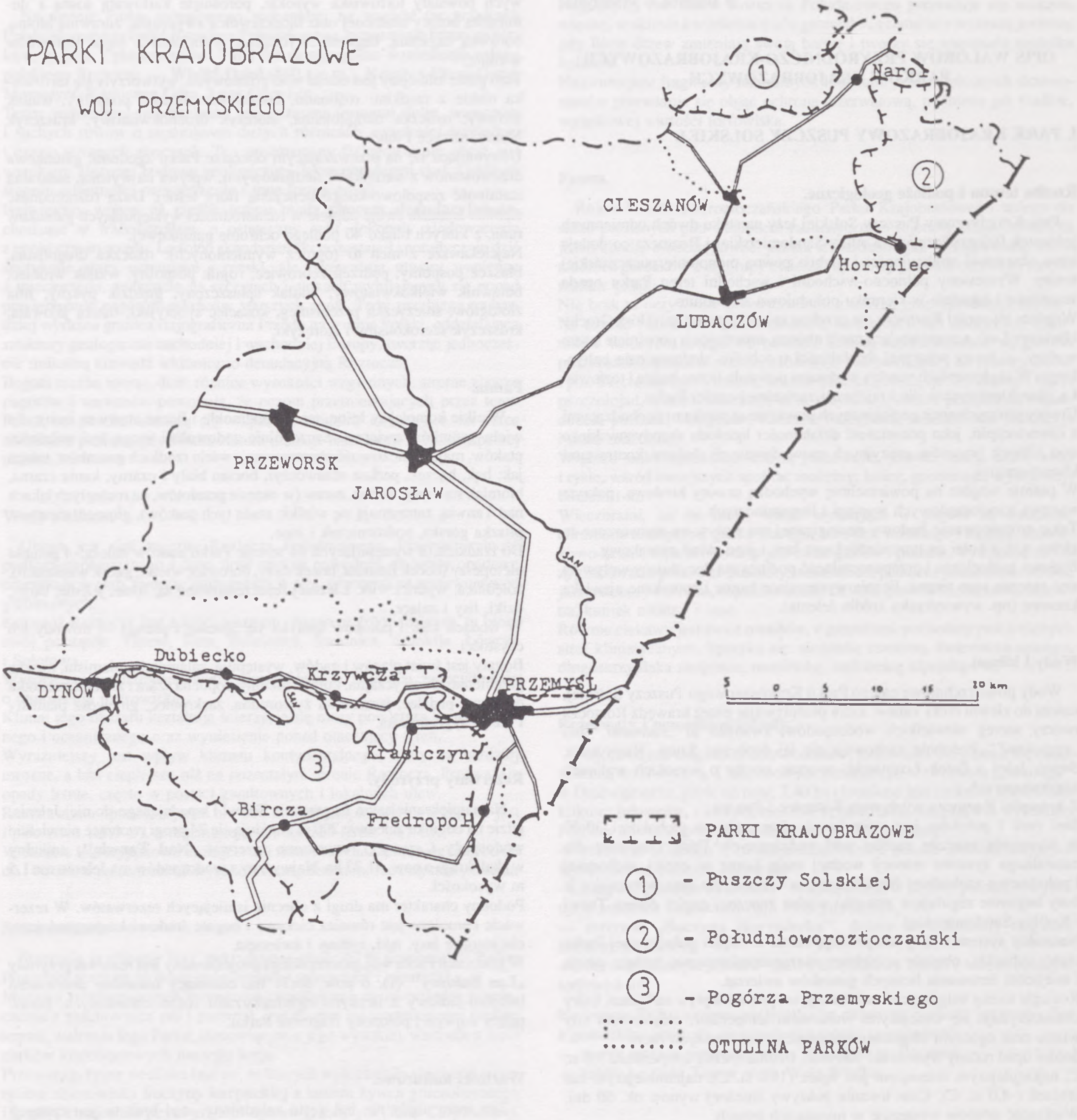
cyjnym i znowu skrajem lasu dochodzi do przysiółka Kozaki Osuchowskie, gdzie skręca na wschód i rowem melioracyjnym po przekroczeniu Niepryszki dochodzi do skraju lasu, a jednocześnie granicy gminy Józefów. Stąd granicą administracyjną a potem skrajem lasu i rzeką Szum przebiega na północ i dochodzi do mostu drogowego na tym cieku gdzie rozpoczynano opis.

Południoworoztoczański Park Krajobrazowy

Od przecięcia z granicą państwa w okolicy miejscowości Hrebenne przebiega w kierunku na północny-zachód aż w pobliżu wsi Potoki. Przed wsią opuszcza wspomnianą szosę i skrajem lasu biegnie w kierunku zachodnim. Kierunek ten utrzymuje na odcinku 2,5 km a następnie gwałtownie skręca na północ i dalej granicą lasu i gruntów rolnych na długości 0,5 km osiąga skraj rowu przeciwczołgowego i następnie wzdłuż rowu powraca do wspomnianej granicy lasu państwowego, do miejsca jego przecięcia z drogą leśną prowadzącą do Huty Lubyckiej. Granica nie dochodzi do tej miejscowości skręca na zachód, a następnie północny-zachód i dochodzi do granicy województw: zamojskiego i przemyskiego. Na odcinku 1 km granica parku krajobrazowego pokrywa się z tą granicą administracyjną, którą opuszcza po dojściu do drogi w kierunku Chlewisk. Dalej tą drogą biegnie w kierunku zachodnim. Najpierw drogą omijając wieś Chlewiska, a następnie skrajem lasu i znów drogą, podąża w kierunku Narola, gdzie dochodzi do strefy ochronnej Parku Krajobrazowego Puszczy Solskiej i na odcinku 0,7 km pokrywa się z tą granicą. Następnie skrajem lasu kieruje się na południowy-wschód w kierunku miejscowości Dębiny i dalej do miejscowości Złomy Ruskie. Omijając tą ostatnią miejscowość przybiera kierunek równoleżnikowy i dociera skrajem lasu do drogi Płazów — Nowe Brusno. Pod Nowym Brusnem biegnie wzdłuż rowu melioracyjnego (uchodzącego do Brusienki) a następnie polnej drogi w kierunku miejscowości Świdnica. Na południe od tej wsi granica parku pokrywa się ze strefą A ochrony uzdrowiska Horyniec Zdrój. Następnie wzdłuż Gliniańca i skrajem lasu biegnie wzdłuż granicy państwa. Dalszy jej przebieg wyznacza granica państwa do miejscowości Hrebenne.

Park Krajobrazowy Pogórza Przemyskiego

1. Poczynając od punktu powstałego z przecięcia drogi biegnącej od m. Nowe Sady (w kierunku wschodnim) z granicą państwową, granica Parku przebiega w kierunku północnym, do punktu jej przecięcia z granicą administracyjną m. Przemyśla (w m. Pikulice) następująco:
— drogą od granicy państwa do m. Nowe Sady,
— potokiem Młynówka do przecięcia z drogą Nowe Sady — przysiółek „Za Wiarem",
— drogą Nowe Sady — przysiółek „za Wiarem" do skrzyżowania z drogą Sierakośce — Nowosiółki Dydyńskie,
— drogą Sierakośce — Nowosiółki Dydyńskie do skrzyżowania z drogą biegnącą w kierunku zachodnim do granicy rolno-leśnej,
— wschodnim skrajem zwartego kompleksu leśnego do granicy administracyjnej miasta Przemyśla w m. Pikulice.
2. Od granicy administracyjnej miasta Przemyśla do stacji kolei wąskotorowej w m. Bachórz, granica Parku przebiega (generalnie w kierunku zachodnim) następująco:
— granicą administracyjną miasta Przemyśla do m. Kruhel Wielki,
— północną granicą zwartego kompleksu leśnego o nieregularnym kształcie do drogi Przemyśl — Krasiczyn,
— drogą Przemyśl — Krasiczyn do skrzyżowania z drogą do Tarnawiec,
— krótkim odcinkiem drogi do Tarnawiec a następnie północną i wschodnią granicą kompleksu leśnego do rzeki San,
— po przekroczeniu rzeki San i drogi Przemyśl — Dynów wzdłuż południowego, wschodniego i północnego skraju zwartego kompleksu leśnego (z ominięciem m. Wapowce i m. Łętownia) do m. Bełwin,
— drogą (przez las) Bełwin — Średnia do granicy rolno-leśnej,
— wzdłuż zachodniej granicy zwartego kompleksu leśnego o nieregularnym kształcie do drogi Przemyśl — Dynów,
— drogą Przemyśl — Dynów (z wyłączeniem m. Krzywcza i m. Babice) do skrzyżowania z potokiem Świnką w m. Nienadowa,
— potokiem Świnka do rzeki San,
— lewym brzegiem rzeki San do potoku bez nazwy w m. Dubiecko,
— potokiem bez nazwy do skrzyżowania z drogą Dubiecko — Słonne,
— dalej drogą polną (biegnącą obok cmentarza w m. Wybrzeże) do skrzyżowania z drogą Przedmieście Dubieckie — Podbukowina,
— krótkim odcinkiem z drogą polną, biegnącą w kierunku zachodnim (na południe od przysiółka Winne),
— dalej tą drogą polną, następnie wzdłuż zachodniej granicy przysiółka Winne i północnej granicy torfowisk, do drogi Przemyśl — Dynów,
— drogą Przemyśl — Dynów do skrzyżowania z drogą polną, biegnącą wzdłuż wschodniego skraju zabudowy m. Bachórzec,
— dalej tą drogą polną do parku dworskiego w m. Bachórzec,
— wzdłuż ogrodzenia parku dworskiego, dalej drogą wzdłuż zachodniego obrzeża wsi Bachórzec do drogi Przemyśl — Dynów,
— drogą Przemyśl — Dynów do przejazdu kolei wąskotorowej relacji Przeworsk — Dynów (z ominięciem m. Bachórz),
— wzdłuż torowiska do stacji kolei wąskotorowej w Bachórzu.
3. Od stacji kolei wąskotorowej w Bachórzu do granicy państwowej, granica Parku biegnie zdecydowanie w kierunku południowo-wschodnim, w sposób następujący:
— wzdłuż torowiska ze stacji kolei wąskotorowej w Bachórcu do stacji końcowej w Dynowie.
— omijając od wschodu m. Dynów obrzeżem zwartej zabudowy, do drogi Bartkówka — Dynów,
— krótkim odcinkiem drogi Bartkówka — Dynów do skrzyżowania z drogą Dynów — Grabownica Starzeńska,
— drogą Dynów — Grabownica Starzeńska do pierwszych zabudowań dzielnicy Dynów — Karolówka,
— po przekroczeniu rzeki San, rowem do drogi Bartkówka — Ulucz,
— drogą Bartkówka — Ulucz do skrzyżowania z drogą Dąbrówka Starzeńska — Żohatyń,
— drogą Dąbrówka Starzeńska — Żohatyń do skrzyżowana z drogą leśną, biegnącą w kierunku południowym do m. Jawornik Ruski i dalej tą drogą leśną do skrzyżowania dróg Jawornik Ruski — Iskań, Jawornik Ruski — Bircza,
— drogą Jawornik Ruski — Bircza do m. Malawa,
— drogą przez Malawę w kierunku południowo-wschodnim, następnie potokiem płynącym wzdłuż tej drogi do jego źródeł,
— po przekroczeniu działu wodnego drogą gruntową do skrzyżowania z drogą Leszczawka — Leszczawa Dolna,
— krótkim odcinkiem drogi Leszczawka — Leszczawa Dolna do skrzyżowania z drogą Przemyśl — Sanok,
— krótkim odcinkiem drogi Przemyśl — Sanok w kierunku północnym do skrzyżowania z drogą leśną w Leszczawie Dolnej biegnącej w kierunku wschodnim,
— krótkim odcinkiem tej drogi leśnej do skraju zwartego kompleksu leśnego,
— południowo-zachodnią granicą zwartego kompleksu leśnego (z ominięciem zabudowań m. Leszczawa Dolna i Leszczawa Górna) do granicy województw przemyskiego i krośnieńskiego,
— drogą grzbietową na szczyt wzniesienia bez nazwy na północ od m. Trzcianiec, następnie prawym dopływem (bez nazwy) potoku Klimkówka, krótkim odcinkiem tego potoku, lewym jego dopływem (bez nazwy) do granicy południowo-zachodniej zwartego kompleksu leśnego,
— skrajem południowo-zachodnim zwartego kompleksu leśnego (z ominięciem m. Wojtkowa i Wojtkówka) do skrzyżowania w m. Jureczkowa Środkowa,
— drogą Kuźmina — Krościenko do skrzyżowania z drogą gruntową leśną w pobliżu zlewni rzeki Wiar i potoku Karaszyn,
— drogą leśną w kierunku wschodnim („wododziałową") do granicy państwowej.
4. Granica wschodnia to odcinek granicy państwowej od punktu przecięcia drogi leśnej („wododziałowej") z tą granicą do punktu przecięcia granicy państwowej z drogą biegnącą od m. Nowe Sady w kierunku wschodnim.
5. Na terenie Parku znajduje się enklawa, której granice pokrywają się z granicami administracyjnymi m. Bircza.
6. Granicę Parku opisano na podstawie mapy topograficznej w skali 1: 25 000 wydanej przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii w 1987 r.

PARKI KRAJOBRAZOWE
WOJ. PRZEMYSKIEGO
Narol
1
2
CIESZANÓW
Horyniec
LUBACZÓW
PRZEWORSK
JAROSŁAW
Dubiecko
Krzywcza
DYNÓW
PRZEMYŚL
Krasiczyn
3
Bircza
Fredropol
10 km
PARKI KRAJOBRAZOWE
1 - Puszczy Solskiej
2 - Południoworoztoczański
3 - Pogórza Przemyskiego
OTULINA PARKÓW

Załącznik nr 2 do rozporządzenia nr 11
Wojewody Przemyskiego z dnia 24 kwietnia
w sprawie utworzenia
Zespołów Parków Krajobrazowych
z siedzibą w Przemyślu.

OPIS WALORÓW PRZYRODNICZO-KRAJOBRAZOWYCH PARKÓW KRAJOBRAZOWYCH

I. PARK KRAJOBRAZOWY PUSZCZY SOLSKIEJ.

Rzeźba terenu i podłoże geologiczne.

Park Krajobrazowy Puszczy Solskiej leży na styku dwóch odmiennych jednostek fizjograficznych: Kotliny Sandomierskiej i Roztocza co dodaje temu obszarowi atrakcyjności i rozbija pewną monotonię puszczańskiej krainy. Wyniesiony północno-wschodni i wschodni teren Parku opada stopniowo i łagodnie w kierunku południowo-zachodnim.

Wzgórza tej części Roztocza nie przekraczają 320 m n.p.m. (Góra Grochy i Bukowy Las), a przeważającą część nizinną, urozmaicają porośnięte lasem wydmy — twory wietrznej działalności u schyłku zlodowacenia bałtyckiego. W zagłębieniach między wydmami powstały liczne bagna i torfowiska, charakterystyczne dla krajobrazu zachodniej części Parku.

Utwory starszych epok geologicznych przykryte są piaskami pochodzącymi z czwartorzędu, jako pozostałość działalności lądolodu skandynawskiego oraz silnych procesów erozyjnych spowodowanych dużymi kontrastami klimatycznymi.

W paśmie wzgórz na powierzchnię wychodzą utwory kredowe, pokryte warstwą trzeciorzędowych wapieni i litotaminowych.

Takie zróżnicowanie budowy geologicznej ma wpływ na wytworzone tu gleby, a te z kolei na typy siedliskowe lasu i jego skład gatunkowy.

Budowa geologiczna i przepuszczalność podłoża ma decydujący wpływ na sieć rzeczną tego terenu, licznie występujące bagna i spotykane zjawiska krasowe (np. wywierzysko źródła Jelenia).

Wody i klimat.

Wody powierzchniowe całego Parku Krajobrazowego Puszczy Solskiej, należą do zlewni rzeki Tanew, która przepływając przez krawędź Roztocza tworzy szereg niewielkich wodospadów, zwanych tu *„szumami"* lub *„szypotami"*. Podobnie zachowują się jej dopływy: Szum, Niepryszka, Sopot, Jeleń i Potok Łosiniecki, tworząc obszar o wysokich walorach krajobrazowych.

Z krawędzi Roztocza wypływają Różaniec i Paucza.

Sieć rzek i potoków jest stosunkowo uboga, ale na głębokości 30-60 m występują znaczne zasoby wód podziemnych. Duże znaczenie dla naturalnego systemu retencji wodnej mają liczne w części zachodniej i południowo-zachodniej śródleśne bagna i torfowiska oraz porastające je bory bagienne regulujące stosunki wodne znacznej części doliny Tanwi i Kotliny Sandomierskiej.

Naturalny system wodny uzupełniają liczne w części południowej Parku stawy rybackie, obecnie częściowo niezagospodarowane, będące ostoją i miejscem żerowania licznych gatunków zwierząt.

Rozległe tereny wilgotnych borów, mają też pewien wpływ na klimat, który charakteryzuje się mniejszymi wahaniami temperatur, osłabieniem siły wiatru oraz ogólnym złagodzeniem swoich ekstremalnych cech.

Średni opad roczny wynosi ok. 700 mm, średnia roczna temperatura 7,6 st. C, najcieplejszym miesiącem jest lipiec (18,0 st. C), najzimniejszym zaś styczeń (-4,0 st. C). Czas trwania pokrywy śnieżnej wynosi ok. 60 dni. Większość opadów występuje w miesiącach letnich.

Szata roślinna.

Z krawędzi Roztocza, lasy pokrywające ponad 85 % powierzchni Parku, wyglądają jak jeden zwarty kompleks leśny, przerwany jedynie w okolicy wsi Huta Różaniecka (duża enklawa terenów rolniczych) oraz Ruda Różaniecka i Stawy (stawy rybackie).

Na przeważających siedliskach borowych, o różnym stopniu uwilgotnienia (od borów bagiennych do świeżych) zdecydowanie dominuje sosna, w domieszce występują: brzoza, czasem olcha, dąb i osika. W dolinach rzek, w łęgach i olsach, dominuje olcha czarna.

Tereny wyżej położone zajmują bardziej żyzne siedliska lasowe i tam liczniej spotykane są buki, jodły, jawory i klony.

Najpiękniejsze drzewostany jodłowe występują w okolicach Paar i Mazil, a przykładem buczyny karpackiej jest **Bukowy Las,** proponowany do objęcia ochroną rezerwatową.

W międzywydmowych obniżeniach terenowych, przy udziale wód opadowych powstały torfowiska wysokie, porośnięte karłowatą sosną z domieszką brzozy omszonej oraz modrzewnicą zwyczajną, żurawiną błotną, borówką bagienną, bagnem zwyczajnym i mchami z rzędu torfowców w runie.

Tam gdzie silniejszy jest udział wód gruntowych, wytworzyły się torfowiska niskie z rzadkimi roślinami, takimi jak: tłustosz pospolity, widłak torfowy, rosiczka okrągłolistna, storczyk drobnokwiatowy, kruszczyk błotny, turzyce i inne.

Utrzymująca się na przeważającym obszarze Parku zgodność gatunkowa drzewostanów z warunkami siedliskowymi, wpływa na wysoką, naturalną stabilność zespołowo-koegzystencjalną flory leśnej. Duża różnorodność siedlisk znalazła swoje odbicie w różnorodności występujących gatunków runa, z których blisko 40 podlega ochronie gatunkowej.

Najciekawsze z nich to (oprócz wymienionych): rosiczka długolistna, bluszcz pospolity, podrzeń żebrowiec, rojnik pospolity, widłak wroniec, buławnik wielkokwiatowy, widłak spłaszczony, goździk pyszny, lilia złotogłów, śnieżyczka przebiśnieg, kosaciec syberyjski, listera jajowata, kruszczyk szerokolistny i storczyki.

Fauna.

Wielkie kompleksy leśne, tereny podmokłe i liczne stawy są ostoją dla wielu gatunków zwierząt. Szczególnie zadowoleni mogą być miłośnicy ptaków, mający możliwość obserwowania wielu rzadkich gatunków, takich jak: bąk, bączek, perkoz rdzawoszyi, bocian biały i czarny, kania czarna, błotniak stawowy, kobuz, żuraw (w okresie przelotów, na rozległych łąkach nad Tanwią, zatrzymują się wielkie stada tych ptaków), głuszec, cietrzew, pliszka górska, podróżniczek i inne.

Do rzadkich, a występujących na terenie Parku ssaków należą: 4 gatunki nietoperzy (nocek Brandta, nocek duży, borowiec wielki, gacek wielkouch), żołędnica, wydra i wilk. Liczniej reprezentowane są: łosie, jelenie, sarny, dziki, lisy i zające.

W wodach rzek i potoków spotyka się lipienie i pstrągi — dowody ich czystości.

Bogaty jest świat płazów i gadów, występują: salamandra plamista, traszka grzebieniasta i zwyczajna, kumak nizinny, ropucha szara i zielona, rzekotka drzewna, padalec, jaszczurka żyworodna, zaskroniec, gniewosz plamisty i żmija zygzakowata.

Rezerwaty przyrody.

Na najpiękniejszym fragmencie Tanwi i wpadającego do niej Jelenia, gdzie na odcinku zaledwie 200 m znajdują się 24 progi tworzące niewielkie wodospady *(„szumy")*, utworzono rezerwat **„Nad Tanwią"**, unikalny w skali kraju o pow. 41,33 ha. Najwyższy z wodospadów, na Jeleniu ma 1,5 m wysokości.

Podobny charakter ma drugi z obecnie istniejących rezerwatów. W rezerwacie chronione jest również ciekawe i bogate środowisko przyrodnicze, obejmujące lasy, łąki, rośliny i zwierzęta.

W granicach Parku woj. przemyskiego projektowany jest rezerwat przyrody **„Las Bukowy"** (1), o pow. 86,31 ha, chroniący naturalny drzewostan bukowo-jodłowy z licznymi egzemplarzami roślin chronionych, porastający najwyżej położony fragment Parku.

Wartości kulturowe.

Ten teren nigdy nie był gęsto zaludniony, stąd brak tu jest cennych obiektów kultury materialnej. Przez wiele lat należał do ordynacji zamojskiej, w kilku miejscowościach powstały wtedy ośrodki wytopu żelaza z rud darniowych (Paary, Ruda Różaniecka, Huta Różaniecka, Susiec), liczne młyny, tartaki, papiernie i huty szkła.

Do naszych czasów zachowały się bardzo nieliczne ślady tej działalności. Ruiny papierni są atrakcją rezerwatu „Czartowe Pole", ciekawe młyny oglądać możemy w miejscowości Młynki i Suścu.

Historia najnowsza wiąże się silnie z okresem II wojny światowej, walkami partyzanckimi i represjami okupanta, kiedy to bezkresne lasy Puszczy Solskiej stały się domem i miejscem walk licznych oddziałów partyzanckich. Tutaj schroniło się 3-tysięczne zgrupowanie partyzantów po największej bitwie z hitlerowcami na Porytowym Wzgórzu w Lasach Janowskich. Świadectwem tragicznych lat jest największy w Polsce cmentarz partyzancki w Osuchach oraz liczne mogiły rozsiane po wsiach i lasach.

II. POŁUDNIOWOROZTOCZAŃSKI PARK KRAJOBRAZOWY

Rzeźba terenu i podłoże geologiczne.

Na terenie Parku zajmującego najbardziej na wschód (w granicach Polski) wysuniętą część Roztocza Południowego, przeważają formy pagórków, garbów i płaskowyżów. Tutaj też są najwyższe wzniesienia całego polskiego Roztocza — **Wielki Dział** (990 n.p.m.), Krągły i Długi Goraj, Monastyrz, Kamienna Góra, Łysa Góra i in.
Teren wyniesiony poprzecinany jest różnymi formami dolin, wąwozów i suchych rowów o stosunkowo dużych różnicach wysokości względnej i często stromych zboczach. Ten urozmaicony fizjograficznie obraz jest wynikiem złożonej budowy geologicznej, występowaniem skał o różnym stopniu odporności na wietrzenie i inne formy erozji.
Największy wpływ na rzeźbę terenu miały **procesy denudacyjne** zachodzące w trzeciorzędzie, a ostateczny szlif dokonały zlodowacenia z epoki czwartorzędu. Lądolód skandynawski pozostawił sporadycznie dziś spotykane głazy narzutowe i piaski, ale przeważają utwory wapienne z trzeciorzędu, zwłaszcza na szczytach i stokach wybijających się ponad powierzchnię pagórów-ostańców starszych epok. Tędy przebiega najbardziej wyraźna granica fizjograficzna I rzędu na terenie Polski, oddzielająca struktury geologiczne zachodniej i wschodniej Europy, tworząc jednocześnie unikalną krawędź tektoniczno-denudacyjną Roztocza.
Bogata rzeźba terenu, duże różnice wysokości względnych, strome zbocza pagórów i wąwozów powodują, że oczom przemierzających przez teren Parku co chwila ukazują się wspaniałe widoki, chwytające za serce zwłaszcza jesienią, gdy Matka Natura ukazuje nam swoje piękno w pełnej palecie barw.

Wody i klimat.

Uboga jest sieć rzeczna Roztocza Południowego. Przepuszczalność podłoża geologicznego i duża ilość spękań powodują, że wody opadowe przenikają w głąb, tworząc najbogatszy w woj. przemyskim rezerwuar wód głębinowych.
Krawędź Roztocza jest z kolei ważnym obszarem źródliskowym, tu biorą swój początek: Tanew, Rata, Brusienka, Świdnica, Sołokija, Łówcza i Sołotowa.
Wysoce zmineralizowane wody występujące w Horyńcu zadecydowały o utworzeniu uzdrowiska.
Klimat tego obszaru kształtują ścierające się masy powietrza kontynentalnego i oceanicznego oraz wyniesienie ponad otaczający teren.
Wyraźniejszy jest wpływ klimatu kontynentalnego, zimy są bardziej mroźne, a lata cieplejsze niż na pozostałym terenie Roztocza. Przeważają opady letnie, często w postaci gwałtownych i lokalnych ulew.
Roczna suma opadów wynosi ok. 700 mm, najcieplejszym miesiącem jest lipiec (śred. 18,0 C), a najzimniejszym styczeń (śred. -4,5 C).
W okresie lata wyjątkowo dużo jest dni słonecznych. Zimą śnieg leży od 60 do 100 dni, w zależności od wysokości nad poziom morza i wystawy terenu.

Szata roślinna

Stanowią ją głównie lasy, pokrywające około 67 % powierzchni Parku. Pozostały teren to głównie pola uprawne, pastwiska i nieużytki.
Mozaika zróżnicowanych gatunkowo i siedliskowo drzewostanów w połączeniu z szachownicą pól i pastwisk jest drugim po urozmaiconej rzeźbie terenu, walorem tego Parku, stanowiącym o jego wysokiej, wartości w sieci parków krajobrazowych naszego kraju.
Przeważają żyzne siedliska lasowe, na których wykształciły się charakterystyczne zbiorowiska **buczyny karpackiej** z łanami żywca gruczołowatego i **grądy**, z najcenniejszym grądem lipowo-grabowym *(Tilio-Carpinetum)*, w którego runie dominuje barwinek *(Vinca minor)*.
Uboższe siedliska zajmują bory mieszane i świeże, a w obniżeniach terenowych oraz wzdłuż rzek występują olsy, bory wilgotne i bagienne. Tutaj też, spotykamy cenne torfowiska przejściowe i wysokie. W sumie na terenie Parku Krajobrazowego wyróżniono 11 typów siedliskowych.
Głównym gatunkiem leśnym jest sosna, w dużej mierze wprowadzona sztucznie w ramach akcji zalesiania gruntów porolnych, kolejne miejsca zajmują: jodła, świerk, modrzew i grab. O dużym przekształceniu lasów Roztocza świadczy fakt, że ogółem siedliska lasowe zajmują 88,6% pow. leśnej, natomiast sosna, gatunek typowy dla borów, dominuje na 76,8 %.

Mimo sztucznego wprowadzenia wielu gatunków drzew, siedliska zachowały typowy dla siebie skład roślin **runa.** Spotykamy tu wiele gatunków chronionych i rzadkich, takich jak: wawrzynek wilczełyko, bluszcz pospolity, widłaki (jałowcowaty, torfowy, goździsty, wroniec), orlik pospolity, rosiczka okrągłolistna i pośrednia, barwinek pospolity, lilia złotogłów, śnieżyczka przebiśnieg, storczyk szerokolistny, podkolan zielonawy, buławnik wielkokwiatowy, przetacznik górski, paprotnik kolczysty, kłokoczka południowa, lulecznica kraińska, dzwonek syberyjski, turzyca orzęsiona i inne.
Najpiękniej dno lasów Roztocza Południowego prezentuje się wczesną wiosną, w okresie kwitnienia wielu gatunków, a same lasy wczesną jesienią, gdy liście drzew zmieniają swoją barwę i tworzy się wspaniała mozaika kolorów.
Najcenniejsze fragmenty naturalnych lub słabo przekształconych drzewostanów przewiduje się objąć ochroną rezerwatową, podobnie jak rzadkie, wyjątkowej wartości torfowiska.

Fauna.

Rejon Południoworoztoczańskiego Parku Krajobrazowego należy do słabo poznanych pod względem faunistycznym rejonów kraju, zwłaszcza jeżeli chodzi o bezkręgowce, jednak stwierdzono już występowanie wielu rzadkich gatunków z tej grupy zwierząt np. nowy gatunek czerwca i bardzo rzadkie pająki.
Nie brak tu oczywiście przedstawicieli z innych grup systematycznych.
Na terenie Parku brak jest większych, naturalnych lub sztucznych zbiorników wodnych, z tego też powodu liczniej reprezentowane są gatunki puszczańskie **ptaków** oraz te, które żyją nad potokami i na granicy lasów i pól. Do ciekawszych należą: kraska, pliszka górska, bocian czarny i biały, pszczołojad, orzełek włochaty, orlik krzykliwy, kobuz, przepiórka, siniak, dudek, puchacz, brzegówki, dzierzba rudogłowa, muchołówka białoszyja i mała oraz inne.
Większe ssaki reprezentowane są przez łosie, jelenie, sarny, dziki, wilki i rysie, wśród mniejszych spotkać możemy: łasicę, gronostaje, wydry, lisy, borsuki i in.
Wieczorami, na tle nieba widać wylatujące w pogoni za owadami, chronione nietoperze: gacka szarego, borowca wielkiego i mopka. Stosunkowo licznie reprezentowany jest świat **gadów i płazów,** występują: żmija zygzakowata, gniewosz plamisty, zaskroniec, padalec, jaszczurka zwinka, jaszczurka żyworodna, ropuchy: szara, zielona, paskówka, rzekotka drzewna, kumak nizinny i inne.
Równie ciekawy jest świat **owadów,** z gatunkami pochodzącymi z różnych stref klimatycznych. Spotyka się: siodlarkę samotną, świerszcza szarego, długoskrzydlaka sierposza, modliszkę, nadobnicę alpejską i in.

Rezerwaty i pomniki przyrody.

Najcenniejsze fragmenty drzewostanów, torfowisk i in., planuje się objąć ochroną rezerwatową. I tak, obok już istniejącego rezwerwatu **„Sołokija"** w Dziewięcierzu, gdzie na pow. 7,49 ha chronione jest unikalne stanowisko kilkuset **jałowców,** z których niektóre egzemplarze osiągają 8 m wysokości i 50 cm obwodu, proponuje się objąć prawną ochroną:
— rezerwat **„Dublen"**, to teren źródliskowy potoku Dublen z typowo wykształconą buczyną karpacką,
— rezerwat **„Dolina Brusienki"** fragment olsu w dolinie potoku, o wybitnych walorach krajobrazowych i florystycznych,
— rezerwat **„Buczyna Horyniecka"**, dobrze wykształcony fragment buczyny karpackiej,
— rezerwat **„Kobyle Jezioro"**, teren źródliskowy Tanwi z bardzo cennymi torfowiskami.

Na terenie Parku uznano wiele okazów drzew za pomniki przyrody. Zaś z pomników przyrody nieożywionej należy tu wymienić:
— cztery ostańce wapienne w m. Monastyrz g. Horyniec,
— źródlisko rzeki Tanew w m. Wola Wielka.

Wartości kulturowe Parku.

Obecny **krajobraz naturalno-kulturowy,** głęboko osadzony w historii, jest wynikiem wielowiekowego ścierania się różnych religii i kultur, a przyczyną ubóstwa w cenne zabytki i słabego zaludnienia były burzliwe dzieje II wojny światowej i akcja wysiedlenia ludności pochodzenia ukraińskiego po jej zakończeniu.
To co pozostało, to ślady ogrodów, sadów i słabo widoczne ruiny domostw, a jedynie w niektórych miejscowościach spotkać można przykłady wspólnej historii dwóch narodów, polskiego i ukraińskiego, w postaci zabytków budownictwa sakralnego. **Cerkwie** spotykamy w Radrużu (z XVI w.), Lipsku, Łówczy, Woli Wielkiej, Kowalówce i Prusiach. Niezmiernie ciekawe są stare cmentarze z zachowanymi krzyżami nagrobnymi wykonanymi z tzw. „bruśnieńskiego kamienia".

Krąg kultury zachodniej reprezentują:
— zespół klasztorny OO. Franciszkanów w Horyńcu (z XVIII i XIX w.), składający się z barokowego kościoła, klasztoru i budynku mieszkalnego,
— zabytkowe kościoły w Lipsku, Płazowie, Horyńcu, Narolu i Werchracie,
— cmentarz i ruiny klasztoru na Monastyrzu, gdzie miał swoją pustelnię ksiądz **Adam Chmielowski** (Brat Albert).
Pośród pól i wzdłuż dróg widać często piękne kapliczki i krzyże przydrożne.
Ciekawym obiektem zabytkowym z ostatnich czasów są pozostałości systemu bunkrów i rowów przeciwczołgowych na odcinku Brusno — Lubycza Królewska, pamiątka tragicznego okresu II wojny światowej.

III. PARK KRAJOBRAZOWY POGÓRZA PRZEMYSKIEGO

Ukształtowanie terenu i estetyka krajobrazu

O dużych wartościach Parku decydują:
— jedyny w Polsce fragment lesistej, brzeżnej części Karpat Wschodnich z ich niepowtarzalnym pięknem i swoistym urokiem,
— obecność unikatowej formy krawędzi brzegu karpackiego — orograficznej i jednocześnie morfologicznej — na odcinku sigmoidy przemyskiej reprezentującej niezależnie od wyjątkowości struktury geologicznej także wybitne walory krajobrazowe,
— obecność przełomowych dolin rzek: Sanu i Wiaru o rzadko spotykanym w Karpatach północnych przebiegu z zachodu na wschód,
— charakterystyczny dla Karpat Wschodnich rusztowy układ górskich oraz kratowa sieć dolin rzecznych,
— niespotykane gdzie indziej grzędy skalne, powstałe w procesie tworzenia sedymentów np. w Rybotyczach, Krzeczkowej, Kotowie,
— w dużej części naturalny krajobraz.

Szata roślinna

Szata roślinna jest dla krajobrazu ważnym składnikiem, mającym na celu znaczenie nie tylko dekoracyjne lecz również biologiczne. Według podziału krajobrazu Polski, opartego na bogactwie regionalnym flor (St. Michalik) — krajobraz Pogórza Przemyskiego wraz z 914 gatunkami roślin naczyniowych należy uznać za bardzo bogaty pod względem florystycznym.
Specyfika położenia Pogórza Przemyskiego na styku trzech prowincji geobotanicznych wiąże się z przebiegiem przez omawiany teren zasięgów niektórych gatunków roślin. Najliczniejsza jest tu grupa gatunków z granicami o częściowym przebiegu północnym. Są to głównie gatunki górskie. Także niektóre gatunki stepowe mają tu swój północny kres występowania.
Na terenie Pogórza Przemyskiego można wyróżnić dwa piętra roślinne: pogórza i regla dolnego. Skutkiem przenikania różnych elementów (górski, niżowy i pontyjski) zbiorowiska roślinne Parku charakteryzują się dużym zróżnicowaniem, które jest również widoczne w lasach, co stanowi ważny element krajobrazotwórczy.
Zbiorowiskiem leśnym charakterystycznym dla całego łuku Karpat jest zespół żyznej buczyny karpackiej, która na Pogórzu Przemyskim przyjmuje formę podgórską. Reglowa forma buczyny karpackiej zajmuje niewielkie powierzchnie — w najwyższych partiach terenu — w pasmach Turnicy i Chwaniowa.
W dolinach rzek wyższych partii Pogórza Przemyskiego występuje olszynka karpacka.
Wśród roślinności nieleśnej najbardziej rozpowszechnione są zespoły segetalne tzn. zespoły towarzyszące uprawom rolnym. Zachowanych jest wiele fitocenoz polnych o charakterze reliktowym, które towarzyszą działalności człowieka od zamierzchłych czasów.
Bardzo interesująca z przyrodniczego punktu widzenia jest roślinność kserotermiczna, charakterystyczna dla Prowincji Pontyjskiej. Na terenie Parku optimum występowania tej roślinności znajduje się w okolicach Rybotycz.
Z innych zbiorowisk roślinnych na większą uwagę zasługują wikliny nadrzeczne porastające terasy zalewowe w dolinach rzek: San i Wiar. Budowane są głównie przez wierzbę trójpręcikową i wiciową i charakteryzują się bogatym runem, w którym najczęściej występuje chmiel, kielisznik zaroślowy, kościenica wodna. Dość pospolite są zarośla śliwy tarniny i różnych gatunków jeżyn, zwłaszcza na obrzeżach lasów.
Z gatunków roślinnych chronionych należy wymienić m.in.:
tojada mołdawskiego i dzióbatego, zawilca wielkokwiatowego, parzydło leśne dziewięcsiła, buławnika wielkokwiatowego, czerwonego i mieczolistnego ozorkę zieloną, wawrzynka wilczełyko, rosiczkę okrągłolistną, storzana bezlistnego, skrzypa olbrzymiego, kruszczyka szerokolistnego i błotnego, goryczkę krzyżową, śnieżycę wiosennę odmiany karpackiej, śnieżyczkę przebiśnieg, ostrożenia pannońskiego, pióropusznika strusiego lilię złotogłów, storczyka krwistego, podkolana białego, omiega górskiego, gnieźnika leśnego, języcznika zwyczajnego, kłokoczkę południową, cisa pospolitego, lulecznicę kraińską. Na uwagę zasługuje występowanie na Pogórzu Przemyskim interesujących gatunków wschodniokarpackich.

Fauna

Pogórze Przemyskie ze względu na położenie zoogeograficzne (bliskość Opola Zachodniego i Podola) charakteryzuje się różnorodną i bogatą fauną. Wysoka lesistość terenu sprawia, że Park stanowi ostoję dużych kręgowców leśnych jak: jeleń europejski — odmiana karpacka, wilk, ryś a z ptaków nasza największa sowa — puchacz, orzeł przedni, orlik krzykliwy, bocian czarny i inne.
Na Pogórzu występuje ok. 240 gatunków kręgowców. Trzynaście gatunków kręgowców Pogórza znajduje się na „Liście zwierząt rzadkich i wymierających'', sporządzonej przez Polską Akademię Nauk. Należą do nich między innymi: orzeł przedni, żbik, dzięcioł trójpalczysty, puszczyk uralski, a z płazów: traszka karpacka.
Z występujących na Pogórzu bezkręgowców aż 58 gatunków objętych jest całkowitą ochroną gatunkową.
Uwzględniając podział zoogeograficzny faunę Parku można podzielić na:
— zachodnioeuropejską,
— południowo-wschodnią (pontyjską),
— północno-wschodnią (borealną).
Przedstawicielami fauny europejskiej zasiedlającej Park są: jeleń europejski, sarna, dzik, zając szarak, jeż, kret i wiele innych. Z gatunków południowo-wschodnich i południowych należy wymienić: ptaki; muchołówka białoszyja, kobczyk, dzięcioł syryjski, ryby; koza złotawa, kiełb długowąsy, motyle; trupia główka, ważka, mięczaki;: Vitrea inopinata, Helix lutescens.
Przedstawicielami fauny borealnej i borealnogórskiej są ptaki: dziwonia, drozd obrożny, orzechówka, dzięcioł trójpalczysty, puszczyk uralski, czyż, smużka jarząbek, ssaki: kuna leśna. Należy stwierdzić, że fauna Pogórza zdominowana jest przez gatunki górskie, ściślej karpackie, które tutaj osiągają często północną granicę występowania. Pod osłoną lasów wiele z tych zwierząt może rozprzestrzeniać się dalej na północ. Przez teren Parku przebiega granica zasięgu 16 gatunków kręgowców lądowych.

Rezerwaty przyrody

Na terenie Parku uznanych jest 6 rezerwatów przyrody:
1. „Brzoza Czarna'' w Rzeczpolu o powierzchni 2,66 ha — najważniejszymi osobliwościami rezerwatu są egzemplarze brzozy czarnej (Betula obscura), która stosunkowo rzadko występuje we florze Polski.
2. „Krępak'' o powierzchni 138,46 ha. Przedmiotem ochrony jest fragment lasu bukowo-jodłowego naturalnego pochodzenia z runem charakterystycznym dla podgórskiej formy buczyny karpackiej oraz ciekawych elementów rzeźby terenu i osobliwymi formami geologicznymi.
3. „Broduszurki'' o powierzchni 25,91 ha w m. Bachórzec. Walorem przyrodniczym rezerwatu jest niezmiernie rzadko występujące na Pogórzu środowisko torfowiska przejściowego i wysokiego z niezmiernie bogatą mozaiką zbiorowisk leśnych i nieleśnych.
4. „Przełom Hołubli'' o powierzchni 46,42 ha w m. Krówniki i Wapowce. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu starodrzewu leśnego z typowymi dla Pogórza Dynowskiego zbiorowiskami roślinnymi oraz utrzymanie walorów przyrodniczo-krajobrazowych przełomów potoku Hołubla.
5. „Turnica'' o powierzchni 151,85 ha w m. Makowa. Przedmiotem ochrony jest fragment starej puszczy jodłowo-bukowej odznaczający się cennymi walorami przyrodniczymi i krajobrazowymi. Rezerwat położony jest w obrębie jednej kulminacji pasma Turnicy. Charakteryzuje się urozmaiconą rzeźbą terenu. Głęboko wcinające się jary, strome zbocza porasta las jodłowo-bukowy.
6. „Reberce'' o powierzchni 190,96 ha w m. Wola Korzeniecka, Krajna, Łomna. Celem ochrony jest zachowanie dobrze wykształconego zbiorowiska buczyny karpackiej oraz fragmentu naturalnych lasów jodłowych. Teren rezerwatu charakteryzuje się ciekawą rzeźbą z licznymi jarami i gęstą siecią potoków, wysokim stopniem naturalności, co warunkuje różnorodność zbiorowisk roślinnych: olszynka górska, subkontynentalny grąd wysoki, żyzna buczyna karpacka w formie podgórskiej w wariantach: ubogim, typowym i żyznym.

Ponadto na terenie Parku proponowane są do uznania rezerwaty:

1. „Ujkowice'' o powierzchni 124,85 ha w m. Łętownia, Bełwin, Ujkowice. Przedmiot ochrony — fragment kompleksu leśnego ze stanowiskiem modrzewia polskiego i śnieżyczki przebiśnieg.

2. „Wapowce'' o powierzchni 29 ha w m. Wapowce. Przedmiot ochrony — śnieżyczka przebiśnieg.
3. „Ruszelczyce'' o powierzchni 147 ha w m. Ruszelczycach. Przedmiot ochrony — kompleks leśny z drzewostanem charakterystycznym dla Pogórza Przemysko-Dynowskiego.
4. „Kozigarb'' o powierzchni 32 ha w m. Bachórzec. Przedmiot ochrony — północny stok zalesionego szczytu Kozigarb z ciekawą rzeźbą terenu i dobrze wykształconym zbiorowiskiem grądu subkontynentalnego.
5. „Przełom Sanu'' w Słonnem o powierzchni ponad 700 ha. Przedmiotem ochrony jest przełomowy fragment doliny Sanu o urozmaiconej rzeźbie i mozaice zbiorowisk roślinnych.
6. „Piątkowa'' — o powierzchni ok. 66 ha. Przedmiotem ochrony jest fragment kompleksu leśnego ze zbiorowiskiem buczyny karpackiej.
7. „Kotowski Mur'' o powierzchni 368,15 ha. Przedmiotem ochrony jest charakterystycznie wykształcony próg denudacyjny oraz fragment zbiorowiska żyznej buczyny karpackiej.
8. „Krzeczkowski Mur'' o powierzchni 247,72 ha. Przedmiotem ochrony jest fragment kompleksu leśnego o unikatowej rzeźbie terenu, reprezentowanej przez prawie prostolinijny próg denudacyjny.
9. „Witoszyńce'' o powierzchni 43,43 ha. Przedmiotem ochrony jest zalesione, izolowane wzgórze na stoku Karpat o ciekawej budowie geologicznej z dobrze wykształconym zbiorowiskiem grądu.
10. „Buczyna pod Szybenicą'' o powierzchni ok. 70 ha w m. Brylince i Fredropol. Przedmiot ochrony — fragment zbocza Szybenicy (486 n.p.m.) z dobrze wykształconym zbiorowiskiem buczyny karpackiej w formie podgórskiej.
11. „Kormanice'' o powierzchni ok. 42 ha. Przedmiotem ochrony — jest fragment kompleksu leśnego na północno-wschodnim zboczu Góry Leszczawa (435 n.p.m.).
12. „Kopystańka'' o powierzchni ok. 300 ha. Przedmiotem ochrony jest zachowanie walorów krajobrazowych szczytu i południowego stoku Kopystański (541 m n.p.m.) z malowniczymi skałkami, profilami geologicznymi z grodziskiem.
13. „Kalwaria Pacławska'' o powierzchni ponad 1300 ha. Cel ochrony — zachowanie fragmentu niespotykanego nigdzie przebiegu brzegu karpackiego, tzw. sigmoidy przemyskiej z progiem denudacyjnym.
14. „Dolina Wiaru'' w m. Rybotycze o powierzchni ok. 155 ha. Przedmiot ochrony — odcinek Wiaru z malowniczym krajobrazem i dobrze zachowanym zbiorowiskiem buczyny karpackiej.
15. „Łęg pod Turnicą'' o powierzchni 8 ha w m. Makowa. Przedmiot ochrony — fragment kompleksu leśnego w dolinie potoku Turnica z dobrze zachowaniem zbiorowiskiem podgórskiego łęgu jesionowego.
16. „Suchy Obycz'' o powierzchni 165 ha w m. Kalwaria Pacławska i Makowa. Przedmiot ochrony — fragment lasu porastającego szczyt Suchy Obycz (617 m n.p.m.) z dobrze wykształconym zbiorowiskiem reglowej buczyny karpackiej.
17. „Lipa'' o powierzchni 6 ha w m. Lipa. Przedmiot ochrony — starodrzew dębowy w dobrze wykształconym zbiorowisku grądu.
18. „Kuźmina'' o powierzchni 133 ha w m. Kuźmina. Przedmiot ochrony — fragment kompleksu leśnego z przełomowym odcinkiem potoku Berezka i dobrze wykształconym zbiorowiskiem reglowej buczyny karpackiej.

Pomniki przyrody

Na obszarze Parku Krajobrazowego Pogórza Przemyskiego uznano za pomniki przyrody 101 obiektów przyrodniczych, w tym: 62 — pojedyncze drzewa, 1 — pojedynczy krzew, 33 — grupa drzew, 4 — grupa krzewów oraz 1 aleja drzew. Łącznie ochroną objęło 237 szt. drzew i 128 szt. krzewów. Wśród drzew przewagę stanowią dęby i lipy. Spośród krzewów największą liczbę stanowi kłokoczka południowa — 100 szt., bluszcz pospolity — 25 szt oraz 3 sztuki cisa pospolitego.
Za pomniki przyrody proponuje się uznać jeszcze ok. 800 obiektów przyrodniczych.

6. Stanowiska dokumentacyjne
Ciekawa budowa geologiczna stwarza duże możliwości uznania wielu obiektów przyrody nieożywionej za stanowiska dokumentacyjne. Na terenie Parku tę formę ochrony wprowadzono dla 13 obiektów:
— odsłonięcie warstwowe w skarpie potoku w m. Rudawka,
— odsłonięcie piaskowców kliwskich z warstwami węgla w skarpie drogi w m. Malawa,
— odsłonięcie profilu warstw karpackich w m. Leszczawa Dolna,
— osady młodych spływów kohezowych z dużymi blokami skalnymi w Gruszowej,
— odsłonięcie profilu fliszu wapiennego w m. Huwniki,
— profil warstw fliszowych w Gruszowej,
— warstwy popielskie z fauną mięczaków w Koniuszej,
— profil fliszu wapiennego w Makowej,
— grzęda skalna w Nowych Sadach,
— profil najstarszych molas w Nowych Sadach,
— profil denudacyjny w Rybotyczach,
— odsłonięcie fliszu karpackiego w Posadzie Rybotyckiej,
— morena i terasa Sanu w Krasicach.
Tą formą ochrony proponuje się objąć jeszcze ok. 30 osobliwości geologicznych.

7. Wartości kulturowe Parku Krajobrazowego Pogórza Przemyskiego
Wysokie wartości kulturowe parku wynikają z w historii tych ziem. W czasach znanych nam ze źródeł pisanych (X wiek) Pogórze przedstawiało się jako obszar osadnictwa polskiego i ruskiego. O dużym znaczeniu strategicznym Pogórza świadczą pozostałości grodzisk, które można odnaleźć w: Nowosiółkach Dydyńskich, Nowych Sadach, Kopyśnie, Aksmanicach, Bachowie, Wybrzeżu, Sielnicy.
Począwszy od XIV wieku do I rozbioru Polski — Pogórze znajdowało się w obszarze ziemi przemyskiej i sanockiej województwa ruskiego. W tym okresie nastąpił bujny rozwój osadnictwa, szczególnie na Ziemi Przemyskiej. Świadectwem tego są liczne zabytki architektury i budownictwa, z których wiele przetrwało do dziś.
Najcenniejszym obiektem jest zespół pałacowo-parkowy w Krasiczynie — perła renesansu, z wieloma egzotycznymi drzewami i krzewami. Równie cenny jest sakralny zespół krajobrazowo-architektoniczny w Kalwarii Pacławskiej, czy też wyjątkowej klasy zabytek jakim jest cerkiew obronna w Posadzie Rybotyckiej. Pozostałości XVI-wiecznego zespołu zamkowego znajdują się w Rybotyczach. Zabytkowe cerkwie z XVIII w. zachowały się w miejscowościach: Piątkowa, Malawa, Rudawka, natomiast w okresie rozbiorów północno-wschodni skraj Pogórza Przemyskiego znalazł się w zasięgu potężnego systemu obronnego (jednego z największych tego typu umocnień w Europie) tzw. Twierdzy Przemyśl.
Pozostałości umocnień tej Twierdzy na terenie Parku znajdują się w m. Kruhel Wielki. XIX-wieczne parki podworskie zachowały się częściowo w Lipie, Huwnikach, Korytnikach, Mielnowie i Olszanach.

— 79 —

ROZPORZĄDZENIE Nr 12
WOJEWODY PRZEMYSKIEGO
z dnia 29 kwietnia 1997 r.

w sprawie doustnego szczepienia przeciw wściekliźnie lisów wolno żyjących.

Na podstawie art. 26 lit. g i l, art. 70 oraz art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673, zm. Nr 114, poz. 975 z 1928 r. Nr 26, poz. 229 z 1932 r. Nr 60, poz. 573, Nr 67, poz. 622 z 1934 r. Nr 110, poz. 976 z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się co następuje:

§ 1

1. Wprowadza się na teren województwa przemyskiego ochronne szczepienie lisów wolno żyjących przeciw wściekliźnie, metodą doustną, zwane dalej „szczepieniem'', poprzez wyłożenie odpowiednich przynęt zawierających szczepionkę.
2. Termin wyłożenia szczepionki poda do publicznej wiadomości Wojewódzki Lekarz Weterynarii w Przemyślu w środkach masowego przekazu.

§ 2

1. W okresie 14 dni po wyłożeniu szczepionki na obszarze objętym szczepieniem zakazuje się:
   1. polowania na zwierzynę z psami,
   2. wolnego puszczania psów i kotów.
2. Na obszarze i w okresie, o którym mowa w ust. 1 nakazuje się:
   1. zgłaszanie organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej każdego przypadku zetknięcia się człowieka ze szczepionką,
   2. zgłaszanie służbom weterynaryjnym każdego przypadku zetknięcia się ze szczepionką zwierząt domowych i gospodarskich,
   3. trzymanie psów na uwięzi, a kotów w zamknięciu.

§ 3

Prezydent Miasta Przemyśla, Burmistrzowie oraz Wójtowie Gmin zawiadamiają ludność o zakazach i obowiązkach wynikających z niniejszego rozporządzenia przez rozplakatowanie obwieszczeń oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty.

§ 4

1. Organizatorem szczepień jest zespół roboczy, w skład którego wchodzą: Wojewódzki Lekarz Weterynarii, Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, Prezes Wojewódzkiej Rady Łowieckiej, Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych, Komendant Wojewódzki Policji, Dyrektor Urzędu Celnego i Komendant Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej.
2. Zespołem, o którym mowa w ust. 1 kieruje Wojewódzki Lekarz Weterynarii w Przemyślu.
3. Zespół współdziała z organami samorządu terytorialnego.

§ 5

Nadzór nad wykonaniem rozporządzenia zleca się Dyrektorowi Wydziału Rolnictwa.

§ 6

Ktą wykracza przeciwko nakazom i zakazom niniejszego rozporządzenia podlega karze grzywny do 500.00 złotych.

§ 7

Rozporządzenie podlega ogłoszeniu przez rozplakatowanie obwieszczeń.

§ 8

1. Rozporządzenie podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego.
2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

wz WOJEWODY
Jerzy Marcinko
Wicewojewoda

— 80 —

ROZPORZĄDZENIE NR 13
Wojewody Przemyskiego
z dnia 30 kwietnia 1997 r.

w sprawie podziału województwa przemyskiego na obwody łowieckie

Na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo Łowieckie (Dz. U. Nr 147, poz. 713), art. 20 ust. 1 pkt 1 i art. 21 ustawy z dnia 22 czerwca 1990 roku (Dz. U. Nr 21, poz. 123 ze zmianami 1991 roku, Dz. U. Nr 75, poz. 328, 1995 roku, Dz. U. Nr 74, poz. 368, 1996 roku Dz. U. 106 poz. 498).

zarządza się co następuje:

§ 1

Ustala się granice obwodów łowieckich na terenie województwa przemyskiego, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

§ 2

Wykonanie rozporządzenia zleca się Dyrektorowi Wydziału Ochrony Środowiska i Konserwacji Przyrody Urzędu Wojewódzkiego w Przemyślu, Dyrektorowi Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie oraz Zarządowi Wojewódzkiemu Polskiego Związku Łowieckiego w Przemyślu.

§ 3

Traci moc zarządzenie Nr 5/81 Wojewody Przemyskiego z dnia 16 lutego 1981 roku w sprawie zmiany podziału województwa przemyskiego na obwody łowieckie.

§ 4

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 1997 roku i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego.

WOJEWODA
Stanisław Bajda

ZAŁĄCZNIK
DO ROZPORZĄDZENIA NR 13
WOJEWODY PRZEMYSKIEGO
z dnia 30 kwietnia 1997 roku

Podział województwa przemyskiego na obwody łowieckie od numeru obwodów 1 do 66 — opis granic.

OBWÓD Nr 1

Granica wschodnia biegnie drogą Rebizanty — Ruda Różaniecka od granicy administracyjnej województwa przemyskiego, do przecięcia się z drogą Rebizanty — Płazów, przez miejscowości Huta Różaniecka, Ruda Różaniecka do miejscowości Ruda Różaniecka.
W dalszym ciągu granica biegnie drogą w kierunku zachodnim od miejscowości Ruda Różaniecka do linii oddziałowej pomiędzy oddziałami nr 123 i nr 124 lasów Nadleśnictwa Narol, dalej tą linią oddziałową w kierunku północno-zachodnim pomiędzy oddziałami: 123 i 124, 108 i 109, 88 i 89, 66 i 67, 57 i 58, 34 i 35, 8 i 9 do granicy administracyjnej województwa przemyskiego.
Granica północno-zachodnia biegnie granicą administracyjną województwa przemyskiego, od styku z linią oddziałową pomiędzy oddziałami nr 8 i nr 9 lasów Nadleśnictwa Narol do przecięcia się z drogą Rebizanty — Ruda Różaniecka.

OBWÓD Nr 2

Granica północna biegnie granicą administracyjną województwa przemyskiego od przecięcia się z drogą Rebizanty — Ruda Różaniecka do styku z drogą Paary — Narol Wieś, na wschód od miejscowości Paary.
Granica wschodnia biegnie drogą Łówcza — Paary od miejscowości Łówcza, przez miejscowość Narol Wieś, do granicy administracyjnej województwa przemyskiego.
Granica południowa biegnie drogą Łówcza — Ruda Różaniecka, od styku z drogą Łówcza — Narol, przez miejscowości, Łówcza, Płazów, Ruda Różaniecka do miejscowości Ruda Różaniecka.
Granica zachodnia biegnie drogą Rebizanty — Ruda Różaniecka od styku granicy administracyjnej województwa przemyskiego z drogą Rebizanty-Huta Różaniecka, przez miejscowość Huta Różaniecka do miejscowości Ruda Różaniecka.

OBWÓD Nr 3

Granica północno-zachodnia, północno-wschodnia i wschodnia biegną granicą administracyjną województwa przemyskiego od styku z drogą Paary — Narol Wieś do styku z drogą Wola Wielka — Werchrata na południowy wschód od miejscowości Wola Wielka.
Granica południowa biegnie od granicy administracyjnej województwa przemyskiego drogą idącą do miejscowości Łówcza przez miejscowość Huta Złomy.

Granica zachodnia biegnie drogą Łówcza — Paary od miejscowości Łówcza, przez miejscowość Narol i Narol Wieś, do granicy administracyjnej województwa przemyskiego.

OBWÓD Nr 4

Granica północna przebiega od styku granicy administracyjnej województwa przemyskiego z linią oddziałową pomiędzy oddziałami nr 8 i nr 9 lasów Nadleśnictwa Narol, i dalej w kierunku wschodnim liniami oddziałowymi między oddziałami: 8 i 9, 34 i 35, 57 i 58, 66 i 67, 88 i 89, 108 i 109, 123 i 124 do miejscowości Ruda Różaniecka i dalej drogą do miejscowości Płazów.
Granica południowa-zachodnia biegnie drogą Płazów — Żuków-Zamch od miejscowości Płazów, przez miejscowości Żuków, Kosobudy, Lubliniec Stary do granicy administracyjnej województwa przemyskiego.
Granica północno-zachodnia biegnie granicą administracyjną województwa przemyskiego od przecięcia się z drogą Lubliniec Stary — Zamch do styku z linią oddziałową pomiędzy oddziałami nr 8 i nr 9 lasów Nadleśnictwa Narol.

OBWÓD Nr 5

Granica północno-wschodnia biegnie drogą Płazów — Brusno Nowe od miejscowości Płazów do miejscowości Brusno Nowe.
Granica południowa biegnie drogą Brusno Nowe — Cieszanów od styku z drogą Brusno Nowe — Płazów, przez Chotylub, do miejscowości Cieszanów.
Granica zachodnia biegnie drogą Cieszanów — Ruda Różaniecka od miejscowości Cieszanów do przecięcia się z drogą Żuków — Płazów.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Żuków — Płazów od przecięcia się z drogą Cieszanów — Ruda Różaniecka do miejscowości Płazów.

OBWÓD Nr 6

Granica północna biegnie drogą Wola — Wola Wielka, od styku z drogą Brusno Nowe — Płazów, przez miejscowość Łówcza i Gorajce do granicy administracyjnej województwa przemyskiego, a następnie granicą administracyjną województwa przemyskiego aż do przecięcia się z drogą Huta Lubycka — Monastyr.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Huta Lubycka — Dahany II, od granicy administracyjnej województwa przemyskiego przez miejscowość Monastyr do przecięcia się z drogą Wola Wielka — Werchrata na wschodnim skraju miejscowości Dahany II. Następnie granica biegnie drogą Wola Wielka — Werchrata, od przecięcia się z drogą Dahany II — Monastyr na wschodnim skraju miejscowości Dahany I, a następnie drogą Dahany I — Chmiele od styku z drogą Wola Wielka — Werchrata na wschodnim skraju miejscowości Dahany I, przez południowo-wschodni skraj miejscowości Szałasy, do miejscowości Chmiele, a dalej drogą Chmiele — Brusno Nowe do miejscowości Chmiele, przez miejscowości Brusno Stare, Brusno Nowe, aż do styku w miejscowości Brusno Nowe z drogą Brusno Nowe — Płazów.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Brusno Nowe — Płazów od miejscowości Brusno Nowe do styku z drogą idącą przez miejscowość Wola do miejscowości Łówcza.

OBWÓD Nr 7

Granica północno-wschodnia biegnie granicą administracyjną województwa przemyskiego, od przecięcia się z drogą Huta Lubycka — Monastyr do granicy Państwa.
Granica południowa-wschodnia biegnie granicą Państwa od granicy administracyjnej województwa przemyskiego do drogi idącej do miejscowej Dziewięcierz.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Dziewięcierz — Chmiele od granicy Państwa do styku z drogą Chmiele-Huta Lubycka w miejscowości Chmiele.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Chmiele — Dahany I od styku z drogą Chmiele — Dziewięcierz, przez południowo-wschodni skraj miejscowości Szałasy, od styku z drogą Werchrata — Wola Wielka na wschodnim skraju miejscowości Dahany I. Następnie granica biegnie drogą Werchrata — Wola Wielka od styku z drogą Dahany I —Chmiele na wschodnim skraju miejscowości Dahany I do styku z drogą Dahany II — Monastyr na wschodnim skraju miejscowości Dahany II, a dalej drogą Dahany II — Huta Lubycka od styku z drogą Werchrata — Wola Wielka na wschodnim skraju miejscowości Dahany II, przez miejscowość Monastyr, do granicy administracyjnej województwa przemyskiego.

OBWÓD Nr 8

Granica północno-wschodnia biegnie drogą przez miejscowość Cieplice od styku z drogą Biłgoraj — Sieniawa do miejscowości Dąbrowica Duża.
Granica wschodnia biegnie drogą Adamówka — Tryńcza od styku z drogą idącą do miejscowości Cieplice do przecięcia się z rzeką San.
Granica południowa-zachodnia biegnie prawym brzegiem rzeki San od przecięcia się z drogą Tryńcza — Sieniawa do przecięcia się z drogą Leżajsk — Rzuchów.
Granica północno-zachodnia biegnie nowo wybudowaną drogą Rzuchów — Ożanna Mała od przecięcia się z rzeką San do miejscowości Ożanna Mała, a dalej drogą Ożanna Mała — Dąbrowica od miejscowości Ożanna Mała, do styku z drogą Dąbrowica — Cieplice.

OBWÓD Nr 9

Granica północna biegnie granicą administracyjną województwa przemyskiego, która jest równocześnie brzegiem rzeki Złotej od styku z drogą Sieniawa — Tarnogród do drogi w kierunku miejscowości Słoboda Mała.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Biłgoraj — Sieniawa od granicy administracyjnej województwa przemyskiego do drogi biegnącej przez miejscowość Cieplice do miejscowości Dąbrowica.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą przez miejscowość Cieplice od styku z drogą Biłgoraj — Sieniawa do miejscowości Dąbrowica Duża.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Dąbrowica — Słoboda od miejscowości Dąbrowica, przez przysiółki Podług, Fedirki i miejscowość Słoboda do styku biegnącą na północ do przysiółka Słoboda Mała, a dalej tą drogą Słoboda — Szegdy przez przysiółek Słoboda Mała, do styku z granicą administracyjną województwa przemyskiego.

OBWÓD Nr 10

Granica północna biegnie granicą administracyjną województwa przemyskiego, od przecięcia się z drogą Adamówka — Biłgoraj do styku z drogą idącą do miejscowości Wola Obszańska, a następnie tą drogą w kierunku wschodnim od granicy administracyjnej województwa przemyskiego do miejscowości Moszczanica.
Granica wschodnia biegnie drogą Moszczanica —Cewków, od miejscowości Moszczanica do miejscowości Cewków.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Cewków — Dobra, od styku z drogą Cewków-Moszczanica do styku z drogą idącą do miejscowości Dobcza.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Dobcza — Adamówka, od styku z drogą Cewków — Dobra do styku z drogą Adamówka —Sieniawa w miejscowości Adamówka.
Granica zachodnia biegnie drogą Adamówka — Biłgoraj, od styku z drogą Adamówka — Dobcza do granicy administracyjnej województwa przemyskiego.

OBWÓD Nr 11

Granica północna biegnie granicą administracyjną Województwa przemyskiego, od styku z drogą idącą od miejscowości Moszczanica do miejscowości Wola Obszańska, aż do styku z drogą idącą do miejscowości Ułazów.
Granica wschodnia biegnie drogą idącą do miejscowości Ułazów od granicy administracyjnej województwa do miejscowości Ułazów, dalej na długości około 0,7 km drogą idącą przez miejscowość Ułazów do drogi Ułazów — Dzików Nowy, następnie drogą idącą od miejscowości Ułazów do drogi Oleszyce — Dzików Stary.
Granica południowa biegnie drogą Oleszyce — Dzików Stary, od styku z drogą idącą do miejscowości Pierożki przez miejscowość Dzików Stary, do miejscowości Cewków.

Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Cewków — Moszczanica od miejscowości Cewków przez miejscowość Moszczanica, od styku z granicą administracyjną województwa przemyskiego na zachód od miejscowości Moszczanica, drogą utwardzoną do miejscowości Wola Obszańska.

OBWÓD Nr 12

Granica północno-zachodnia biegnie granicą administracyjną województwa przemyskiego, od styku z drogą idącą do miejscowości Ułazów do przecięcia się z drogi Zamch — Lubliniec Stary.
Granica północno-wschodnia biegnie drogą Żuków — Zamch, od przecięcia się z drogą Cieszanów — Ruda Różaniecka, przez miejscowość Żuków, Kosobudy, Lubliniec Stary do granicy administracyjnej województwa przemyskiego.
Granica wschodnia biegnie drogą Żuków — Cieszanów, od miejscowości Żuków do miejscowości Cieszanów, po czym drogą Cieszanów — Lubaczów od miejscowości Cieszanów do przecięcia się z torem kolejowym Lubaczów — Oleszyce.
Granica południowa biegnie torem kolejowym Lubaczów — Oleszyce od przecięcia się z drogą Lubaczów — Cieszanów do stacji kolejowej Oleszyce.
Granica zachodnia biegnie drogą Oleszyce — Dzików Stary, od stacji kolejowej Oleszyce do styku z drogą idącą do miejscowości Ułazów od styku z drogą Oleszyce — Dzików Stary do drogi idącej przez miejscowość Ułazów, dalej na długości około 0,7 km drogą przez miejscowość Ułazów, w kierunku zachodnim, do styku z drogą idącą z miejscowości Ułazów do granicy administracyjnej województwa, następnie drogą Ułazów-Załomy od miejscowości Ułazów do granicy administracyjnej województwa przemyskiego.

OBWÓD Nr 13

Granica północna biegnie drogą Cieszanów — Brusno Nowe, od miejscowości Cieszanów do styku z drogą Rudka — Podemszczyzna.
Granica wschodnia biegnie drogą Rudka-Sieniawka od styku z drogą Cieszanów — Brusno Nowe, przez miejscowości Rudka, Podemszczyzna i Krzywe, do przecięcia się z torem kolejowym Horyniec — Lubaczów.
Granica południowa biegnie torem kolejowym Horyniec — Lubaczów od przecięcia się z drogą Sieniawka — Rudka do przecięcia się z drogą Lubaczów — Cieszanów.
Granica zachodnia biegnie drogą Lubaczów — Cieszanów od miejscowości Lubaczów do miejscowości Cieszanów.

OBWÓD Nr 14

Granica północna biegnie drogą przez miejscowości Polanka Horyniecka, Brusno Nowe od styku z drogą Rudka — Podemszczyzna do styku z drogą Chmiele — Dziewięcierz.
Granica północno-wschodnia biegnie drogą Chmiele — Dziewięcierz od miejscowości Chmiele przez miejscowości Niwki Horynieckie, Dziewięcierz do granicy Państwa.
Granica południowa-wschodnia biegnie granicą Państwa od styku z drogą Chmiele — Dziewięcierz do styku z rzeką Smolinka
Granica południowo-zachodnia biegnie od granicy Państwa rzeką Smolinka do mostu w miejscu styku drogi Huta Kryształowa — Basznia Dolna. Od mostu granica przebiega drogą Huta Kryształowa — Basznia Dolna do styku z drogą Lubaczów — Horyniec. Granica północno-zachodnia biegnie drogą Lubaczów — Horyniec od miejscowości Basznia Dolna do styku z drogą Podemszczyzna — Rudka, a następnie drogą od miejscowości Podemszczyzna do miejscowości Rudka.

OBWÓD Nr 15

Granica północno-wschodnia biegnie drogą Cewków — Sieniawa, od styku z drogą Cewków — Mołodycz do styku z drogą Dobcza — Adamówka, a następnie drogą Dobcza-Adamówka do miejscowości Adamówka.
Granica wschodnia biegnie drogą Cewków — Mołodycz, od styku z drogą Sieniawa — Cewków przez miejscowość Wola Mołodycka do styku z drogą Oleszyce — Dobra.
Granica południowa biegnie drogą Oleszyce — Dobra od przecięcia się z drogą Wola Mołodyck — Mołodycz do styku z drogą Zaradawa — Radawa, a dalej drogą Zaradawa — Radawa do miejscowości Radawa do przecięcia się z rzeką Radawka. Granica w dalszym ciągu biegnie prawym brzegiem rzeki Radawka do ujścia jej do rzeki Lubaczówka, a następnie w kierunku zachodnim prawym brzegiem rzeki Lubaczówka do jej ujścia do rzeki San.
Granica zachodnia biegnie prawym brzegiem rzeki San, od ujścia rzeki Lubaczówka do mostu na rzece San w miejscowości Ubieszyn.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Tryńcza — Tarnogród od mostu na rzece San w miejscowości Ubieszyn przez miejscowości Sieniawę, Wylewę, Adamówkę do styku z drogą Adamówka — Dobcza.

OBWÓD Nr 16

Granica północna biegnie drogą Oleszyce — Dzików Stary od styku z drogą idącą do miejscowości Łominy, przez miejscowość Dzików Stary do miejscowości Cewków.
Granica północno-wschodnia biegnie drogą Dzików Stary — Oleszyce od styku z drogą Oleszyce — Sieniawa do miejscowości Dzików Stary.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Oleszyce — Sieniawa do miejscowości Oleszyce do styku z drogą Mołodycz — Dzików Stary w miejscowości Wola Mołodycka.
Granica zachodnia biegnie drogą Mołodycz — Cewków od styku z drogą Oleszyce — Sieniawa, przez miejscowość Wola Mołodycka do miejscowości Cewków.

OBWÓD Nr 17

Granica północno-wschodnia biegnie prawym brzegiem rzeki San, od ujścia rzeki Wisłok do przecięcia się z drogą Gorzyce — Sieniawa na północny-wschód od miejscowości Gorzyce, a dalej drogą Wólka Pełkińska — Gorzyce do przecięcia się z granicą zachodnią gminy Jarosław, przebiegającą granicą lasu do przecięcia się z drogą Wólka Pełkińska — Przeworsk.
Granica południowa biegnie drogą Wólka Pełkińska — Przeworsk, od granicy lasu pokrywającej się z granicą gminy Jarosław do toru kolejowego Przeworsk — Łańcut, a dalej torem kolejowym Przeworsk — Łańcut od miasta Przeworsk do przecięcia się z drogą Rogóżno — Korniaktów.
Granica zachodnia biegnie drogą Rogóżno — Korniaktów, od toru kolejowego Przeworsk — Łańcut do rzeki Wisłok.
Granica północno-zachodnia biegnie prawym brzegiem rzeki Wisłok, od przecięcia się z drogą Rogóżno — Korniaktów do ujścia rzeki Wisłok do Sanu.

OBWÓD Nr 18

Granica północno-wschodnia biegnie prawym brzegiem rzeki San, od przecięcia się z drogą Gorzyce — Sieniawa do przecięcia się z drogą Jarosław — Oleszyce.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Jarosław — Przeworsk, od rzeki San do przecięcia się z torem kolejowym Jarosław — Przeworsk, następnie tym torem kolejowym do przecięcia się z drogą Wierzbna — Ujezna.
Granica zachodnia biegnie zachodnią granicą gminy Jarosław; wzdłuż drogi granicznej, potoku granicznego, granicą łąk, granicą lasu do przecięcia z drogą Pełkinie — Sieniawa.
Następnie granica biegnie drogą Wólka Pełkińska — Sieniawa do styku z rzeką San w miejscu przeprawy promowej w miejscowości Gorzyce.

OBWÓD Nr 19

Granica północna biegnie prawym brzegiem rzeki Lubaczówka od jej ujścia do rzeki San do przecięcia się z drogą Ignasze — Skuratki.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Ignasze — Skuratki, od przecięcia się z rzeką Lubaczówka do styku z drogą Skuratki — Piwoda, następnie drogą Skuratki — Piwoda od styku z drogą Skuratki — Ignasze przez miejscowości Cetula, Piwoda do styku z rzeką Wyczawa, dalej rzeką Wyczawa do jej ujścia do rzeki San.
Granica zachodnia biegnie prawym brzegiem rzeki San, od ujścia rzeki Wyczawa do ujścia rzeki Lubaczówka.

OBWÓD Nr 20

Granica północna biegnie drogą Sieniawa — Oleszyce, od styku z drogą idącą do miejscowości Surmaczówka do przecięcia się z rzeką Radawka.
Granica zachodnia biegnie drogą Zastawne — Radawa, od przecięcia się drogi Sieniawa — Oleszyce z rzeką Radawką do miejscowości Radawa.
Granica południowa biegnie prawym brzegiem rzeki Lubaczówka od styku drogi Surmaczówka — Maczugi do przecięcia się z drogą Radawa — Zastawne.
Granica wschodnia biegnie drogą Maczugi — Surmaczówka, od przecięcia się tej drogi Sieniawa — Oleszyce do miejscowości Surmaczówka, w miejscu przecięcia się z rzeką Lubaczówka.

OBWÓD Nr 21

Granica północna biegnie drogą Sieniawa — Oleszyce, od styku z drogą idącą do miejscowości Surmaczówka do miejscowości Oleszyce Stare.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Oleszyce — Zapałów od miejscowości Oleszyce Stare do rzeki Lubaczówka.
Granica południowa biegnie prawym brzegiem rzeki Lubaczówka od drogi Zapałów — Oleszyce do przecięcia z drogą Surmaczówka — Maczugi.
Granica zachodnia biegnie drogą Surmaczówka — Maczugi od styku z rzeką Lubaczówka do styku z drogą Oleszyce — Sieniawa.

OBWÓD Nr 22

Granica północno-wschodnia biegnie drogą przez Oleszyce od styku z drogą Oleszyce — Zapałów do stacji kolejowej Oleszyce.
Granica południowo-wschodnia biegnie torem kolejowym Oleszyce — Munina od stacji kolejowej Oleszyce do przecięcia się z rzeką Lubaczówka.
Granica południowo-zachodnia biegnie prawym brzegiem rzeki Lubaczówka, od przecięcia się z linią kolejową Munina — Hrebenne do przecięcia się z drogą Zapałów — Oleszyce.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Zapałów — Oleszyce, od rzeki Lubaczówka, przez miejscowości Wólkę Zapałowską, Lipinę i Zalesie do miejscowości Oleszyce.

OBWÓD Nr 23

Granica północna biegnie linią kolejową Munina — Hrebenne, od stacji kolejowej Oleszyce do przecięcia się z drogą Lubaczów — Cieszanów.
Granica wschodnia biegnie drogą Lubaczów — Łukawiec, od przecięcia się z torem kolejowym Lubaczów — Oleszyce, przez Opakę, do przecięcia się z rzeką Lubaczówka.
Granica południowo-wschodnia biegnie lewym brzegiem rzeki Lubaczówka od przecięcia się z drogą Łukawiec — Lubaczów do przecięcia się z torem kolejowym Oleszyce — Munina.
Granica zachodnia biegnie torem kolejowym Munina — Oleszyce od przecięcia się z rzeką Lubaczówka do stacji kolejowej Oleszyce.

OBWÓD Nr 24

Granica północna biegnie torem kolejowym Horyniec — Lubaczów od przecięcia się z drogą Lubaczów — Cieszanów do przecięcia się z drogą Lubaczów — Horyniec.
Granica północno-wschodnia biegnie drogą Horyniec — Lubaczów od przecięcia się z torem kolejowym do miejscowości Basznia Dolna, a dalej drogą Basznia Dolna — Huta Kryształowa do granicy Państwa w miejscu styku z rzeką Smolinka.
Granica południowo-wschodnia biegnie granicą Państwa, od styku z rzeką Smolinka do styku drogi Budomierz — Lubaczów.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Budomierz — Lubaczów od granicy Państwa do przecięcia się z torem kolejowym Lubaczów — Oleszyce w mieście Lubaczów.

OBWÓD Nr 25

Granica północno-wschodnia biegnie drogą Lubaczów — Budomierz od miejscowości Lubaczów do granicy Państwa.
Granica południowo-wschodnia biegnie granicą Państwa od drogi Budomierz — Lubaczów do drogi Lipowiec — Krowica Lasowa.
Granica południowa biegnie drogą Lipowiec — Krowica Lasowa od granicy Państwa do styku z drogą idącą do miejscowości Majdan Lipowiecki, a dalej drogą prowadzącą przez miejscowości Majdan Lipowiecki i Łukawiec do drogi Bihale — Lubaczów.
Granica zachodnia biegnie drogą Bihale — Lubaczów, od miejscowości Łukawiec, przez Opakę do Lubaczowa, do przecięcia się z drogą Budomierz — Cieszanów.

OBWÓD Nr 26

Granica północna biegnie torem kolejowym Łańcut — Przeworsk od przecięcia się z drogą Rogóżno — Korniaktów do miejscowości Przeworsk.
Granica wschodnia biegnie torem kolejki wąskotorowej, od przecięcia się z drogą Zarzecze — Urzejowice do przecięcia się z drogą Zarzecze — Przeworsk, po czym drogą Zarzecze — Przeworsk od przecięcia się z torem kolejki wąskotorowej do drogi Przeworsk — Wólka Pełkińska.
Granica południowa biegnie drogą Urzejowice — Kańczuga, od przecięcia się z torem kolejowym kolejki wąskotorowej do styku z drogą Mikulice — Gać, następnie drogą Mikulice — Gać od styku z drogą Urzejowice — Kańczuga do miejscowości Białoboki.
Granica zachodnia biegnie drogą Białoboki — Rogóżno, od miejscowości Białoboki do przecięcia się z torem kolejowym Łańcut — Przeworsk.

OBWÓD Nr 27

Granica północna biegnie drogą Przeworsk — Wólka Pełkińska od miejscowości Przeworsk do miejscowości Niechciałka.
Granica wschodnia biegnie zachodnią granicą gminy Jarosław: wzdłuż granicy łąki, potoku granicznego, drogi granicznej do przecięcia się z linią kolejową Jarosław — Przeworsk, i dalej w kierunku zachodnim linią kolejową do przecięcia z drogą Ujezna — Mirocin. Następnie granica przebiega drogą Ujezna — Mirocin, od styku z linią kolejową do styku z drogą Jarosław — Rzeszów, i dalej drogą Mirocin — Ożańsk do styku z drogą Mirocin — Zalesie do przecięcia się z drogą Przeworsk — Zarzecze, a następnie drogą Przeworsk — Zarzecze do miejscowości Zarzecze.
Granica południowa biegnie drogę Zarzecze — Kańczuga, od styku z drogą Zarzecze — Przeworsk do przecięcia się z linią kolejki wąskotorowej w miejscowości Urzejowice.
Granica zachodnia biegnie torem kolejki wąskotorowej, od przecięcia się z drogą Zarzecze — Urzejowice do przecięcia się z drogą Zarzecze — Przeworsk, po czym drogą Zarzecze — Przeworsk od przecięcia się z torem kolejki wąskotorowej do drogi Przeworsk — Wólka Pełkińska.

OBWÓD Nr 28

Granica północno-wschodnia biegnie torem kolejowym Przeworsk — Jarosław, od przecięcia się z drogą Ujezna — Mirocin do przecięcia się z drogą Przeworsk — Jarosław, po czym drogą Przeworsk — Jarosław, od przecięcia się z torem kolejowym do styku z drogą Jarosław — Zarzecze.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Jarosław — Zarzecze od styku z drogą Przeworsk — Jarosław do przecięcia się z drogą Roźniatów — Zarzecze w miejscowości Zarzecze.
Granica zachodnia biegnie drogą Zarzecze — Przeworsk, od styku z drogą Łapakówka — Cieszacin Wielki do przecięcia się z drogą Łapajówka — Mirocin.
Granica północno-zachodnia przebiega drogą Zalesie — Ujezna od styku z drogą Zarzecze — Przeworsk do styku z linią kolejową Jarosław — Przeworsk, przez miejscowości Ogrody, Kalinówka, Mirocin.

OBWÓD Nr 29

Granica północno-wschodnia biegnie prawym brzegiem rzeki Lubaczówka, od przecięcia się z drogą Skuratki — Ignasze do drogi Zapałów — Wólka Zapałowska.
Granica wschodnia biegnie drogą Jarosław — Oleszyce, od przecięcia się z rzeką Lubaczówka do miejscowości Ryszkowa Wola, a następnie biegnie drogą Ryszkowa Wola — Wysocko, przez miejscowości Bobrówka, Wietlin I, Wysocko do przecięcia się z rzeką Szkło.

Granica południowa biegnie rzeką Szkło, od przecięcia z drogą w miejscowości Wysocko, a dalej do ujścia jej do rzeki San. Następnie granica biegnie prawym brzegiem rzeki San od ujścia rzeki Szkło do ujścia rzeki Wyczawa.
Granica północno-zachodnia biegnie rzeką Wyczawa, od jej ujścia do rzeki San do przecięcia się z drogą Wiązownica — Piwoda, następnie drogą Wiązownica — Piwoda — Cetula, od przecięcia się z rzeką Wyczawa do przecięcia się z rzeką Lubaczówka, w miejscowości Skuratki.

OBWÓD Nr 30

Granica północno-wschodnia biegnie prawym brzegiem rzeki Lubaczówka, od przecięcia się z drogą Wólka Zapałowska — Zapałów do mostu na rzece Lubaczówka w miejscu przecięcia drogi Nowa Grobla — Czerniawka.
Granica wschodnia biegnie drogą Nowa Grobla — Tuchla od mostu na rzece Lubaczówka przez miejscowość Czerniawka do miejscowości Hirne.
Granica południowa biegnie drogą z miejscowości Hirne, przez miejscowość Miękisz Nowy do miejscowości Korzenica, po czym z miejscowości Korzenica na północ do przecięcia się z torem kolejowym do przecięcia z drogą Bobrówka — Ryszkowa Wola.
Granica zachodnia biegnie drogą Bobrówka — Wólka Zapałowska, od przecięcia się z torem kolejowym Lubaczów — Munina przez miejscowość Ryszkowa Wola do przecięcia z rzeką Lubaczówka.

OBWÓD Nr 31

Granica północno-zachodnia biegnie lewym brzegiem rzeki Lubaczówka, od przecięcia się z drogą Czerniawka — Nowa Grobla do styku z drogą Kobylnica Ruska — Lubaczów.
Granica wschodnia biegnie drogą Lubaczów — Kobylnica Ruska od rzeki Lubaczówka do miejscowości Kobylnica Ruska.
Granica południowa biegnie drogą Kobylnica Ruska — Tuchla, od miejscowości Kobylnica Ruska do miejscowości Tuchla.
Granica zachodnia biegnie drogą Tuchla — Nowa Grobla, od miejscowości Tuchla przez miejscowości Hirne i Czerniawka do styku z rzeką Lubaczówka.

OBWÓD Nr 32

Granica północna przebiega drogą Majdan Lipowiecki — Lubaczów, od styku z drogą Kobylnica Ruska — Lubaczów do styku z drogą biegnącą w kierunku miejscowości Lipowiec, a dalej drogą Majdan Lipowiecki — Lipowiec od miejscowości Majdan Lipowiecki do granicy Państwa.
Granica wschodnia biegnie granicą Państwa od przecięcia się z drogą Lipowiec — Krowica Lasowa do styku z drogą idącą przez miejscowość Żmijowiska.
Granica południowa biegnie drogą Las Kobylnicki — Żmijowiska przez miejscowość Wielkie Oczy, od styku z drogą Kobylnica Ruska — Lubaczów do granicy Państwa.
Granica zachodnia biegnie drogą Kobylnica Ruska — Lubaczów, od drogi Żmijowiska — Wielkie Oczy do styku z drogą idącą przez miejscowość Łukawiec.

OBWÓD Nr 33

Granica północna biegnie torem kolejowym Munina — Oleszyce od przecięcia się z drogą Bobrówka — Ryszkowa Wola do styku z drogą Zagrody — Korzenica, a dalej na południowy-wschód od styku z torem kolejowym do miejscowości Korzenica, po czym drogą Korzenica — Hirne od miejscowości Korzenica przez miejscowość Miękisz Nowy do styku z drogą Tuchla — Czerniawka w miejscowości Hirne.
Granica wschodnia biegnie drogą z miejscowości Hirne przez miejscowość Tuchla w kierunku rzeki Szkło, aż do styku tej drogi z rzeką Szkło.
Granica południowa biegnie prawym brzegiem rzeki Szkło, od styku z drogą idącą do miejscowości Tuchla do styku z drogą idącą do miejscowości Wysocko.
Granica zachodnia biegnie drogą Wysocko — Ryszkowa Wola, od rzeki Szkło do przecięcia się z torem kolejowym Jarosław — Oleszyce.

OBWÓD Nr 34

Granica północna biegnie drogą Las Kobylnicki — Żmijowiska przez miejscowość Wielkie Oczy, od styku z drogą Kobylnica Ruska — Lubaczów do granicy Państwa.
Granica południowo-wschodnia biegnie granicą Państwa, od drogi biegnącej przez miejscowość Żmijowiska do styku z rzeką Szkło.
Granica południowa biegnie prawym brzegiem rzeki Szkło, od granicy Państwa do przecięcia się z drogą Wola Zaleska — Tuchla.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Wola Zaleska — Tuchla od rzeki Szkło do drogi Tuchla — Potok Jaworowski. Następnie granica przebiega drogą Tuchla — Kobylnica Ruska, od przecięcia się drogi Wola Zaleska — Tuchla do przecięcia się z drogą Lubaczów — Kobylnica Ruska i dalej w kierunku północnym drogą Lubaczów — Kobylnica Ruska z miejscowości Kobylnica Ruska do styku z drogą Las Kobylnicki — Żmijowiska.

OBWÓD Nr 35

Granica północna biegnie drogą Markowa — Mikulice, od styku z drogą Łańcut — Husów do styku z drogą Urzejowice — Kańczuga.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Urzejowice — Hadle Szklarskie, od styku z drogą Mikulice — Markowa, przez miejscowość Kańczugę, do styku z drogą biegnącą przez miejscowość Siedleczka.
Granica południowa biegnie drogą idącą przez miejscowość Siedleczka od styku z drogą Kańczuga — Hadle Szklarskie do styku z drogą wychodzącą z południowego skraju miejscowości Sietesz do zachodniego skraju miejscowości Husów, dalej drogą Sietesz — Husów od południowego skraju miejscowości Sietesz do przecięcia się z drogą Husów — Albigowa.
Granica zachodnia biegnie drogą Husów — Albigowa, od styku z drogą Husów — Sietesz do styku z drogą idącą przez miejscowość Markowa.

OBWÓD Nr 36

Granica północno-wschodnia biegnie drogą Urzejowice — Zarzecze, od miejscowości Urzejowice do styku z drogą Zarzecze — Czudowice.
Granica wschodnia biegnie drogą Zarzecze — Czudowice od miejscowości Zarzecze, przez miejscowość Roźniatów, do miejscowości Czudowice.
Granica południowa biegnie drogą Czudowice — Rozbórz Długi od miejscowości Czudowice do drogi Rozbórz Długi — Pantalowice, następnie drogą Rozbórz Długi — Pantalowice od styku z drogą Rozbórz Długi — Czudowice do styku z drogą Pantalowice — Siedleczka, dalej drogą Pantalowice — Siedleczka od styku z drogą Pantalowice — Rozbórz Długi do styku z drogą Hadle Szklarskie — Urzejowice.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Hadle Szklarskie — Urzejowice od przecięcia się z drogą Siedleczka — Pantalowice, przez Kańczugę do miejscowości Urzejowice.

OBWÓD Nr 37

Granica północna biegnie w mieście Jarosław drogą Przeworsk — Radymno, od styku z drogą Jarosław — Cieszacin Wielki do styku z drogą Jarosław — Rożwienica.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Jarosław — Pruchnik od miasta Jarosław do przecięcia się w miejscowości Roźwienica z drogą Rudołowice — Czudowice, dalej biegnie ona drogą Rudołowice — Czudowice od miejscowości Roźwienica do styku z drogą Czudowice — Zarzecze.
Granica zachodnia biegnie drogą Czudowice — Zarzecze od przecięcia się z drogą Roźwienica — Rozbórz Długi do przecięcia się z drogą Cieszacin Wielki — Zarzecze.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Zarzecze — Jarosław od miejscowości Zarzecze do styku z drogą Przeworsk — Jarosław w mieście Jarosław.

OBWÓD Nr 38

Granica północno-wschodnia biegnie torem kolejowym Jarosław — Radymno, od przecięcia się z drogą Jarosław — Roźwienica do styku z drogą

idącą w kierunku miejscowości Morawsko w miejscu wiaduktu, po czym idącą w kierunku miejscowości Morawsko, od toru kolejowego Jarosław — Radymno przez miejscowość Mędlówka do miejscowości Morawsko, dalej drogą Morawsko — Łowce od miejscowości Morawsko do styku z drogą Łowce — Chłopice w miejscowości Podgaj. W dalszym ciągu granica biegnie drogą Łowce — Chłopice od styku z drogą Łowce — Morawsko do styku z drogą Jarosław — Rokietnica.
Następnie drogą Jarosław — Rokietnica, od styku z drogą Chłopice — Łowce do styku z drogą Rokietnica — Chorzów.
Granica południowa biegnie drogą Rokietnica — Chorzów, od styku z drogą Rokietnica — Jarosław do przecięcia się z drogą Tuligłowy — Czelatyce.
Granica zachodnia biegnie drogą Tuligłowy — Roźwienica, od przecięcia się z drogą Rokietnica — Chorzów przez miejscowości Czelatyce i Rudołowice do przecięcia się z drogą Pruchnik — Jarosław od miejscowości Roźwienica do przecięcia się z torem kolejowym Jarosław — Przeworsk.

OBWÓD Nr 39

Granica północno-wschodnia biegnie prawym brzegiem rzeki San, od przecięcia się z drogą Jarosław — Oleszyce do przecięcia się z drogą Radymno — Duńkowice.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Duńkowice — Radymno od rzeki San do styku z drogą Przemyśl — Radymno, następnie na długości około 0,7 km drogą Przemyśl — Radymno w kierunku północno-zachodnim do styku z drogą Radymno — Łowce od styku z drogą Przemyśl — Radymno od styku z drogą Łowce — Morawsko.
Granica zachodnia biegnie drogą Łowce — Morawsko, od styku z drogą Łowce — Chłopice w miejscowości Podgaj do miejscowości Morawsko, a następnie drogą Morawsko — Jarosław od miejscowości Morawsko przez Mędlówkę do toru kolejowego Radymno — Jarosław w miejscu wiaduktu, po czym tym torem kolejowym, aż do drogi Roźwienica — Jarosław. Dalej drogą Roźwienica — Jarosław od toru kolejowego Radymno — Jarosław do styku z drogą Przeworsk — Jarosław.
Granica północna biegnie drogą Jarosław — Oleszyce od styku z drogą Jarosław — Roźwienica do rzeki San.

OBWÓD Nr 40

Granica północna biegnie prawym brzegiem rzeki Szkło od jej ujścia do rzeki San, aż do przecięcia się z drogą Kobylnica Ruska — Łapajówka.
Granica wschodnia biegnie drogą Kobylnica Ruska — Łapajówka od przecięcia się tej drogi z rzeką Szkło do miejscowości Łapajówka.
Granica południowa biegnie drogą Korczowa — Radymno w miejscowości Łapajówka, a następnie drogą Łapajówka — Stubno od przecięcia się z drogą Korczowa — Radymno w miejscowości Łapajówka przez miejscowości Chotyniec, Hruszowice, Gaje do mostu na rzece Wisznia. Następnie granica biegnie prawym brzegiem rzeki Wisznia od styku z drogą Łapajówka — Stubno do ujścia rzeki Wisznia do rzeki San.
Granica południowo-zachodnia biegnie prawym brzegiem rzeki San, od ujścia rzeki Wisznia do ujścia rzeki Szkło.

OBWÓD Nr 41

Granica północna biegnie prawym brzegiem rzeki Szkło, od przecięcia się z drogą Kobylnica Ruska — Łapajówka do granicy Państwa.
Granica południowo-wschodnia biegnie granicą Państwa, od styku z rzeką Szkło do styku z drogą biegnącą do miejscowości Leszno.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą idącą od granicy Państwa do miejscowości Leszno, następnie drogą idącą od miejscowości Leszno w kierunku północno-zachodnim do styku z drogą biegnącą w kierunku zachodnim wzdłuż której przebiega linia wysokiego napięcia. Następnie granica biegnie drogą wzdłuż której przebiega linia wysokiego napięcia, aż do styku z drogą biegnącą wzdłuż koryta Starego Sanu, a dalej drogą wzdłuż koryta Starego Sanu w kierunku północnym, potem w kierunku północno-zachodnim do drogi biegnącej do przejazdu na rzece San w miejscowości Niziny.
Granica zachodnia biegnie prawym brzegiem rzeki San, od przejazdu na rzece San w miejscowości Niziny do miejscowości Barycz, po czym drogą idącą przez miejscowość Barycz, następnie drogą Barycz — Nienowice od miejscowości Barycz przez miejscowość Stubienko do styku z rzeką Wisznia w miejscowości Nienowice.
Granica północna biegnie prawym brzegiem rzeki Wisznia, od miejscowości Nienowice do przecięcia się z drogą Stubno-Gaje.
Granica wschodnia biegnie drogą Stubno — Łapajówka, przez miejscowości Gaje, Hruszowice, Chotyniec do miejscowości Łapajówka, po czym drogą Radymno — Korczowa, od miejscowości Łapajówka do styku z drogą w kierunku miejscowości Kobylnica Ruska, a następnie drogą w kierunku miejscowości Kobylnica Ruska do przecięcia się z rzeką Szkło.

OBWÓD Nr 42

Granica północna biegnie drogą Siedleczka — Pantalowice, od styku z drogą Hadle Szklarskie — Kańczuga do styku z drogą Pantalowice — Rozbórz Długi, a dalej drogą Pantalowice — Rozbórz Długi od miejscowości Pantalowice do styku z drogą Rzeplin — Hucisko.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Rzeplin — Hucisko od styku z drogą Pantalowice — Rozbórz Długi, przez miejscowości Rzeplin i Wolę Rzeplińską do styku z drogą Hucisko Nienadowskie — Łopuszka Wielka.
Granica południowa biegnie drogą Hucisko Nienadowskie — Jawornik Przedmieście, od styku z drogą w kierunku Woli Rzeplińskiej, przez miejscowości Karczunek, Zapotok, Hucisko Jawornickie do styku z drogą Hucisko Jawornickie — Widaczów.
Granica zachodnia biegnie drogą Kańczuga — Jawornik Polski, od styku drogi Pantalowice — Siedleczka, do styku drogi Widaczów — Hucisko Jawornickie, a następnie drogą Widaczów — Hucisko Jawornickie, przez miejscowości Wólka, Hucisko Jawornickie do styku z drogą Hucisko Jawornickie — Hucisko Nienadowskie w miejscowości Hucisko Jawornickie.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Jawornik Polski — Kańczuga, od styku z drogą Widaczów — Hucisko Jawornickie do przecięcia się z drogą Siedleczka — Pantalowice.

OBWÓD Nr 43

Granica północno-wschodnia biegnie drogą Pantalowice — Średnia, od styku z drogą idącą w kierunku miejscowości Rzeplin przez miejscowości Rozbórz Długi, Pruchnik, Węgierka i Wola Węgierska do styku z drogą Poręby — Helusz w przysiółku Poręby.
Granica południowa biegnie drogą Wola Węgierska — Helusz z przysiółką Poręby do styku drogi Skopów — Kramarzówka w miejscowości Helusz.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Skopów-Jodłówka, od miejscowości Helusz przez miejscowość Kramarzówka do styku z drogą Hucisko Nienadowskie — Pruchnik, i dalej drogą biegnącą w kierunku miejscowości Wola Rzeplińska.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Wola Rzeplińska — Rzeplin, od styku tej drogi z drogą Hucisko Nienadowskie — Łopuszka Wielka do styku z drogą Pruchnik — Pantalowice.

OBWÓD Nr 44

Granica północno-wschodnia biegnie drogą Roźwienica — Tuligłowy od przecięcia się z drogą Pruchnik — Jarosław przez miejscowości Rudołowice i Czelatyce do przecięcia się z drogą Chorzów — Rokietnica, dalej drogą Chorzów — Rokietnica od przecięcia się z drogą Tuligłowy — Czelatyce do miejscowości Rokietnica.
Granica południowo-wschodnia biegnie od szczytu Bukowy Garb na Świście drogą Średnia — Rokietnica, przez miejscowości Nowy Świat, Wola Rokietnicka do miejscowości Rokietnica w miejscu przecięcia się z drogą Chorzów — Rokietnica.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą od szczytu Bukowy Garb na Świście przez miejscowość Borsucze do styku z drogą Poręby — Helusz.
Granica zachodnia biegnie drogą Średnia — Rozbórz Długi, od styku z drogą Poręby — Helusz, przez miejscowości Wola Węgierska, Węgierka

i Pruchnik do przecięcia się z drogą Rozbórz Długi — Roźwienica w miejscowości Rozbórz Długi.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Rozbórz Długi — Roźwienica od przecięcia się z drogą Pruchnik — Pantalowice do przecięcia się z drogą Pruchnik — Jarosław w miejscowości Roźwienica.

OBWÓD Nr 45

Granica północna biegnie drogą Chłopice — Radymno od styku z drogą Rokietnica — Jarosław, przez miejscowość Łowce do styku z drogą Bojanówka — Lutków w miejscowości Bojanówka.
Granica wschodnia biegnie drogą Bojanówka — Trójczyce przez miejscowości Lutków, Kaszyce i Olszynka do styku dróg Trójczyce — Wacławice.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Wacławice — Maćkowice od styku dróg Trójczyce — Olszynka do styku z drogą Maćkowice — Rokietnica.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Maćkowice — Rokietnica od styku z drogą Maćkowice — Wacławice do miejscowości Rokietnica.
Granica zachodnia biegnie drogą Rokietnica — Jarosław od miejscowości Rokietnica do styku z drogą Chłopice — Radymno.

OBWÓD Nr 46

Granica północna biegnie drogą Chłopice — Radymno, od skrzyżowania dróg Bojanówka — Lutków w miejscowości Bojanówka do styku w miejscowości Radymno z drogą Radymno — Przemyśl.
Granica wschodnia biegnie drogą Radymno — Przemyśl, od styku z drogą Łowce — Radymno do styku z drogą idącą przez miejscowość Orły.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Orły — Kaszyce, od styku z drogą Przemyśl — Radymno do skrzyżowania dróg Wacławice — Kaszyce.
Granica zachodnia biegnie drogą Trójczyce — Bojanówka od styku z drogą Wacławice — Kaszyce przez miejscowości Dmytrowice, Kaszyce i Lutków do styku drogi Bojanówka — Lutków w miejscowości Bojanówka.

OBWÓD Nr 47

Granica północno-wschodnia biegnie prawym brzegiem rzeki San, od przecięcia się z drogą Radymno — Duńkowice do ujścia rzeki Wisznia, następnie prawym brzegiem rzeki Wisznia od jej ujścia do rzeki San do styku z drogą Chałupki Nienowskie — Stubienko.
Granica wschodnia biegnie drogą Chałupki Nienowskie — Stubienko od rzeki Wisznia do styku z drogą Stubno — Barycz w miejscowości Stubienko. Następnie drogą Stubno — Sośnica od miejscowości Stubienko, przez miejscowość Barycz do przecięcia się z rzeką San, po czym prawym brzegiem rzeki San od miejscowości Barycz do miejscowości Niziny.
Granica południowa biegnie drogą idącą z miejscowości Niziny w kierunku zachodnim do toru kolejowego Przemyśl — Radymno, od rzeki San do toru kolejowego Przemyśl — Radymno. Następnie tym torem kolejowym w kierunku północno-zachodnim, aż do przecięcia się z drogą Sośnica — Zadąbrowie od przecięcia się z torem kolejowym Przemyśl — Radymno do styku z drogą Przemyśl — Radymno.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Przemyśl — Radymno od styku z drogą Zadąbrowie — Sośnica do styku w miejscowości Radymno z drogą Radymno — Duńkowice, po czym drogą Radymno — Duńkowice aż do rzeki San.

OBWÓD Nr 48

Granica północna biegnie drogą Szklary — Hadle Szklarskie, od styku z drogą Szklary — Dylągówka, przez miejscowość Jawornik Polski do styku z drogą idącą przez miejscowość Widaczów, po czym drogą Widaczów — Wólka od styku z drogą Jawornik Polski — Hadle Szklarskie do styku z drogą łączącą Wólkę z przysiółkiem Podedwór.
Granica wschodnia biegnie drogą Wólka — Podedwór, od styku z drogą Wólka — Widaczów, przez miejscowość Hucisko Jawornickie i przysiółek Podedwór, a następnie drogami przechodzącymi przez miejscowości: Międzygórze — Huta, Poręby, Lechówka, Obszary, Pokrzywiska do styku potoku Bachórzówka z drogą Laskówka — Bachórz, i dalej granica przebiega potokiem Bachórzówka do ujścia do rzeki San.
Granica południowo-wschodnia biegnie lewym brzegiem rzeki San, od ujścia potoku Bachórzówka do drogi Dynów — Bartkówka.
Granica zachodnia biegnie drogą Bartkówka — Dynów, od rzeki San do drogi idącej do miejscowości Dynów, po czym drogą idącą przez miejscowość Dynów od styku z drogą Dynów — Bartkówka do styku z drogą Barycz — Bachórz. Następnie drogą Barycz — Bachórz, od styku z drogą idącą do miejscowości Dynów do styku z drogą idącą do miejscowości Szklary, a dalej drogą idącą do miejscowości Szklary od styku z drogą Barycz — Bachórz do drogi Szklary — Jawornik Polski.

OBWÓD Nr 49

Granica północna biegnie drogą Hucisko Nienadowskie — Hucisko Jawornickie, od przecięcia się z drogą idącą w kierunku miejscowości Drohobyczka, w miejscowości Widne do przecięcia się z drogą Podedwór — Wólka.
Granica wschodnia biegnie drogą Przysada — Dubiecko, od styku z rzeką San do miejscowości Dubiecko, a dalej drogą Dubiecko — Bachórzec do styku z drogą Przedmieście Dubieckie — Drohobyczka od styku z drogą Dubiecko — Bachórzec przez miejscowości Przedmieście Dubieckie i Drohobyczkę do styku z drogą Hucisko Jawornickie — Hucisko Nienadowskie w miejscowości Widne.
Granica południowa biegnie prawym brzegiem rzeki San, od miejscowości Przysada do ujścia potoku Bachórzówka.
Granica zachodnia przebiega drogą przechodzącą przez miejscowości Międzygórze — Huta, Poręby, Lechówka, Kalwaria, Obszary, Pokrzywiska do styku z potokiem Bachórzówka drogi Laskówka — Bachórz, i dalej przebiega potokiem Bachórzówka do ujścia jego do rzeki San.

OBWÓD Nr 50

Granica północna biegnie drogą Hucisko Jawornickie — Hucisko Nienadowskie, od styku drogi biegnącej do miejscowości Drohobyczka do styku z drogą Pruchnik — Nienadowa.
Granica wschodnia biegnie drogą Hucisko Nienadowskie — Iskań, od miejscowości Hucisko Nienadowskie przez miejscowość Nienadowa do styku z rzeką San.
Granica południowa biegnie prawym brzegiem rzeki San, od styku drogi Iskań — Nienadowa do mostu na rzece w miejscowości Przysada.
Granica zachodnia biegnie drogą Przysada — Dubiecko, od styku z rzeką San do miejscowości Dubiecko, a dalej drogą Dubiecko — Bachórzec do styku z drogą Przedmieście Dubieckie — Drohobyczka, po czym drogą Przedmieście Dubieckie — Drohobyczka od styku z drogą Dubiecko — Bachórzec przez miejscowości Przedmieście Dubieckie i Drohobyczkę do styku z drogą Hucisko Jawornickie — Hucisko Nienadowskie w miejscowości Widne.

OBWÓD Nr 51

Granica północna i północno-wschodnia biegnie drogą Hucisko Nienadowskie — Pruchnik od styku z drogą prowadzącą do miejscowości Nienadowa do styku z drogą prowadzącą do miejscowości Kramarzówka, w miejscowości Majdan, po czym z miejscowości Majdan do miejscowości Kramarzówka.
Granica wschodnia biegnie drogą Kramarzówka — Babice od miejscowości

Kramarzówka, przez miejscowości Helusz i Skopów do styku z rzeką San w miejscowości Babice.
Granica południowa biegnie prawym brzegiem rzeki San od miejscowości Babice do styku z drogą Iskań — Nienadowa.
Granica zachodnia biegnie drogą Iskań — Hucisko Nienadowskie od styku z rzeką San przez miejscowość Nienadowa do styku drogi Hucisko Nienadowskie — Pruchnik.

OBWÓD Nr 52

Granica północna biegnie drogą Helusz — Wola Węgierska, od miejscowości Helusz do przysiółka Poręby.
Granica północno-wschodnia biegnie drogą Wola Węgierska — Średnia, od przysiółka Poręby do styku z drogą Średnia — Rokietnica w miejscowości Śednia i dalej drogą Średnia — Rokietnica do styku w okolicy wzgórza Bukowy Garb z drogą idącą do miejscowości Bełwin, po czym drogą leśną w kierunku południowo-wschodnim idącą do miejscowości Podlasek i dalej potokiem Hołubla do rzeki San.
Granice południowo-wschodnia i południowa-zachodnia biegną prawym brzegiem rzeki Sanu od ujścia potoku Hołubla do miejscowości Babice.
Granica zachodnia biegnie drogą Babice — Kramarzówka od miejscowości Babice przez miejscowość Skopów do styku z drogą Helusz — Wola Węgierska w miejscowości Helusz.

OBWÓD Nr 53

Granica północno-wschodnia biegnie drogą Rokietnica — Przemyśl od miejscowości Rokietnica przez miejscowość Maćkowice do miasta Przemyśla.
Granica południowa biegnie prawym brzegiem rzeki San, od miasta Przemyśla do ujścia potoku Hołubla.
Granica południowo-zachodnia biegnie potokiem Hołubla, od rzeki San do miejscowości Podlasek, a dalej drogą leśną z miejscowości Podlasek w kierunku północno-zachodnim do styku z drogą biegnącą w kierunku miejscowości Bełwin w okolicy wzgórza Bukowy Garb.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Średnia — Rokietnica od styku w okolicy wzgórza Bukowy Garb przez miejscowości Nowy Świat i Wola Rokietnicka do miejscowości Rokietnica.

OBWÓD Nr 54

Granica północna biegnie drogą Maćkowice — Trójczyce, od styku z drogą Maćkowice — Rokietnica, przez miejscowość Wacławice do miejscowości Trójczyce, a dalej drogą Trójczyce — Orły od styku z drogą Maćkowice — Trójczyce, przez miejscowość Trójczyce do styku w miejscowości Orły z drogą Radymno — Przemyśl.
Granica zachodnio-północna biegnie drogą Radymno — Żurawica od styku z drogą Orły — Trójczyce w miejscowości Orły, do styku drogi Zadąbrowie — Sośnica w miejscowości Zadąbrowie.
Granica północna biegnie drogą Zadąbrowie — Sośnica, od styku z drogą Radymno — Przemyśl do toru kolejowego Radymno — Przemyśl, od przecięcia się z drogą Zadąbrowie — Sośnica do styku z drogą idącą do miejscowości Niziny, po czym drogą idącą do miejscowości Niziny od toru kolejowego Radymno — Przemyśl przez miejscowość Niziny do rzeki San.
Granica wschodnia i południowa biegną prawym brzegiem rzeki San, od miejscowości Niziny do miasta Przemyśl.
Granica zachodnia biegnie drogą Przemyśl — Radymno, od miasta Przemyśla do styku z drogą Przemyśl — Rokietnica.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Przemyśl — Rokietnica, od miasta Przemyśl do przecięcia się z drogą Maćkowice — Trójczyce.

OBWÓD Nr 55

Granica zachodnia biegnie lewym brzegiem rzeki San, od drogi Wara — Jawornik Ruski do przecięcia się rzeki San z drogą Żohatyń — Dynów do mostu na rzece San w miejscowości Dynów.
Granica północno-wschodnia biegnie drogą Dynów — Żohatyń przez miejscowości Bartkówka, Pawłokoma, Folwark do przecięcia się z drogą Iskań — Wara.
Granica południowa przebiega drogą Iskań — Wara od przecięcia się z drogą Żohatyń — Dynów przez miejscowość Żohatyń, Jawornik Ruski, Jasionów, Siedliska do styku z rzeką San, do mostu w miejscowości Dynów.

OBWÓD Nr 56

Granica północna przebiega lewym brzegiem rzeki San, od przecięcia się z drogą Dynów — Bartkówka, od mostu do ujścia potoku Bachórzówka, a dalej prawym brzegiem rzeki San od ujścia potoku Bachórzówka do ujścia potoku Polchowa.
Granica wschodnia przebiega potokiem Polchowa, a następnie drogą w kierunku południowym do styku z Czarnym Potokiem, i dalej Czarnym Potokiem do przecięcia się z drogą Piątkowa Górna — Iskań w miejscowości Piątkowa.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Dynów — Żohatyn od mostu na rzece San w mieście Dynów, przez miejscowości Bartkówkę, Pawłokomę, Folwarki do przecięcia się z drogą Iskań — Żohatyn i dalej tą drogą do miejscowości Piątkowa Górna i Piątkowa.

OBWÓD Nr 57

Granica północno-wschodnia biegnie prawym brzegiem rzeki San od ujścia potoku Polchowa do drogi idącej do miejscowości Brzuska.
Granica wschodnia biegnie drogą Brzuska — Bircza, od rzeki San przez miejscowości Brzuska, Sufczyna i Nowa Wieś do miejscowości Bircza.
Granica południowa biegnie drogą Bircza — Bircza Stara, od miejscowości Bircza do styku w miejscowości Bircza Stara z drogą Bircza Stara — Kotów.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Bircza Stara — Kotów, od miejscowości Bircza Stara przez miejscowości Rudawka Birczańska, Kotów, a dalej drogą Kotów — Piątkowa do styku z drogą Żohatyń — Iskań do Czarnego Potoku w miejscowości Piątkowa.
Granica zachodnia biegnie Czarnym Potokiem, od miejscowości Piątkowa do drogi biegnącej w kierunku północnym do przecięcia się drogi z potokiem Polchowa, a następnie potokiem Polchowa do jego ujścia do rzeki San.

OBWÓD Nr 58

Granica północno-wschodnia biegnie prawym brzegiem rzeki San, od styku drogi Babice — Pruchnik w miejscowości Babice do promu w miejscowości Krasice.
Granica wschodnia biegnie drogą Olszany — Rokszyce, od promu na rzece San w miejscowości Krasice do styku w miejscowości Olszany z drogą Olszany — Bircza.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Olszany — Bircza od miejscowości Olszany do miejscowości Bircza.
Granica zachodnia biegnie drogą Bircza — Iskań od miejscowości Bircza, przez miejscowości Sufczyna i Brzuska, aż do rzeki San, a dalej prawym brzegiem Sanu od drogi Brzuska — Sufczyna do miejscowości Babice.

OBWÓD Nr 59

Granica zachodnio-północna i północna biegnie prawym brzegiem rzeki Sanu, od promu na rzece San w miejscowości Krasice na wschód od ujścia rzeki Wiar do Sanu.
Granica wschodnia biegnie prawym brzegiem rzeki Wiar, od ujścia rzeki Wiar do Sanu, aż do granicy Państwa.
Granica południowo-wschodnia biegnie granicą Państwa, od rzeki Wiar do rzeczki Zalesie.
Granica południowo-zachodnia biegnie rzeczką Zalesie do miejscowości Młodowice, następnie drogą Młodowice — Olszany, od miejscowości Młodowice przez miejscowości Fredropol, Kniażyce, Witoszyńce, Rokszyce do miejscowości Olszany.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Olszany — Krasiczyn od miejscowości Olszany do styku drogi Olszany — Fredropol, oraz drogi Bircza — Przemyśl do promu na rzece San w miejscowości Krasice.

OBWÓD Nr 60

Granica północno-wschodnia biegnie drogą idącą od granicy państwa do miejscowości Leszno, następnie przebiega drogą idącą od miejscowości Leszno w kierunku północno-zachodnim do styku z drogą biegnącą

w kierunku zachodnim wzdłuż której przebiega linia wysokiego napięcia, dalej granica biegnie drogą wzdłuż której przebiega linia wysokiego napięcia, aż do styku z drogą biegnącą wzdłuż koryta Starego Sanu, a dalej drogą wzdłuż koryta Starego Sanu w kierunku północnym, potem w kierunku północno-zachodnim do drogi biegnącej do przejazdu na rzece San w miejscowości Walawa.
Granica południowo-wschodnia biegnie granicą Państwa, od styku z drogą idącą do miejscowości Leszno, aż do rzeki Wiar.
Granica zachodnia biegnie prawym brzegiem rzeki Wiar, od granicy Państwa do ujścia do rzeki San.
Granica północno-zachodnia biegnie prawym brzegiem rzeki San od ujścia rzeki Wiar do przejazdu na rzece San w miejscowości Walawa.

OBWÓD Nr 61

Granica północno-wschodnia biegnie drogą Piątkowa — Kotów od miejscowości Piątkowa do miejscowości Kotów, następnie drogą Kotów — Bircza Stara od miejscowości Kotów przez miejscowość Rudawkę Birczańską do miejscowości Bircza Stara.
Granica południowa biegnie drogą Bircza — Lipa od styku w miejscowości Witryna z drogą Bircza — Kotów do styku w miejscowości Malawa z drogą prowadzącą z miejscowości Malawa do miejscowości Brzeżawa. Dalej granica biegnie drogą prowadzącą z miejscowości Malawa do miejscowości Brzeżawa, po czym drogą idącą z miejscowości Brzeżawa, przez przysiółek Bukowina do zachodniej granicy administracyjnej województwa przemyskiego.
Granica południowo-zachodnia biegnie granicą administracyjną województwa przemyskiego, od drogi idącej w kierunku miejscowości Bukowina do przecięcia się z drogą Ulucz — Borownica, koło kościoła w Borownicy. Następnie granica biegnie nową zakładową asfaltową drogą Nadleśnictwa Dynów koło kościoła w miejscowości Borownica do drogi Jawornik Ruski — Siedliska.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Siedliska — Piątkowa od styku z drogą idącą w kierunku miejscowości Borownica, przez miejscowości: Jawornik Ruski, Żohatyn, Pracówka, Piątkowa Górna do styku z drogą Piątkowa — Kotów.

OBWÓD Nr 62

Granica północna biegnie od zachodniej granicy administracyjnej województwa przemyskiego drogą idącą przez przysiółek Bukowina do miejscowości Brzeżawa, po czym drogą przez miejscowość Brzeżawa do styku idącą do miejscowości Malawa, a dalej drogą łączącą miejscowość Brzeżawa z miejscowością od drogi idącej przez miejscowość Brzeżawa do drogi Malawa — Bircza Stara, następnie drogą Malawa — Bircza Stara, od miejscowości Malawa do styku z drogą Bircza Stara — Kuźmina.
Granica wschodnia biegnie drogą Bircza Stara — Kuźmina od styku z drogą idącą z miejscowości Bircza Stara do miejscowości Malawa, przez miejscowość Leszczawa Dolna, do styku z drogą Kuźmina — Trzcianiec, a dalej drogą Kuźmina — Trzcianiec od miejscowości Kuźmina do miejscowości Roztoka.
Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Roztoka — Zawadka od styku z drogą Trzcianiec — Kuźmina do miejscowości Zawadka.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Zawadka — Rozpuście od styku z drogą idącą do miejscowości Trzcianiec, przez miejscowość Rozpuście do styku z drogą Tyrawa Wołoska — Kuźmina od styku z drogą idącą przez miejscowość Rozpuście do przecięcia się z zachodnią granicą administracyjną województwa przemyskiego w miejscowości Rzeki, po czym zachodnią granicą administracyjną województwa przemyskiego do drogi idącej przez przysiółek Bukowina do miejscowości Brzeżawa.

OBWÓD Nr 63

Granica północna biegnie drogą Przemyśl — Sanok, od styku z drogą idącą do miejscowości Malawa przez miejscowości Bircza, Korzeniec, Boguszówka do skrzyżowania z drogą do miejscowości Huta Łodzińska.
Granica wschodnia biegnie od skrzyżowania drogi Bircza — Przemyśl z drogą do miejscowości Huta Łodzińska, następnie drogą leśną do drogi gruntowej, i dalej drogą wiejską do drogi asfaltowej Bircza — Łodzinka Górna. Następnie drogą w kierunku wschodnim Rybotycze — Bircza, przez miejscowości Łodzinkę Górną, Łodzinkę Dolną do skrzyżowania z drogą Bircza — Trójca, następnie drogą asfaltową do miejscowości Trójca, i dalej w kierunku miejscowości Grąziowa drogą aż do styku z granicą administracyjną województwa przemyskiego.
Granica południowo-wschodnia biegnie granicą administracyjną województwa przemyskiego, od styku z drogą Trójca — Grąziowa do styku z drogą Trzcianiec — Kuźmina.
Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Trzcianiec — Kuźmina od granicy administracyjnej województwa przemyskiego do miejscowości Kuźmina.
Granica zachodnia biegnie drogą Sanok — Przemyśl od miejscowości Kuźmina, przez miejscowość Leszczawę Dolną do skrzyżowania z drogą do miejscowości Malawa.

OBWÓD Nr 64

Granica północna biegnie drogą Bircza — Przemyśl, od skrzyżowania drogi Bircza — Przemyśl z drogą Korzeniec — Huta Łodzińska do miejscowości Olszany, następnie w kierunku południowym drogą idącą do miejscowości Rokszyce.
Granica wschodnia biegnie drogą Przemyśl — Rybotycze od miejscowości Rokszyce, przez miejscowości Brylińce, Kopystno do miejscowości Rybotycze.
Granica południowa biegnie drogą Rybotycze — Bircza, od styku w miejscowości Rybotycze z drogą idącą do miejscowości Kopystno, przez miejscowości Posada Rybotycka, Łodzinka Dolna, Łodzinka Górna i dalej drogą w kierunku miejscowości Wola Korzeniecka do skrzyżowania z drogą wiejską do miejscowości Chomińskie.
Granica zachodnia biegnie od skrzyżowania drogi Bircza — Przemyśl z drogą w miejscowości Huta Łodzińska, następnie drogą leśną która jest granicą gmin, do drogi gruntowej i dalej drogą wiejską do drogi asfaltowej Bircza — Łodzinka Górna.

OBWÓD Nr 65

Granica północno-wschodnia biegnie rzeczką Zalesie od granicy Państwa do miejscowości Młodowice, po czym drogą Młodowice — Fredropol od miejscowości Młodowice do miejscowości Fredropol, następnie drogą Fredropol — Darowice od miejscowości Fredropol do styku z drogą idącą do miejscowości Kniażyce, dalej drogą idącą do miejscowości Kniażyce od styku z drogą Fredropol — Darowice przez miejscowość Kniażyce do styku z drogą łączącą miejscowość Kniażyce z miejscowością Witoszyńce, a dalej drogą Kniażyce — Witoszyńce do styku z drogą Przemyśl — Rokszyce.
Granica wschodnia biegnie granicą Państwa od przecięcia się z rzeczką Zalesie do przecięcia się z rzeką Wiar.
Granica południowa biegnie lewym brzegiem rzeki Wiar, od przecięcia się z granicą Państwa do styku z drogą Huwniki — Rybotycze i dalej drogą do miejscowości Rybotycze.
Granica zachodnia biegnie drogą Rybotycze — Rokszyce, od miejscowości Rybotycze przez miejscowość Kopystno do styku z drogą Rokszyce — Przemyśl.
Granica północno-zachodnia biegnie drogą Rokszyce — Witoszyńce od miejscowości Rokszyce do miejscowości Witoszyńce.

OBWÓD Nr 66

Granica północna biegnie prawym brzegiem rzeki Wiar od przecięcia się z granicą Państwa do przecięcia się z drogą Brylińce — Rybotycze i dalej drogą Bircza — Rybotycze, przez miejscowości Rybotycze i Posada Rybotycka do styku z granicą administracyjną województwa przemyskiego i krośnieńskiego.
Granica południowo-wschodnia biegnie granicą Państwa od przecięcia się z rzeką Wiar do granicy administracyjnej województwa przemyskiego, obok Góry Ralce.
Granica południowo-zachodnia biegnie granicą administracyjną województwa od granicy Państwa do przecięcia się z drogą Bircza — Rybotycze.

— 81 —

Zarządzenie Nr 3
Wojewody Przemyskiego
z dnia 21 stycznia 1997 r.

w sprawie ustalenia Statutu Urzędu Wojewódzkiego w Przemyślu

Na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. Nr 21, poz. 123, z 1991 r. Nr 75, poz. 328, z 1995 r. Nr 74, poz. 368 i z 1996 r. Nr 106, poz. 498), zarządza się, co następuje:

§ 1

Ustala się statut Urzędu Wojewódzkiego w Przemyślu, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2

Wykonanie zarządzenia powierza się wicewojewodzie, dyrektorowi generalnemu Urzędu Wojewódzkiego oraz dyrektorom wydziałów Urzędu Wojewódzkiego.

§ 3

Traci moc zarządzenie Nr 21 Wojewody Przemyskiego z dnia 28 kwietnia 1993 r. w sprawie ustalenia statutu Urzędu Wojewódzkiego w Przemyślu (ze zmianami w zarządzeniach Wojewody Przemyskiego Nr 4 z 1994 r., Nr 6, Nr 63 i Nr 71 z 1995 r. oraz Nr 16 i Nr 72 z 1996 r.).

§ 4

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia statutu przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego.

WOJEWODA

Stanisław Bajda

Załącznik
do Zarządzenia Nr 3
Wojewody Przemyskiego
z dnia 21 stycznia 1997 r.

STATUT
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W PRZEMYŚLU

§ 1

1. Siedzibą Urzędu Wojewódzkiego w Przemyślu, zwanego dalej „urzędem" jest miasto Przemyśl.
2. Urząd stanowi aparat pomocniczy Wojewody Przemyskiego, zwanego dalej „wojewodą" i realizuje zadania wynikające ze sprawowania przez wojewodę funkcji:
   1) przedstawiciela Rządu na obszarze województwa, a w szczególności:
      a) dostosowuje do miejscowych warunków szczegółowe cele polityki Rządu na obszarze województwa oraz — w zakresie i na zasadach przewidzianych ustawami — koordynuje i kontroluje wykonywanie wynikających stąd zadań,
      b) organizuje kontrole wykonywania na obszarze województwa zadań administracji rządowej określonych w ustawach,
      c) zapewnia i koordynuje współdziałanie wszystkich jednostek organizacyjnych administracji rządowej i samorządowej działających na obszarze województwa w zakresie zapobiegania zagrożeniu życia i zdrowia ludzi, zagrożeń środowiska, utrzymania porządku publicznego i bezpieczeństwa państwa, ochrony praw obywatelskich oraz zapobiegania klęskom żywiołowym i innych nadzwyczajnym zagrożeniom, a także zwalczania i usuwania ich skutków,
      d) może przedstawiać pod obrady Rządu projekty dokumentów rządowych w sprawach dotyczących województwa,
      e) reprezentuje Rząd na uroczystościach państwowych i w trakcie przyjmowania wizyt oficjalnych składanych w województwie przez przedstawicieli państw obcych,
      f) wykonuje i koordynuje zadania w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa wynikające z odrębnych przepisów,
      g) współpracuje z właściwymi organami innych państw w zakresie współpracy transgranicznej i międzynarodowej współpracy międzyregionalnej, na zasadach określonych przez Ministra Spraw Zagranicznych,
   2) terenowego organu rządowej administracji ogólnej, a w szczególności:
      a) kieruje pracą i zapewnia warunki działania rządowej administracji ogólnej w województwie, służb i inspekcji wojewódzkich oraz innych jednostek i koordynuje ich prace,
      b) wykonuje nadzór nad działalnością jednostek samorządu terytorialnego w zakresie i na zasadach określonych ustawami,
      c) wydaje decyzje w indywidualnych sprawach z zakresu administracji rządowej należących do jego właściwości,
      d) na zasadach i w zakresie określonym ustawami reprezentuje Skarb Państwa oraz wykonuje uprawnienia i obowiązki organu założycielskiego wobec przedsiębiorstw państwowych,
      e) wydaje wojewódzki dziennik urzędowy,
      f) wydaje zarządzenia w sprawach należących do jego właściwości,
      g) wykonuje inne zadania określone ustawami.

§ 2

1. Wojewoda realizuje zadania przy pomocy wicewojewody, dyrektora generalnego urzędu, kierowników służb i inspekcji wojewódzkich, dyrektorów wydziałów urzędu oraz kierowników innych wojewódzkich jednostek organizacyjnych wchodzących w skład rządowej administracji ogólnej.
2. Wicewojewoda wykonuje zadania i kompetencje w zakresie określonym przez wojewodę, zapewnia w powierzonym mu zakresie kompleksowe rozwiązywanie problemów oraz nadzoruje działalność wydziałów i jednostek organizacyjnych realizujących te zadania. Jeżeli wojewoda nie może pełnić obowiązków służbowych, zakres zastępstwa rozciąga się na wszystkie zadania i kompetencje wojewody.
3. Dyrektor generalny urzędu wojewódzkiego:
   1) zapewnia sprawne funkcjonowanie urzędu, tworzy warunki działania, a także ustala organizację pracy urzędu,
   2) realizuje politykę personalną w służbie cywilnej,
   3) wykonuje zadania służby cywilnej w urzędzie,
   4) dokonuje czynności z zakresu prawa pracy wobec urzędników służby cywilnej, chyba, że ustawa stanowi inaczej,
   5) wykonuje inne zadania określone przepisami lub wynikające z uprawnień i poleceń wojewody.

§ 3

Przy wojewodzie działa Wojewódzki Komitet Obrony.

§ 4

W skład służb i inspekcji wojewódzkich oraz wojewódzkich jednostek organizacyjnych wykonujących z upoważnienia wojewody zadania i kompetencje określone w ustawach szczególnych, wchodzą:
1) Kuratorium Oświaty w Przemyślu,
2) Wojewódzki Inspektorat Państwowej Inspekcji Handlowej w Przemyślu,
3) Wojewódzki Oddział Państwowej Służby Ochrony Zabytków w Przemyślu,
4) Wojewódzki Zespół Pomocy Społecznej w Przemyślu.

§ 5

1. W skład urzędu wchodzą następujące wydziały oraz równorzędne komórki organizacyjne:
   1) Gabinet Wojewody,
   2) Wydział Organizacji i Nadzoru,
   3) Wydział Administracyjno-Gospodarczy,

4) Wydział Finansowy,
5) Wydział Geodezji, Kartografii i Katastru,
6) Wydział Kultury, Sportu i Turystyki,
7) Wydział Nadzoru Założycielskiego i Przekształceń Własnościowych,
8) Wydział Ochrony Środowiska i Konserwacji Przyrody,
9) Wydział Rozwoju Gospodarczego i Współpracy z Zagranicą,
10) Wydział Rolnictwa,
11) Wydział Spraw Obywatelskich,
12) Wydział Urbanistyki, Architektury i Nadzoru Budowlanego,
13) Wydział Zdrowia,
14) Wojewódzki Inspektorat Obrony Cywilnej,
15) Sekretariat Wojewódzkiego Komitetu Obrony.

2. W urzędzie ustanawia się — na czas nieokreślony — Pełnomocnika Wojewody ds. Patologii Społecznych.

§ 6

Do zakresu działania Gabinetu Wojewody należą sprawy:
1) wynikające ze sprawowanych przez wojewodę funkcji reprezentacyjnych,
2) obsługi prasowej wojewody,
3) związane z funkcjonowaniem Służby Operacyjnej Wojewody.

§ 7

Do zakresu działania Wydziału Organizacji i Nadzoru należą sprawy:
1) wynikające ze sprawowanej przez wojewodę funkcji przedstawiciela Rządu,
2) organizacji urzędu i urzędów rejonowych oraz nadzór nad ich funkcjonowaniem,
3) koordynacji nadzoru nad działalnością komunalną gmin, podziału terytorialnego, współdziałania z samorządami terytorialnymi i sejmikiem samorządowym oraz administracją specjalną,
4) obsługi prawnej wojewody i urzędu,
5) koordynacji i wykonywania działalności kontrolnej,
6) kadrowe i szkolenia zawodowego oraz socjalne pracowników urzędu,
7) unowocześniania technik pracy biurowej i informatycznej,
8) informatyzacji urzędu, jednostek podporządkowanych wojewodzie oraz innych jednostek wojewódzkich — w ramach uprawnień wojewody wobec całej wojewódzkiej administracji publicznej.

§ 8

Do zakresu działania Wydziału Administracyjno-Gospodarczego należą sprawy:
1) organizacji obsługi administracyjno-gospodarczej urzędu,
2) obsługi księgowej i kasowej urzędu.

§ 9

Do zakresu działania Wydziału Finansowego należą sprawy:
1) wykonywania zadań dysponenta głównego budżetu wojewody,
2) planowania budżetowego,
3) kontroli finansowej jednostek sfery budżetowej,
4) nadzoru nad przestrzeganiem obowiązującego trybu zamówień publicznych.

§ 10

Do zakresu działania Wydziału Geodezji Kartografii i Katastru należą sprawy:
1) z zakresu nieruchomości,
2) z zakresu państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej,
3) gospodarki gruntami rolnymi i nierolnymi,
4) ochrony gruntów i scaleń.

§ 11

Do zakresu działania Wydziału Kultury, Sportu i Turystyki należą sprawy:
1) z dziedziny kultury i sztuki,
2) turystyki i wypoczynku oraz kultury fizycznej i sportu,

§ 12

Do zakresu działania Wydziału Nadzoru Założycielskiego i Przekształceń Własnościowych należą sprawy:
1) sprawowanie funkcji organu założycielskiego przedsiębiorstw państwowych i działanie na rzecz ich przekształceń,
2) reprezentowanie Skarbu Państwa,
3) nadzoru nad mieniem zlikwidowanych przedsiębiorstw państwowych.

§ 13

Do zakresu działania Wydziału Ochrony Środowiska i Konserwacji Przyrody należą sprawy:
1) prognozowania, planowania oraz inicjowania działań w zakresie ochrony środowiska,
2) gospodarki wodnej i ochrony wód oraz powietrza,
3) gospodarki leśnej, łowieckiej i ochrony przyrody,
4) ochrony zasobów naturalnych i powierzchni ziemi,
5) przeciwpowodziowe.

§ 14

Do zakresu działania Wydziału Rozwoju Gospodarczego i Współpracy z Zagranicą należą sprawy:
1) postępowania lokalizacyjnego dla inwestycji o znaczeniu wojewódzkim i krajowym,
2) promocji rozwoju gospodarczego,
3) prognozowania, programowania i analiz gospodarczych,
4) utrzymywania i rozwoju wojewódzkich inwestycji infrastrukturalnych,
5) działalności na rzecz rozwoju zasobów lokalnych ciepłownictwa, wodociągów i kanalizacji,
6) komunikacji i drogownictwa,
7) gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,
8) budowy i rozbudowy drogowych przejść granicznych,
9) współpracy transgranicznej i międzynarodowej współpracy międzyregionalnej.

§ 15

Do zakresu działania Wydziału Rolnictwa należą sprawy:
1) produkcji rolnej i gospodarki żywnościowej, nadzoru nad oświatą i postępem rolniczym oraz obsługi weterynaryjnej,
2) nasiennictwa, ochrony roślin uprawnych, rybactwa śródlądowego i hodowli zwierząt.

§ 16

Do zakresu działania Wydziału Spraw Obywatelskich należą sprawy:
1) stowarzyszeń, ewidencji ludności i dowodów osobistych, paszportów, obywatelstwa, akt stanu cywilnego, zgromadzeń i zbiórek publicznych,
2) cudzoziemców i repatriacji,
3) przygotowywania i przeprowadzania poboru,
4) wyznaniowe,
5) związane z utrzymywaniem ładu i porządku publicznego,
6) współpracy konsularnej,
7) ochrony tajemnicy państwowej i służbowej oraz zabezpieczenia mienia.

§ 17

Do zakresu działania Wydziału Urbanistyki Architektury i Nadzoru Budowlanego należą sprawy:
1) planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz nadzoru nad planowaniem miejscowym,
2) uprawnień architektoniczno-budowlanych,
3) nadzoru urbanizacyjno-budowlanego i techniczno-budowlanego,
4) nadzoru architektonicznego i specjalistycznego w zakresie drogownictwa i gospodarki wodnej.

§ 18

Do zakresu działania Wydziału Zdrowia należą sprawy:
1) związane z projektowaniem wojewódzkiego systemu funkcjonowania służby zdrowia, ochrony zdrowia,
2) organizacji funkcjonowania zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów i ośrodków rehabilitacyjnych oraz opiekuńczo-leczniczych,
3) nadzoru nad średnim szkolnictwem medycznym.

§ 19

Do zakresu działania Wojewódzkiego Inspektoratu Obrony Cywilnej należą sprawy:
1) obrony cywilnej i świadczeń na rzecz obronności kraju,
2) przeciwdziałania nadzwyczajnym zagrożeniom i ich skutkom.

§ 20

Do zakresu działania Sekretariatu Wojewódzkiego Komitetu Obrony należą sprawy:
1) związane z działalnością Wojewódzkiego Komitetu Obrony określone odrębnymi przepisami,
2) obsługi Wojewódzkiego Komitetu Obrony.

§ 21

Do zakresu działania Pełnomocnika Wojewody ds. Patologii Społecznych należą sprawy:
1) opracowania i realizacji wojewódzkich programów ds. profilaktyki i rozwiązywania problemów patologii społecznych,
2) organizowanie fachowego doradztwa i banku informacji dla instytucji i osób prowadzących działalność profilaktyczną i leczniczą,
3) współpraca m.in. z państwową Agencją ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz z samorządami, instytucjami, stowarzyszeniami, związkami zawodowymi, organizacjami społecznymi, a także innymi podmiotami realizującymi zadania w zakresie zapobiegania i zwalczania patologii społecznych.

§ 22

Szczegółowe zakresy działania wydziałów (równorzędnych komórek organizacyjnych) i pełnomocnika wojewody oraz wewnętrzną organizację wydziałów (równorzędnych komórek organizacyjnych), a także tryb pracy urzędu określa regulamin ustalony przez wojewodę w drodze zarządzenia.

§ 23

W urzędzie tworzy się następujące stanowiska dyrektorów, ich zastępców oraz stanowiska równorzędne:
1) dyrektor Gabinetu Wojewody,
2) dyrektor Wydziału Organizacji i Nadzoru oraz 1 zastępca,
3) dyrektor Wydziału Administracyjno-Gospodarczego,
4) dyrektor Wydziału Finansowego oraz 1 zastępca,
5) dyrektor Wydziału Geodezji Kartografii i Katastru oraz 1 zastępca,
6) dyrektor Wydziału Kultury, Sportu i Turystyki oraz 1 zastępca,
7) dyrektor Wydziału Nadzoru Założycielskiego i Przekształceń Własnościowych oraz 1 zastępca,
8) dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska i Konserwacji Przyrody oraz 1 zastępca,
9) dyrektor Wydziału Rozwoju Gospodarczego i Współpracy z Zagranicą oraz 2 zastępców,
10) dyrektor Wydziału Rolnictwa oraz 1 zastępca,
11) dyrektor Wydziału Spraw Obywatelskich oraz 1 zastępca,
12) dyrektor Wydziału Urbanistyki, Architektury i Nadzoru Budowlanego oraz 1 zastępca,
13) dyrektor Wydziału Zdrowia oraz 2 zastępców,
14) Szef Wojewódzkiego Inspektoratu Obrony Cywilnej oraz 2 zastępców,
15) Sekretarz Wojewódzkiego Komitetu Obrony.

§ 24

1. Wojewoda jest organem założycielskim przedsiębiorstw państwowych wymienionych w załączniku Nr 1 do statutu.
2. Wykaz jednostek organizacyjnych podporządkowanych wojewodzie lub przez niego nadzorowanych zawiera załącznik Nr 2 do statutu.
3. Wykaz siedzib urzędów rejonowych oraz ich zasięgu terytorialnego zawiera załącznik Nr 3 do statutu.

§ 25

1. Przy wojewodzie działa kolegium wojewody, zwane dalej „kolegium'' jako organ opiniodawczo-doradczy.
2. W skład kolegium wchodzą: wicewojewoda, dyrektor generalny urzędu, kierownicy służb i inspekcji wymienionych w § 4, dyrektorzy wydziałów (równorzędnych komórek organizacyjnych).
3. Do udziału w posiedzeniach kolegium zaprasza się przewodniczącego Wojewódzkiego Sejmiku Samorządowego w Przemyślu.
4. Do udziału w posiedzeniach kolegium mogą być zapraszane przez wojewodę inne osoby.
5. Obradom kolegium przewodniczy wojewoda lub — w jego zastępstwie — wicewojewoda.
6. Posiedzenia kolegium odbywają się w terminach wyznaczonych przez wojewodę, jednak nie rzadziej niż raz na trzy miesiące.
7. Wojewoda zatwierdza półroczne plany pracy kolegium przygotowane przez dyrektora generalnego urzędu.
8. Z posiedzenia kolegium sporządza się protokół.

Załącznik Nr 1

WYKAZ

przedsiębiorstw państwowych, dla których Wojewoda Przemyski pełni funkcję organu założycielskiego

1. Zakład Przemysłowo-Handlowy „Fermstal'' w Dynowie.
2. Przedsiębiorstwo Budownictwa Rolniczego w Szówsku.
3. Przedsiębiorstwo Budownictwa Rolniczego w Lubaczowie (w likwidacji).
4. Fabryka Aparatury Elektromechanicznej „Fanina'' w Przemyślu.
5. Przedsiębiorstwo Prefabrykatów Elektroenergetycznych „Elbud'' w Przemyślu.
6. Przedsiębiorstwo Naprawy Taboru Leśnego w Przeworsku.
7. Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Przemyślu.
8. Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Jarosławiu.
9. Przedsiębiorstwo Robót Drogowo-Mostowych w Lubaczowie.
10. Przemyskie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych w Przemyślu.
11. Przedsiębiorstwo Robót Drogowo-Mostowych w Jarosławiu.
12. Zakłady Przemysłu Spożywczego „Pomona'' w Przemyślu (w upadłości).
13. Jarosławskie Przedsiębiorstwo Obrotu Surowcami Włókienniczymi i Skórzanymi „Polsurwis'' w Jarosławiu (w upadłości).
14. Przedsiębiorstwo Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego PZZ w Jarosławiu (w upadłości).
15. Przemyskie Przedsiębiorstwo Budowlane w Przemyślu (w upadłości).
16. Przemyskie Przedsiębiorstwo Produkcji Elementów Budowlanych „Fadom'' w Przemyślu (w upadłości).
17. Przedsiębiorstwo Nasienne „Centrala Nasienna'' w Jarosławiu (w upadłości).
18. Zakłady Wyrobów Galanteryjnych w Lubaczowie (w upadłości).

Załącznik Nr 2

WYKAZ

jednostek organizacyjnych podporządkowanych i nadzorowanych przez Wojewodę Przemyskiego

1. Gospodarstwo Pomocnicze — Ośrodek Informatyki Urzędu Wojewódzkiego w Przemyślu.
2. Gospodarstwo Pomocnicze — Zakład Obsługi Urzędu Wojewódzkiego w Przemyślu.
3. Gospodarstwo Pomocnicze — Zakład Obsługi Drogowego Przejścia Granicznego w Medyce.
4. Wojewódzkie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych w Przemyślu z/s w Jarosławiu.
5. Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Przemyślu.
6. Centrum Kulturalne w Przemyślu.
7. Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej w Przemyślu.
8. Muzeum w Jarosławiu.

9. Muzeum w Lubaczowie.
10. Muzeum w Przeworsku.
11. Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytkowych Założeń Ogrodowych i Arboretum w Bolestraszycach.
12. Państwowa Galeria Sztuki w Przemyślu.
13. Regionalny Ośrodek Kultury, Edukacji i Nauki w Przemyślu.
14. Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna w Przemyślu.
15. Wojewódzki Ośrodek Informacji Turystycznej w Przemyślu.
16. Państwowa Straż Pożarna w Przemyślu.
17. Wojewódzki Zarząd Parków Krajobrazowych w Przemyślu.
18. Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Korytnikach.
19. Technikum Ogrodnicze w Pawłosiowie.
20. Technikum Rolnicze w Sośnicy.
21. Zasadnicza Szkoła Mechanizacji Rolnictwa w Radymnie.
22. Technikum Mechanizacji Rolnictwa w Radymnie.
23. Zespół Szkół Rolniczych w Nienadowej.
24. Zespół Szkół Rolniczych w Oleszycach.
25. Zespół Szkół Rolniczych w Przemyślu.
26. Zespół Szkół Rolniczych im. W. WITOSA w Zarzeczu.
27. Wojewódzki Zakład Weterynarii w Przemyślu.
28. Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Przemyślu z/s w Jarosławiu.
29. Wojewódzkie Biuro Planowania Przestrzennego w Przemyślu.
30. Dyrekcja Szpitala Wojewódzkiego w Budowie i Organizacji w Przemyślu.
31. Medyczne Studium Zawodowe w Jarosławiu.
32. Policealna Szkoła Zawodowa — Medyczne Studium Zawodowe w Przemyślu.
33. Zespół Szkół Medycznych w Przemyślu.
34. Specjalistyczny Psychiatryczny Zespół Opieki Zdrowotnej w Jarosławiu.
35. Wojewódzki Szpital dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Żurawicy.
36. Wojewódzki Szpital Zespolony w Przemyślu.
37. Wojewódzka Kolumna Transportu Sanitarnego w Przemyślu.
38. Wojewódzki Zespół Metodyczny Opieki Zdrowotnej w Przemyślu.
39. Zakład Rehabilitacji Zawodowej Inwalidów w Przemyślu.
40. Zakład Opiekuńczo-Leczniczy w Przemyślu.
41. Zespół Opieki Zdrowotnej w Przemyślu.
42. Zespół Opieki Zdrowotnej w Jarosławiu.
43. Zespół Opieki Zdrowotnej w Przeworsku.
44. Zespół Opieki Zdrowotnej w Lubaczowie.
45. Dom Pomocy Społecznej w Huwnikach.
46. Dom Pomocy Społecznej w Jarosławiu.
47. Dom Pomocy Społecznej w Moszczanach.
48. Dom Pomocy Społecznej w Pełkiniach.
49. Dom Pomocy Społecznej w Przemyślu (ul. Wysockiego).
50. Dom Pomocy Społecznej w Przemyślu (ul. Basztowa).
51. Dom Pomocy Społecznej w Rudzie Różanieckiej.
52. Dom Pomocy Społecznej w Wysocku.
53. Wojewódzka Dyrekcja Dróg Miejskich w Przemyślu.
54. Wojewódzka Dyrekcja Inwestycji w Przemyślu.
55. Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego w Przemyślu.
56. Urzędy Rejonowe w:
    1) Jarosławiu,
    2) Lubaczowie,
    3) Przemyślu,
    4) Przeworsku.

Załącznik Nr 3

WYKAZ

siedzib urzędów rejonowych oraz ich zasięgu terytorialnego

1. URZĄD REJONOWY W JAROSŁAWIU dla:

GMIN MIEJSKICH:
1) Jarosław
2) Radymno

GMIN:
1) Chłopice
2) Jarosław
3) Laszki
4) Pawłosiów
5) Pruchnik
6) Radymno
7) Rokietnica
8) Roźwienica
9) Wiązownica

2. URZĄD REJONOWY W LUBACZOWIE dla:

GMINY MIEJSKIEJ:
1) Lubaczów

GMIN:
1) Cieszanów
2) Horyniec
3) Lubaczów
4) Narol
5) Oleszyce
6) Stary Dzików
7) Wielkie Oczy

3. URZĄD REJONOWY W PRZEMYŚLU dla:

GMIN MIEJSKICH:
1) Przemyśl
2) Dynów

GMIN:
1) Bircza
2) Dubiecko
3) Dynów
4) Fredropol
5) Krasiczyn
6) Krzywcza
7) Medyka
8) Orły
9) Przemyśl
10) Stubno
11) Żurawica

4. URZĄD REJONOWY W PRZEWORSKU dla:

GMINY MIEJSKIEJ:
1) Przeworsk

GMIN:
1) Adamówka
2) Gać
3) Jawornik Polski
4) Kańczuga
5) Przeworsk
6) Sieniawa
7) Tryńcza
8) Zarzecze

ZARZĄDZENIE Nr 24
WOJEWODY PRZEMYSKIEGO
z dnia 16 kwietnia 1997 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie powołania wojewódzkiej i rejonowych komisji lekarskich oraz wojewódzkiej i rejonowych komisji poborowych.

Na podstawie art. 26 ust. 2 i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 28, poz. 153), w związku z § 1, 9, 10, 11 i 12 oraz § 21 i 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 1992 r. w sprawie komisji lekarskich i komisji poborowych, wynagradzania za udział w ich pracy oraz odpłatności za badania specjalistyczne (Dz. U. Nr 48, poz. 218, z 1993 r. Nr 80, poz. 376 i z 1996 r. Nr 16, poz. 83) — w porozumieniu z Szefem

Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Przemyślu i Przewodniczącym Okręgowej Rady Lekarskiej w Krakowie — zarządza się, co następuje:

§ 1.

W załącznikach do zarządzenia Nr 4 Wojewody Przemyskiego z dnia 3 lutego 1997 r. w sprawie powołania wojewódzkiej i rejonowych komisji lekarskich oraz wojewódzkiej i rejonowych komisji poborowych (Dziennik Urzędowy Województwa Przemyskiego Nr 2, poz. 22 i Nr 5, poz. 68) — wprowadza się następujące zmiany:

1) W załączniku Nr 2 rozdział I:
   a) ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „Pan lek. med. Stanisław **PODOLEC** — I^0 specjalizacji z chorób wewnętrznych, II^0 specjalizacji z chorób płuc — ZOZ Jarosław."
   b) ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „Pan lek. med. Ireneusz **SZCZEPAŃSKI** — I^0 specjalizacji z chorób wewnętrznych — ZOZ Jarosław."
   c) ust. 2 pkt 2 lit. a) otrzymuje brzmienie: „Pani lek. med. Anna **GROCHOŁA** — I^0 specjalizacji z chorób wewnętrznych — ZOZ Jarosław."
2) W załączniku Nr 6 rozdział II ust. 1 pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie: „Pan dr n. med. Hubert **ŻAK** — II^0 specjalizacji z chorób wewnętrznych — ZOZ Jarosław."

§ 2.

Zarządzenie podlega ogłoszeniu poprzez rozplakatowanie obwieszczeń oraz opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego.

WOJEWODA
Stanisław Bajda

— 83 —

ZARZĄDZENIE Nr 25
WOJEWODY PRZEMYSKIEGO
z dnia 21 kwietnia 1997 r.

w sprawie ustalenia ceny opłaty za 1m³ za wyprowadzenie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych znajdujących sie w Gospodarstwie Administracyjno-Handlowym Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa w Makowisku.

Na podstawie § 3 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1996 roku w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz zasad ustalenia opłat za wodę i wyprowadzenie ścieków (Dz. U. Nr 151, poz. 716) na wniosek Administratora Gospodarstwa Administracyjno-Handlowego Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa w Makowisku

postanawiam

§ 1.

Ustalić cenę 1 m³ odprowadzanych ścieków do oczyszczalni w wysokości:

— oczyszczalnie ścieków Makowisko	— 1,14 zł
— oczyszczalnie ścieków Piwoda	— 2,94 zł
— oczyszczalnie ścieków Ryszkowa Wola	— 2,31 zł
— oczyszczalnie ścieków Zapałów	— 1,34 zł
— oczyszczalnie ścieków Basznia Dolna	— 1,34 zł
— oczyszczalnie ścieków Krowica Sama	— 2,42 zł
— oczyszczalnie ścieków Stare Sioło	— 2,60 zł
— oczyszczalnie ścieków Stary Dzików	— 2,20 zł
— oczyszczalnie ścieków Sucha Wola	— 0,22 zł
— oczyszczalnie ścieków Adamówka	— 2,63 zł

§ 2.

Ilość odprowadzanych ścieków ustala się według wskazań urządzeń pomiarowych. W razie braku urządzeń pomiarowych ilość odprowadzonych ścieków przyjmuje się jako równą ilość pobranej wody z publicznych, własnych i innych źródeł wody. Jeżeli dostawcą jest zakład produkcyjny nie posiadający urządzeń pomiarowych, ilość odprowadzanych ścieków ustala się w umowie między dostawcą, a odbiorcą ścieków.

§ 3.

Opłatę za odprowadzane ścieki ustala i rozlicza Administrator Gospodarstwa Administracyjno-Handlowego Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa w Makowisku.

§ 4.

Wykonanie zarządzenia powierza się Dyrektorowi Wydziału Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego w Przemyślu oraz Administratorowi Gospodarstwa Administracyjno-Handlowego Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa w Makowisku.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego.

WOJEWODA
Stanisław Bajda

— 84 —

ZARZĄDZENIE Nr 26
WOJEWODY PRZEMYSKIEGO
z dnia 21 kwietnia 1997 r.

w sprawie ustalenia ceny 1 m³ wody pobieranej z urządzeń zaopatrzenia w wodę znajdujących się w Gospodarstwie Administracyjno-Handlowym Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa w Makowisku.

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1996 roku w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz zasad ustalania opłat za wodę i wyprowadzenie ścieków (Dz. U. Nr 151, poz. 716) na wniosek Administratora Gospodarstwa Administracyjno-Handlowego Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa w Makowisku

postanawiam

§ 1.

Ustalić cenę 1 m³ wody pobieranej z urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę znajdujących się w Zasobie Własności Rolnej Skarbu Państwa w wysokości:

z Hydroforni Zapałów	— 1,29 zł
z Hydroforni Makowisko	— 0,52 zł
z Hydroforni Stary Dzików	— 1,63 zł
z Hydroforni Huta Kryształowa	— 1,22 zł

§ 2.

Ilość pobranej wody ustala dostawca na podstawie wskazań wodomierza. W razie braku wodomierza sposób ustalania zużycia wody określa umowa.

§ 3.

Opłatę za wodę pobraną z urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę ustala i rozlicza zakład eksploatujący.

§ 4.

Wykonanie zarządzenia powierza się Dyrektorowi Wydziału Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego w Przemyślu oraz Administratorowi Gospodarstwa Administracyjno-Handlowego Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa w Makowisku.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego.

WOJEWODA
Stanisław Bajda

— 85 —

OBWIESZCZENIE

WOJEWÓDZKIEGO KOMISARZA WYBORCZEGO W PRZEMYŚLU

z dnia 21 kwietnia 1997 r.

o wynikach wyborów uzupełniających do Rady Gminy Radymno w okręgu wyborczym Nr 11, przeprowadzonych w dniu 20 kwietnia 1997 r.

Na podstawie art. 102 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. Ordynacja Wyborcza do rad gmin (t.j. z 1996 r. Dz. U. Nr 84 poz. 387) w związku z wyborami uzupełniającymi do Rady Gminy Radymno.

podaje się do publicznej wiadomości:

wyniki wyborów w okręgu wyborczym Nr 11 obejmującym sołectwo: Ostrów od Nr 136 do Nr 270.

a) uprawnionych do głosowania 429

Wyniki wyborów w okręgu wyborczym Nr 11 do Rady Gminy Radymno przedstawiają się w sposób poniższy:

Wobec zarejestrowania tylko jednego kandydata, głosowania nie przeprowadzono, a za wybranego radnym uznaje się Pana SZYMCZYCHĘ MIECZYSŁAWA.

Wojewódzki Komisarz Wyborczy
w Przemyślu
mgr Marian Ekiert

— 86 —

UCHWAŁA
RADY GMINY ŻURAWICA
NR 182/XXII/97 Z DNIA 21 MARCA 1997 R.

w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Na Stawach" w Żurawicy stanowiącego zmianę Miejscowego Planu Szczegółowego „Żurawica" zatwierdzonego Uchwałą Rady Gminy Nr 25/IV/94 z dnia 10 października 1994 r. (Dz. Urz. Woj. Przemyskiego Nr 18 poz. 116 z dnia 13. 12. 1994 r.).

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (tekst jednolity z 1996 r. Dz. U. Nr 13 poz 74), art. 26 Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 89 poz. 415 z dnia 1994 r.) w związku z Uchwałą Nr 146/XVIII/96 Rady Gminy Żurawica z dnia 31 lipca 1996 r.

UCHWALA SIĘ

Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego „Na Stawach" w Żurawicy dla obszaru o powierzchni 1,20 ha obejmującego działkę gruntową nr 22/1.

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

§ 1

1. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego „Na Stawach" — zwany dalej planem — obejmuje ustalenia o przeznaczeniu gruntów oraz warunkach ich zagospodarowania na cele budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego, które określa się w formie przepisów niniejszej uchwały oraz w formie ustaleń graficznych stanowiących treść rysunku planu w skali 1:1000.
2. Rysunek planu, o którym mowa w ust. 1, stanowi integralną część planu i załącznik do niniejszej uchwały.
3. Rysunek planu obowiązuje w zakresie następujących oznaczeń graficznych:
   a) granic obszaru planu,
   b) podziału obszaru planu liniami rozgraniczającymi na tereny o różnym przeznaczeniu podstawowym,
   c) podziału na działki budowlane,
   d) linii zabudowy działek od dróg,
   e) kierunków wjazdu na działki,
   f) statusu istniejącej zabudowy mieszkaniowej,
   g) pól dopuszczonego sytuowania budynków w obrębie działek.

ROZDZIAŁ II

Ustalenia o przeznaczeniu podstawowym i dopuszczalnym terenów i warunkach ich zagospodarowania

§ 2

1. Ustanawia się **tereny zabudowy mieszkaniowej MN** o podstawowym przeznaczeniu pod budownictwo jednorodzinnej realizowane w formie zabudowy wolnostojącej.
2. Ustala się podział terenu na działki budowlane uwzględniający ograniczenia w jego zagospodarowaniu wynikające z bardzo trudnych warunków gruntowo-wodnych oraz położenia obszaru w stosunku do rowu potoku Żurawianka i dróg publicznych.
3. Ustala się, że budynki mieszkalne mogą być sytuowane wyłącznie w obrębie wyznaczonych w rysunku planu pól w granicach działek.
4. Dopuszcza się lokalizację wbudowanych w budynki mieszkalne funkcji usługowych pod warunkiem, że nie będą to rodzaje usług mogące pogorszyć stan środowiska i ich oddziaływanie zewnętrzne będzie ograniczone do terenu własnej działki.
5. **Ustala się następujące warunki zabudowy i zagospodarowania działek budowlanych:**
   1) **Każdokrotnie do fazy projektów technicznych budynków wymaga się wykonania indywidualnych dokumentacji geologiczno-inżynierskich w oparciu o wiercenia w obrysach projektowanych budynków dla ustalenia sposobów ich posadowienia.** Wymóg powyższy wynika z potwierdzonych ogólnymi badaniami podłoża gruntowego trudnych warunków gruntowo-wodnych występujących w obszarze planu.
   2) Zakazuje się wznoszenia budynków wyższych niż 1 kondygnacja nadziemna z użytkowym poddaszem.
   3) Zakazuje się stosowania w budynkach dachów płaskich. Nachylenie połaci dachu nie może być mniejsze niż 55 %.
   4) Zakazuje się wznoszenia budynków gospodarczych służących hodowli i budynków odrębnych służących prowadzeniu działalności gospodarczej.
   5) Zakazuje się sytuowania budynków mieszkalnych w odległości mniejszej od krawędzi jezdni drogi wojewódzkiej nr 33568 niż 20 m.
   6) Zakazuje się urządzania wjazdów na działki z dróg publicznych w innych miejscach, aniżeli określono w rysunku planu.
   7) Ogrodzenia trwałe działek od strony dróg należy sytuować w liniach granic działek tożsamych z liniami regulacyjnymi dróg.
   8) Części działek położone w pasie wyznaczonym linią zabudowy od dróg publicznych zaleca się zagospodarować zielenią ozdobną niską i wysoką celem ograniczenia wpływów ruchu na drogach na warunki zamieszkania.
   9) Wymaga się należytego poziomu rozwiązań architektonicznych budynków mieszkalnych w zakresie bryły, detali oraz kolorystyki wszystkich elewacji.

§ 3

1. Ustanawia się **teren pasa utrzymania rowu potoku Żurawianka PU** o szerokości minimum 5,0 m mierzonej od krawędzi skarpy rowu potoku do linii regulacyjnej (granic) działek wyznaczonych planem.
2. Teren pasa **PU** pozostaje bez zadrzewienia i zakrzaczeń z obustronną dostępnością z dróg publicznych.

§ 4

1. Ustanawia się **teren drogi dojazdowej KD.**
Droga przeznaczona do obsługi zabudowy mieszkaniowej w drugiej linii zabudowy i udostępniająca pas utrzymania potoku **PU.**
Droga wyprowadzona z drogi wojewódzkiej nr 33 568 relacji Żurawica-Buszkowice.

2. Ustala się następujące warunki przestrzenno-techniczne dla drogi:
a) szerokość drogi 5,0 m,
b) nawierzchnia trwała,
c) odwodnienie terenu drogi jednostronne powierzchniowe z odprowadzeniem do rowu drogi publicznej.

3. Włączenie drogi **KD** do drogi wojewódzkiej należy rozwiązać w uzgodnieniu i na warunkach, które ustali jej zarządca.

ROZDZIAŁ III

Ustalenia dotyczące zasad obsługi zabudowy w zakresie infrastruktury technicznej.

§ 5

1. Ustala się następujące zasady obsługi i wyposażenia zabudowy mieszkaniowej w granicach obszaru planu w zakresie infrastruktury technicznej:
— zaopatrzenie w wodę — z sieci wodociągowej wsi Żurawica,
— odprowadzenie ścieków sanitarnych — kanalizacją sanitarną ze zrzutem do oczyszczalni ścieków miejscowości Żurawica,
— zaopatrzenie w gaz — z sieci rozdzielczej wiejskiej na warunkach określonych przez zarządcę sieci,
— elektroenergetyki — z sieci elektroenergetycznej wsi Żurawica — systemem skablowanym podziemnym (w obszarze planu) na warunkach określonych przez zarządcę sieci.

2. Zakazuje się budowy indywidualnych, lokalnych urządzeń gospodarki ściekami (zbiorniki bezodpływowe, inne) z uwagi na lokalne warunki gruntowo-wodne i sanitarne.
3. Ustala się, że gospodarka cieplna zabudowy oparta będzie na indywidualnych systemach grzewczych z wskazaniem na gaz ziemny wysokometanowy jako czynnik grzewczy.
4. Ustala się, że:
a) wszelkie urządzenia związane z uzbrojeniem inżynieryjnym terenu należy lokalizować w sposób nie ograniczający możliwości zagospodarowania danego gruntu zgodnie z przeznaczeniem w planie,
b) szczegółowe ustalenie tras przewodów uzbrojenia inżynieryjnego w obszarze planu, miejsc dowiązań do uzbrojenia istniejącego (poza obszarem planu) oraz określenie parametrów technicznych przewodów i związanych urządzeń następuje w fazie ich projektowania technicznego w oparciu o warunki podane przez zarządców sieci i z uwzględnieniem stosownych przepisów odrębnych.

5. Ustala się następujące zasady gospodarki odpadami stałymi w obszarze planu:
a) ustanawia się obowiązek przydomowego sortowania odpadów stałych z odzyskiem surowców wtórnych,
b) ustala się kontenerowe gromadzenie czasowe odpadów stałych z okresowym wywozem na urządzone składowisko gminne.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe

§ 6

Działalność inwestycyjna podejmowana w związku z realizacją niniejszego planu podlega obowiązkowi uzgodnienia przez:
1. Okręgowy Urząd Górniczy w Krośnie.
2. Właściwy Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej.
3. Inne organa i jednostki stosowane do rodzaju inwestycji i przepisów odrębnych.

§ 7

Nie ustala się stawki procentowej służącej naliczeniu jednorazowej opłaty od wzrostu wartości nieruchomości jako bezprzedmiotowej w stosunku do działki nr 22/1 stanowiącej grunt komunalny.

§ 8

Przy realizacji ustaleń planu należy uwzględnić warunki określone w opracowanej prognozie skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze.

§ 9

W granicach obszaru planu tracą moc ustalenia Miejscowgo Planu Szczegółowego „Żurawica'' zatwierdzonego Uchwałą Rady Gminy Żurawica Nr 25/IV/94 z dnia 10 października 1994 r. (Dz. Urz. Woj. Przemyskiego Nr 18 poz. 116 z dnia 13.12.1994 r.).

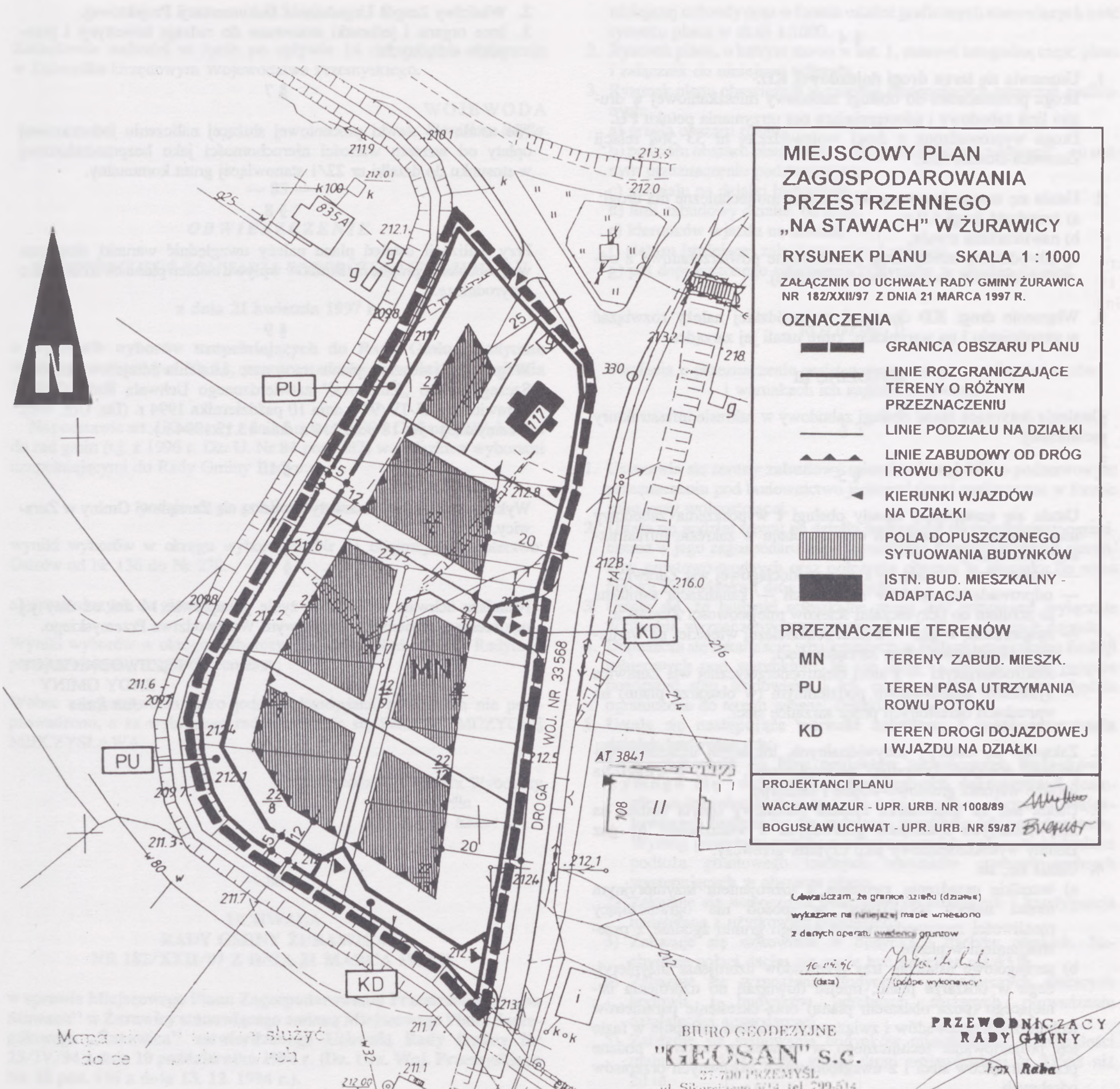
§ 10

Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Zarządowi Gminy w Żurawicy.

§ 11

Niniejsza uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Jan Raba

MIEJSCOWY PLAN
ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO
„NA STAWACH" W ŻURAWICY
RYSUNEK PLANU SKALA 1 : 1000
ZAŁĄCZNIK DO UCHWAŁY RADY GMINY ŻURAWICA
NR 182/XXII/97 Z DNIA 21 MARCA 1997 R.
OZNACZENIA
GRANICA OBSZARU PLANU
LINIE ROZGRANICZAJĄCE TERENY O RÓŻNYM PRZEZNACZENIU
LINIE PODZIAŁU NA DZIAŁKI
LINIE ZABUDOWY OD DRÓG I ROWU POTOKU
KIERUNKI WJAZDÓW NA DZIAŁKI
POLA DOPUSZCZONEGO SYTUOWANIA BUDYNKÓW
ISTN. BUD. MIESZKALNY - ADAPTACJA
PRZEZNACZENIE TERENÓW
MN TERENY ZABUD. MIESZK.
PU TEREN PASA UTRZYMANIA ROWU POTOKU
KD TEREN DROGI DOJAZDOWEJ I WJAZDU NA DZIAŁKI
PROJEKTANCI PLANU
WACŁAW MAZUR - UPR. URB. NR 1008/89
BOGUSŁAW UCHWAT - UPR. URB. NR 59/87
PU
PU
MN
KD
KD
DROGA WOJ. NR 33 568
BIURO GEODEZYJNE
"GEOSAN" S.C.
37-700 PRZEMYŚL
ul. Sikorskiego 5/14, tel. 799-514
PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Jan Raba

— 87 —

UCHWAŁA Nr 97/XIX/97

**Rady Gminy Jawornik Polski
z dnia 28 luty 1997 r.**

w sprawie ustalenia regulaminów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 1 i art. 22 ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie terytorialnym z dnia 8 marca 1990 r. (tekst jednolity Dz. U. Nr 13, poz. 74 z 1996 r. z późn. zm.), § 41 pkt. 5 Statutu Gminy ustalonego uchwałą Rady Gminy Nr 57/XII/96 z dnia 17 luty 1996 r.) Rada Gminy

Ustala:

§ 1

1. Regulamin Rady Gminy stanowiący załącznik nr 1 do uchwały.
2. Regulamin Zarządu Gminy stanowiący załącznik nr 2 do uchwały.
3. Regulamin Komisji Rewizyjnej stanowiący załącznik nr 3 do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały zleca się Zarządowi Gminy, który opublikuje uchwalone regulaminy.

§ 3

Regulaminy podlegają opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy

mgr inż. ADAM DUBAS

Załącznik Nr 1

REGULAMIN RADY GMINY JAWORNIK POLSKI

I. Postanowienia ogólne

§ 1

Regulamin Rady, zwany dalej „regulaminem'', określa organizację wewnętrzną oraz tryb pracy Rady i jej organów, z wyłączeniem zasad i trybu działania Komisji Rewizyjnej.

§ 2

1. Rada działa na sesjach, poprzez swoje komisje oraz przez Zarząd Gminy wykonujący jej uchwały.
2. Zarząd i Komisje działają pod kontrolą Rady, której składają sprawozdanie ze swej działalności.

§ 3

1. Rada działa zgodnie z rocznym planem pracy, uchwalonym:
   1) w pierwszym roku kadencji — w ciągu trzech miesięcy od jej rozpoczęcia,
   2) w latach następnych — na ostatniej sesji w roku poprzedzającym rok objęty planem.
2. Rada może na bieżąco dokonywać zmian i uzupełnień w planie pracy.

II. Organizacja wewnętrzna Rady

§ 4

Do wewnętrznych organów Rady należą:
1) Przewodniczący,
2) Wiceprzewodniczący,
3) Komisja Rewizyjna,
4) Komisje stałe wymienione w statucie,
5) doraźne komisje do określonych zadań.

§ 5

1. Przewodniczący, oprócz uprawnień przewidzianych w statucie, jest upoważniony do reprezentowania Rady na zewnątrz.
2. Rada, na wniosek Przewodniczącego, może upoważnić w drodze uchwały inną, niż Przewodniczący, osobę do reprezentowania jej na zewnątrz.
3. W zakresie, o jakim mowa w ust. 1 Przewodniczący może działać przez pełnomocnika.
4. Pełnomocnikiem Przewodniczącego może być wyłącznie radny.

§ 6

1. Do obowiązków Wiceprzewodniczącego należy wykonywanie zadań zastrzeżonych przez ustawę lub statut dla Przewodniczącego w razie wakatu na stanowisku Przewodniczącego, a także w przypadku konieczności podjęcia przez Radę niezwłocznych działań pod nieobecności Przewodniczącego lub wynikającego z innych przyczyn braku możliwości działania Przewodniczącego.
2. Konieczność podjęcia przez Radę niezwłocznych działań wymaga stwierdzenia przez Radę w pierwszym punkcie porządku obrad sesji zwołanej przez Wiceprzewodniczącego.
3. Postanowienia ust. 2 nie dotyczą przypadków, gdy na stanowisku Przewodniczącego Rady występuje wakat.

§ 7

1. Przewodniczący i Wiceprzewodniczący Rady koordynują z ramienia Rady pracę komisji Rady.
2. Podziału zadań w zakresie, o którym mowa w ust. 1 dokonuje Przewodniczący Rady.

§ 8

Postanowienia dotyczące komisji Rady, z wyjątkiem Komisji Rewizyjnej zawarte są w rozdziale VIII regulaminu.

III. Sesje Rady

§ 9

1. Rada rozpatruje na sesjach i rozstrzyga w drodze uchwał wszystkie należące do jej kompetencji, określone w ustawie o samorządzie terytorialnym oraz w innych ustawach, a także w przepisach prawnych wydanych na podstawie ustaw.
2. Rada zajmuje merytoryczne stanowisko w sprawach związanych z realizacją kompetencji stanowiących i kontrolnych, w formie uchwał.
3. Oprócz uchwał Rada może podejmować:
   1) postanowienia proceduralne,
   2) deklaracje zawierające samozobowiązanie się do określonego postępowania,
   3) oświadczenia, zawierające stanowisko w określonej sprawie,
   4) apele, zawierające formalnie niewiążące wezwania adresatów zewnętrznych do określonego postępowania, podjęcia inicjatywy czy zadania.

4. Do postanowień, deklaracji, oświadczeń i apeli nie ma zastosowania przewidziany w regulaminie tryb zgłaszania inicjatywy uchwałodawczej i podejmowania uchwał.

§ 10

1. Rada odbywa sesje zwyczajne z częstotliwością potrzebną do wykonania zadań Rady, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał.
2. Sesjami zwyczajnymi są sesje przewidziane w planie pracy Rady.
3. Sesjami nadzwyczajnymi są sesje nie przewidziane w planie, ale zwołane w zwykłym trybie przewidzianym w § 12 regulaminu.

§ 11

1. Na wniosek Zarządu lub co najmniej 1/4 ustawowego składu Rady Przewodniczący obowiązany jest zwołać sesję Rady w ciągu siedmiu dni od daty złożenia wniosku.
2. Sesję nadzwyczajne może ponadto zwoływać Sejmik Samorządowy w Przemyślu, w trybie przewidzianym w art. 77 ust. 1 pkt. 4 ustawy o samorządzie terytorialnym.
3. W przerwach między sesjami Sejmiku o którym mowa w ust. 2, sesję nadzwyczajną może zwołać jego Prezydium w trybie art. 77 ust. 3 ustawy o samorządzie terytorialnym.

IV. Przygotowanie sesji

§ 12

1. Sesje przygotowuje Przewodniczący wspólnie z Wiceprzewodniczącym.
2. Przygotowanie sesji obejmuje:
   1) ustalenie porządku obrad,
   2) ustalenie czasu i miejsca obrad,
   3) zapewnienie dostarczenia radnym materiałów, w tym projektów uchwał, dotyczących poszczególnych punktów projektowanego porządku obrad.
3. Sesje zwołuje Przewodniczący Rady lub Wiceprzewodniczący, w przypadku nieobecności Przewodniczącego albo braku możliwości, z innych przyczyn działania Przewodniczącego.
4. O terminie, miejscu i proponowanym porządku obrad sesji powiadamia radnych na 4 — 7 dni przed terminem obrad, za pomocą listów poleconych lub w innych skuteczny sposób.
5. W zawiadomieniu o sesji należy podać projekt porządku obrad, oraz załączyć projekty uchwał i inne niezbędne materiały związane z porządkiem obrad.
6. Zawiadomienie wraz z materiałami dotyczącymi sesji poświęconej uchwaleniu budżetu i sprawozdania z wykonaniem budżetu przesyła się radnym najpóźniej na 10 dni przed sesją.
7. W razie niedotrzymania terminów, o których mowa w ust. 5 i 6 Rada może podjąć uchwałę o odroczeniu sesji i wyznaczyć nowy termin jej odbycia. Wniosek o odroczenie sesji może być zgłoszony przez radnego tylko na początku obrad, przed przystąpieniem do uchwalenia porządku obrad.
8. Zawiadomienie o terminie, miejscu i przedmiocie obrad Rady powinno być podane do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty.

§ 13

1. Przed każdą sesją Przewodniczący Rady, po zasięgnięciu opinii Wójta ustala listę osób zaproszonych na sesję.
2. W sesjach rady uczestniczą, z głosem doradczym, nie będący radnymi osoby wchodzące w skład zarządu oraz Sekretarz i Skarbnik Gminy.
3. Do udziału w sesjach Rady mogą zostać zobowiązani kierownicy gminnych jednostek organizacyjnych podlegających kontroli Rady.

§ 14

Zarząd obowiązany jest udzielić Radzie wszelkiej pomocy technicznej i organizacyjnej w przygotowaniu i odbyciu sesji.

V. Obrady

§ 15

1. Sesje Rady są jawne.
2. Jawność sesji oznacza, że podczas obrad na sali może być obecna publiczność, która zajmuje wyznaczone w tym celu miejsca.
3. Utrwalanie przez publiczność przebiegu obrad przy pomocy urządzeń audiowizualnych może się odbywać wyłącznie za zgodą Rady.

§ 16

1. Jeżeli przedmiotem sesji mają być sprawy objęte tajemnicą państwową lub służbową, zgodnie z treścią ustawy o tajemnicy państwowej i służbowej, jawność sesji lub jej części zostaje wyłączona i Rada obraduje przy drzwiach zamkniętych, przy czym osoby zaproszone do udziału w sesji w myśl § 13 ust. 1 regulaminu mogą być obecne na sesji.
2. Poza przypadkiem określonym w ust. 1 Rada może postanowić, iż ze względu na ważny interes społeczności Gminy lub poszczególnych obywateli cała sesja lub obrady nad poszczególnymi punktami porządku obrad odbędą się przy drzwiach zamkniętych.

§ 17

1. Sesja odbywa się na jednym posiedzeniu. Na wniosek przewodniczącego obrad bądź radnego, Rada może postanowić o przerwaniu sesji i kontynuowaniu obrad w innym wyznaczonym terminie na kolejnym posiedzeniu tej samej sesji.
2. O przerwaniu sesji w trybie przewidzianym w ust. 1 Rada może postanowić w szczególności ze względu na niemożliwość wyczerpania porządku obrad lub konieczność jego roszczerzenia, potrzebę uzyskania dodatkowych materiałów lub inne nie przewidziane przeszkody, uniemożliwiające Radzie właściwe obradowanie lub podjęcie uchwał.
3. Fakt przerwania obrad oraz imiona i nazwiska radnych, którzy bez usprawiedliwienia opuścili obrady przed ich zakończeniem, odnotowuje się w protokole.

§ 18

1. Kolejne sesje Rady zwoływane są w terminach ustalonych w planie pracy Rady lub w terminach określonych przez Przewodniczącego Rady w porozumieniu z Wiceprzewodniczącym.
2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy sesji nadzwyczajnych, o których mowa w § 11 regulaminu.

§ 19

1. Rada może rozpocząć obrady tylko w obecności co najmniej połowy ustawowego składu.
2. Przewodniczący Rady nie przerywa obrad, gdy liczba radnych obecnych w miejscu odbywania posiedzenia Rady spadnie poniżej połowy ustawowego składu. Jednakże Rada nie może wówczas podejmować uchwał.

§ 20

1. Sesję otwiera, prowadzi i zamyka Przewodniczący Rady.
2. W razie nieobecności Przewodniczącego czynności określone w ust. 1 wykonuje Wiceprzewodniczący Rady.
3. Rada na wniosek Przewodniczącego Rady może powołać spośród radnych Sekretarza obrad i powierzyć mu prowadzenie listy mówców, rejestrowanie zgłoszonych wniosków oraz wykonywanie innych czynności o podobnym charakterze.

§ 21

1. Otwarcie sesji następuje po wypowiedzeniu przez Przewodniczącego Rady formuły: „Otwieram ... sesję Rady Gminy w Jaworniku Polskim”.

2. Po otwarciu sesji Przewodniczący Rady stwierdza na podstawie listy obecności prawomocnych obrad: w przypadku braku quorum stosuje się odpowiednio przepis § 17 regulaminu.

§ 22

1. Po otwarciu sesji Przewodniczący Rady przedstawia Radzie pod dyskusje projekt porządku obrad.
2. Z wnioskiem o uzupełnienie bądź zmianę w projekcie porządku obrad może wystąpić radny, a także nie będący radnym członek Zarządu.
3. Przewodniczący Rady poddaje pod głosowanie przedstawiony przez siebie projekt porządku obrad oraz wnioski, o jakich mowa w ust. 2.

§ 23

Porządek obrad obejmuje w szczególności:
1) przyjęcie protokołu z obrad poprzedniej sesji,
2) informację Przewodniczącego Zarządu Gminy o pracach zarządu w okresie między sesjami, w tym również z wykonania uchwał rady
3) interpelacje i zapytania radnych oraz udzielenie odpowiedzi na interpelacje zgłoszone na poprzednich sesjach,
4) sprawy różne (w ramach tego punktu uwzględnia się wolne wnioski i informacje).

§ 24

1. Sprawozdanie o jakim mowa w § 23 pkt. 2 regulaminu składa Wójt Gminy, lub członek zarządu wyznaczony przez zarząd.
2. Sprawozdania komisji Rady składają przewodniczący komisji lub sprawozdawcy wyznaczeni przez komisję.

§ 25

1. Interpelacje i zapytania są kierowane do Zarządu i Wójta Gminy.
2. Interpelacje dotyczą spraw gminnej wspólnoty o zasadniczym charakterze.
3. Interpelacja powinna zawierać krótkie przedstawienie stanu faktycznego, będącego jej przedmiotem oraz wynikające z niego pytania.
4. Interpelacje składa się w formie pisemnej na ręce Przewodniczącego Rady: Przewodniczący niezwłocznie przekazuje interpelację adresatowi.
5. Odpowiedź na interpelację jest udzielana w formie pisemnej w terminie 21, na ręce Przewodniczącego Rady i radnego składającego interpelacji. Odpowiedzi udzielają właściwe rzeczowo osoby, upoważnione do tego przez Zarząd względnia Wójta.
6. W razie uznania odpowiedzi za niezadowalającą, radny interpelujący może zwrócić się do Przewodniczącego Rady o nakazanie niezwłocznego uzupełnienia odpowiedzi.
7. Przewodniczący Rady informuje radnych o złożonych interpelacjach i odpowiedziach na nie, na najbliższej sesji w ramach punktu interpelacje i zapytania radnych, porządku obrad sesji.

§ 26

1. Zapytania składa się w sprawach aktualnych problemów Gminy, także w celu uzyskania informacji o konkretnym stanie faktycznym.
2. Zapytania formułowane są pisemnie na ręce Przewodniczącego Rady, lub ustnie w trakcie sesji Rady. Jeśli bezpośrednia odpowiedź na zapytanie nie jest możliwa, pytany udziela odpowiedzi pisemnej w terminie 14 dni.

§ 27

1. Przewodniczący Rady prowadzi obrady według uchwalonego porządku, otwierając i zamykając dyskusję nad każdym z punktów.
2. Przewodniczący Rady udziela głosu według kolejności zgłoszeń: w uzasadnionych przypadkach może także udzielić głosu poza kolejności.
3. Radnemu nie wolno zabierać głosu bez zezwolenia Przewodniczącego Rady.
4. Przewodniczący Rady może udzielić głosu osobie nie będącej radnym.

§ 28

1. Przewodniczący Rady czuwa nad sprawnym przebiegiem obrad, a zwłaszcza nad zwięzłością wystąpień radnych oraz innych osób uczestniczących w sesji.
2. Przewodniczący Rady może czynić radnym uwagi dotyczące tematu, formy i czasu trwania ich wystąpień, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach przywołać mówcę „do rzeczy".
3. Jeżeli temat lub sposób wystąpienia albo zachowania radnego w sposób oczywisty zakłócają porządek obrad bądź uchybiają powadze sesji, Przewodniczący przywołuje radnego „do porządku", a gdy przywołanie nie odniosło skutku może odebrać mu głos, nakazując odnotowanie tego faktu w protokole.
4. Postanowienia ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do osób spoza Rady zaproszonych na sesję i do publiczności.
5. Po uprzednim ostrzeżeniu Przewodniczący może nakazać opuszczenie sali, tym osobom spośród publiczności, która swoim zachowaniem lub wystąpieniem zakłócają porządek obrad bądź naruszają powagę sesji.

§ 29

Na wniosek radnego, Przewodniczący Rady przyjmuje do protokołu sesji wystąpienie radnego zgłoszone na piśmie, lecz nie wygłoszone w toku obrad, informując o tym Radę.

§ 30

1. Przewodniczący Rady udziela głosu poza kolejnością w sprawie wniosków natury formalnej, a w szczególności dotyczących:
   1) stwierdzenie quorum,
   2) zmiany porządku obrad,
   3) ograniczenia czasu wystąpień dyskutantów,
   4) zamknięcia listy mówców lub kandydatów,
   5) zakończenia dyskusji i podjęcia uchwały,
   6) zarządzenia przerwy,
   7) odesłania projektu uchwały do komisji,
   8) przeliczenia głosów,
   9) przestrzegania regulaminu obrad.
2. Wnioski formalne Przewodniczący poddaje pod dyskusję po dopuszczeniu jednego głosuy „za" i jednego głosu „przeciwko" wnioskowi, po czym poddaje sprawę pod głosowanie.

§ 31

1. Sprawy osobowe Rady rozpatruje, z zastrzeżeniem § 5 ust. 4 w obecności zainteresowanego. Rada może jednak postanowić inaczej.
2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy przypadków nie usprawiedliwionej nieobecności zainteresowanego na sesji.

§ 32

1. Po wyczerpaniu listy mówców, Przewodniczący Rady zamyka dyskusję. W razie potrzeby zarządza przerwę w celu umożliwienia właściwej komisji lub Zarządowi ustosunkowania się do zgłoszonych w czasie debaty wniosków, a jeśli zaistnieje konieczność, przygotowania poprawek w rozpatrywanym dokumencie.
2. Po zamknięciu dyskusji Przewodniczący Rady rozpoczyna procedurę głosowania.
3. Po rozpoczęciu procedury głosowania, do momentu zarządzenia głosowania Przewodniczący Rady może udzielić radnemu głosu tylko w celu zgłoszenia lub uzasadnienia wniosku formalnego o sposobie lub porządku głosowania.

§ 33

1. Po wyczerpaniu porządku obrad Przewodniczący Rady kończy sesję, wypowiadając „Zamykam ... sesję Rady Gminy w Jaworniku Polskim".
2. Czas od otwarcia sesji do jej zakończenia uważa się za czas trwania sesji.
3. Postanowienie ust. 2 dotyczy także sesji, która objęła więcej niż jedno posiedzenie.

§ 34

1. Rada jest związana uchwałą z chwilą jej podjęcia.
2. Uchylenie lub zmiana podjętych uchwał może nastąpić tylko w drodze odrębnej uchwały podjętej nie wcześniej niż na następnej sesji.

§ 35

Do wszystkich osób pozostających w miejscu obrad po zakończeniu sesji lub posiedzenia mają zastosowanie ogólne przepisy porządkowe właściwe dla miejsca, w którym sesja się odbywa.

§ 36

Pracownik urzędu gminy wyznaczony przez Wójta Gminy po uzgodnieniu z Przewodniczącym Rady, sporządza z każdej sesji protokół.

§ 37

1. Protokół sesji Rady musi wiernie odzwierciedlać przebieg sesji.
2. Protokół sesji Rady powinien w szczególności zawierać:
   a) numer, datę i miejsce odbywania sesji, godzinę jej rozpoczęcia i zakończenia obrad oraz wskazywać numery uchwał, imię i nazwisko przewodniczącego obrad i protokolanta,
   b) stwierdzenie prawomocności obrad,
   c) odnotowanie przyjęcia protokołu z poprzedniej sesji,
   d) uchwalony porządek obrad,
   e) przebieg obrad, a w szczególności treść wystąpień streszczenie, teksty zgłoszonych, jak również uchwalonych wniosków, a nadto odnotowanie faktów zgłoszenia pisemnych wystąpień,
   f) przebieg głosowania z wyszczególnieniem liczby „za", „przeciw" i „wstrzymujących się",
   g) wskazanie wniesienia przez radnego zdania odrębnego do treści uchwały,
   h) podpis przewodniczącego obrad i osoby sporządzającej protokół.

§ 38

1. W trakcie obrad lub nie później niż na najbliższej sesji, radni mogą zgłaszać poprawki lub uzupełnienia do protokołu, przy czym o ich uwzględnieniu rozstrzyga Przewodniczący Rady po wysłuchaniu protokolanta.
2. Jeżeli wniosek wskazany w ust. 1 nie będzie uwzględniony, wnioskodawca może wnieść sprzeciw do Rady.
3. Rada może podjąć uchwałę o przyjęciu protokołu z poprzedniej sesji po rozpatrzeniu sprzeciwu, o jakim mowa w ust. 2.

§ 39

1. Protokoły numeruje się kolejnymi cyframi rzymskimi, odpowiadającymi numerowi sesji w danej kadencji, łamanymi przez dwie ostatnie cyfry roku kalendarzowego w danej kadencji rady.
2. Do protokołu dołącza się listę obecności radnych oraz odrębną listę zaproszonych gości, teksty przyjętych przez Radę uchwał, złożone na piśmie wnioski nie wygłoszone przez radnych, usprawiedliwienia osób nieobecnych, oświadczenia i inne dokumenty złożone na ręce Przewodniczącego Rady.
3. Odpis protokołu sesji Rady wraz z kopiami uchwał Przewodniczący Rady doręcza Wójtowi najpóźniej w ciągu 3 dni od dnia zakończenia sesji.
4. Wyciągi z protokołu sesji Rady oraz kopie uchwał Przewodniczący doręcza także tym jednostkom organizacyjnym, które są zobowiązane do określonych działań, z dokumentów tych wynikających.

§ 40

1. Protokół sesji wykłada się do publicznego wglądu w siedzibie Urzędu Gminy oraz na następnej sesji.
2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy tych sesji, które odbyły się przy drzwiach zamkniętych.

§ 41

1. Obsługę biurową sesji (wysyłanie zawiadomień, wyciągów z protokołu itp.) sprawuje pracownik Urzędu Gminy wyznaczony przez Wójta po uzgodnieniu z Przewodniczącym Rady.
2. Pracownik, o którym mowa w ust. 1 podlega w sprawach merytorycznych Przewodniczącemu Rady.

VI. Uchwały

§ 42

1. Uchwały Rady, a także deklaracje, oświadczenia i apele, o których mowa w § 9 ust. 3 regulaminu są sporządzone w formie odrębnych dokumentów.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy postanowień proceduralnych.

§ 43

1. Inicjatywę uchwałodawczą ma każdy z radnych oraz Zarząd Gminy, chyba że przepisy prawa stanowią inaczej.
2. Projekt uchwały powinien określać w szczególności:
   1) tytuł uchwały,
   2) podstawę prawną,
   3) postanowienia merytoryczne,
   4) w miarę potrzeby określenie źródła sfinansowania realizacji uchwały,
   5) określenie organu odpowiedzialnego za wykonanie uchwały i złożenia sprawozdania po jej wykonaniu,
   6) ustalenie terminu wejścia w życie uchwały (z dniem podjęcia, ogłoszenia uchwały lub w określonym terminie).
3. Projekty uchwał są opiniowane co do zgodności uchwały z prawem przez radcę prawnego urzędu gminy lub przez innego pracownika.

§ 44

1. Uchwały Rady powinny być zredagowane w sposób zwięzły, syntetyczny, przy użyciu wyrażeń w ich podstawowym znaczeniu. W projektach uchwał należy unikać posługiwania się wyrażeniami specjalistycznymi, zapożyczonymi z języków obcych i neologizmami.
2. Uchwała powinna zawierać co najmniej:
   1) datę i tytuł,
   2) podstawę prawną,
   3) dokładną merytoryczną treść,
   4) określenie organu, któremu powierza się wykonanie uchwały,
   5) termin wejścia w życie i ewentualnie czas jej obowiązywania.

§ 45

1. Ilekroć przepisy prawa ustanawiają wymóg działania Rady po zaopiniowaniu jej uchwały, w uzasadnieniu lub w porozumieniu z innymi organami do uzgodnienia przedstawiany jest projekt uchwały przyjęty przez Radę.
2. Postanowienie ust. 1 nie ma zastosowania, gdyż przepisów prawa wynika, że złożeniu podlega projekt uchwały Rady sporządzony przez Zarząd.

§ 46

1. Uchwały Rady podpisuje Przewodniczący Rady.
2. Ustęp 1 stosuje odpowiednio do Wiceprzewodniczącego Rady, prowadzącego obrady.

§ 47

Uchwały oznacza się uwzględniając kolejny numer uchwały cyframi arabskimi, łamanymi przez kolejny numer protokołu cyframi rzymskimi łamanymi przez dwie ostatnie cyfry roku podjęcia uchwały cyframi arabskimi, w danej kadencji rady.

§ 48

1. Zarząd ewidencjonuje oryginały uchwał w rejestrze uchwał i przechowuje wraz z protokołami sesji Rady.
2. Odpisy uchwał przekazuje się właściwym jednostkom do realizacji i do wiadomości, zależnie od ich treści.
3. Urząd Gminy prowadzi zbiór przepisów gminnych dostępny do powszechnego wglądu w jego siedzibie.

§ 49

Wójt przekazuje uchwały Rady Gminy Wojewodzie w ciągu 7 dni od daty podjęcia.

§ 50

Wójt przedstawia Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie:
1) uchwałę budżetową,
2) uchwałę w sprawie absolutorium,
3) inne uchwały objęte zakresem nadzoru Regionalnej Izby Obrachunkowej.

VII. Tryb głosowania

§ 51

W głosowaniu mogą brać udział wyłącznie radni.

§ 52

1. Głosowanie jawne odbywa się przez podniesienie ręki.
2. Głosowanie jawne zarządza i przeprowadza Przewodniczący Rady, przelicza oddane głosy „za", „przeciw" i „wstrzymujących się" sumując je i porównuje z listą radnych obecnych na sesji, względnie ze składem lub ustawowym składem Rady, nakazuje odnotowanie wyników głosowania w protokole sesji.
3. Do przeliczenia głosów Przewodniczący może wyznaczyć radnych.
4. Wyniki głosowania jawnego ogłasza Przewodniczący Rady.

§ 53

1. Głosowanie tajne stosuje się w przypadkach określonych ustawowo.
2. W głosowaniu tajnym radni głosują za pomocą kart ostemplowanych pieczęcią Rady, przy czym każdorazowo Rada ustala sposób głosowania, a samo głosowanie przeprowadza wybrana z grona Rady Komisja Skrutacyjna z wybranym spośród siebie przewodniczącym Komisji.
3. Komisja Skrutacyjna przed przystąpieniem do głosowania objaśnia sposób głosowania i przeprowadza je, wyczytując kolejno radnych z listy obecności.
4. Kart do głosowania nie może być więcej niż radnych obecnych na sesji.
5. Po przeliczeniu głosów Przewodniczący Komisji Skrutacyjnej odczytuje protokół, podając wynik głosowania.
6. Karty z oddanymi głosami i protokół głosowania stanowią załącznik do protokołu.

§ 54

1. Przewodniczący Rady przed poddaniem wniosku pod głosowanie precyzuje i ogłasza proponowaną jego treść w taki sposób, aby redakcja była przejrzysta, a wniosek nie budził wątpliwości co do intencji wnioskodawcy.
2. W pierwszej kolejności Przewodniczący Rady poddaje pod głosowanie wniosek najdalej idący, jeśli może to wykluczyć potrzebę głosowania nad pozostałymi wnioskami. Ewentualny spór co do tego który z wniosków jest najdalej idący rozstrzyga Przewodniczący Rady.
3. W przypadku głosowania w sprawie wyborów osób Przewodniczący Rady przed zamknięciem listy kandydatów zapytuje każdego z nich czy zgadza się kandydować i dopiero po otrzymaniu odpowiedzi twierdzącej poddaje pod głosowanie zamknięcie listy i zarządza wybory.
4. Przepis ust. 3 nie ma zastosowania, gdy nieobecny kandydat złożył uprzednio zgodę na piśmie.

§ 55

1. Jeżeli oprócz wniosku (wniosków) o podjęcie uchwały w danej sprawie zostanie zgłoszony wniosek o odrzucenie tego wniosku (wniosków) Rada głosuje w pierwszej kolejności nad wnioskiem o odrzucenie wniosku (wniosków) o podjęcie uchwały.
2. Głosowanie nad poprawkami do poszczególnych paragrafów lub ustępów projektu uchwały następuje według ich kolejności, z tym, że można w pierwszej kolejności poddać pod głosowanie te poprawki, których przyjęcie lub odrzucenie rozstrzyga o innych poprawkach.
3. W przypadku przyjęcia poprawki wykluczającej inne poprawki do projektu uchwały, poprawek tych nie poddaje się pod głosowanie.
4. W przypadku zgłoszenia do tego samego fragmentu projektu uchwały kilku poprawek stosuje się zasadę określoną w § 54 ust. 2.
5. Przewodniczący Rady może zarządzić głosowanie nad grupą poprawek do projektu uchwały.
6. W ostatniej kolejności zarządza się głosowanie za przyjęciem uchwały w całości ze zmianami wynikającymi z poprawek do projektu uchwały.
7. Przewodniczący Rady może odroczyć głosowanie o jakim mowa w ust. 6 na czas potrzeby do stwierdzenia, czy wskutek przyjętych poprawek nie zachodzi sprzeczność pomiędzy poszczególnymi postanowieniami uchwały.
8. Postanowienia ust. 1 — 7 stosuje się odpowiednio w przypadku głosowania nad zmianą uchwały.

§ 56

1. Głosowanie zwykłą większością głosów oznacza, że przechodzi wniosek lub kandydatura, która uzyskała największą liczbę głosów „za" niż „przeciw".
2. Jeżeli celem głosowania jest wybór jednej z wielu możliwości, przechodzi wniosek lub kandydatura, na którą oddano liczbę głosów większą od liczby głosów oddanych na pozostałe.

§ 57

1. Głosowanie bezwzględną większością głosów oraz głosowanie większością 2/3 głosów oznacza, że przechodzi wniosek lub kandydatura, które uzyskały co najmniej jeden głos więcej od sumy pozostałych ważnie oddanych głosów, to znaczy przeciwnych i wstrzymujących się.
2. Głosowanie bezwzględną większością ustawowego składu Rady oznacza, że przechodzi wniosek lub kandydatura, która uzyskała liczbę całkowitą ważnych głosów oddanych za wnioskiem przewyższającą połowę ustawowego składu Rady.
3. Bezwzględna większość głosów przy parzystej liczbie głosujących zachodzi wówczas, gdy za wnioskiem lub kandydaturą została oddanych 50% + 1 ważnie oddanych głosów.
4. Bezwzględna większość głosów przy nieparzystej liczbie głosujących zachodzi wówczas, gdy za wnioskiem lub kandydaturą została oddana liczba głosów o 1 większy od liczby pozostałych ważnie oddanych głosów.

VIII. Komisje Rady

§ 58

1. Do pomocy w wykonywaniu swych zadań Rada powołuje stałe i doraźne komisje.
2. Komisje podlegają Radzie.

§ 59

Zadania komisji stałych Rady ujmowane są w półrocznych lub rocznych planach pracy komisji.

§ 60

1. Komisje stałe działają zgodnie z rocznym planem pracy zatwierdzonym przez Radę.
2. Rada może zlecić komisjom wprowadzenie w planie pracy stosownych zmian.

§ 61

1. Komisje Rady mogą odbywać wspólne posiedzenia.
2. Komisje Rady mogą podejmować współpracę z odpowiednimi komisjami innych rad gmin, zwłaszcza sąsiadujących, a nadto z innymi podmiotami, jeśli jest to uzasadnione przedmiotem ich działalności.
3. Komisje uchwalają opinie oraz wnioski i przedstawiają je Radzie.
4. Na podstawie upoważnienia Rady, Przewodniczący lub Wiceprzewodniczący Rady koordynujący pracę Komisji Rady stosownie do § 7, regulaminumogą zwołać posiedzenie komisji i nakazać złożenie Radzie sprawozdania z posiedzenia.

§ 62

1. Pracami komisji kieruje przewodniczący lub zastępca przewodniczącego komisji, wybrani przez członków danej komisji spośród radnych.
2. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej wybierany jest przez Radę Gminy na wniosek tej komisji, zgodnie z regulaminem Komisji Rewizyjnej.

§ 63

1. Komisje pracują na posiedzeniach, w których do ich prawomocności winna uczestniczyć co najmniej połowa składu komisji.
2. Szczegółowe zasady działania, w tym odbywania posiedzeń, obradowania powoływania podkomisji i zespołów, komisje ustalają w przygotowanych przez siebie i zatwierdzonych przez Radę regulaminach.

§ 64

1. Przewodniczący komisji stałych co najmniej raz do roku przedstawiają na sesji sprawozdania z działalności komisji.
2. Postanowienia ust. 1 stosuje się odpowiednio do doraźnych komisji i zespołów powołanych przez Radę.

§ 65

1. Opinie i wnioski uchwalane są w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu komisji.
2. W przypadku równej liczby głosów „za" i „przeciw", decyduje głos przewodniczącego komisji.

IX. Radni

§ 66

1. Radny jest obowiązany brać udział w pracach Rady i jej organów oraz innych instytucji samorządowych, do których został wybrany lub delegowany.
2. Radni mają obowiązek utrzymywania stałej więzi z wyborcami przez:
   1) informowanie wyborców o stanie Gminy,
   2) konsultowanie spraw wnoszonych pod obrady Rady,
   3) propagowanie zamierzeń i dokonań Rady,
   4) informowanie mieszkańców o swojej działalności w Radzie,
   5) przyjmowanie postulatów, wniosków i skarg mieszkańców Gminy.
3. Radni, którzy są delegowani do Sejmiku Samorządowego obowiązani są składać Radzie sprawozdania z działalności Sejmiku.
4. Radni potwierdzają swoją obecność na sesjach i posiedzeniach komisji podpisem na liście obecności.

§ 67

1. Spotkania ze swoimi wyborcami radni winni odbywać w swoich okręgach wyborczych, w terminie i miejscu podanym uprzednio do wiadomości wyborców, którzy chcieliby złożyć skargi, wnioski czy postulaty.
2. Radni mogą, stosownie do potrzeb, przyjmować obywateli gminy w siedzibie Urzędu Gminy w sprawach dotyczących Gminy i jej mieszkańców.

§ 68

Radni ponoszą przez radą Gminy i wyborcami odpowiedzialność za udział i wyniki swojej pracy w Radzie.

§ 69

1. Radny korzysta z ochrony prawnej.
2. Rozwiązanie z radnym stosunku pracy wymaga uprzedniej zgody Rady.

§ 70

1. W przypadku wniosku zakładu pracy zatrudniającego radnego o rozwiązaniu z nim stosunku pracy Rada może powołać komisję doraźną do szczegółowego zbadania wszystkich okoliczności sprawy.
2. Komisja przekazuje swoje ustalenia i propozycje na piśmie Przewodniczącemu Rady.
3. Przed podjęciem uchwały w sprawie, o której mowa w ust. 1 Rada powinna umożliwić radnemu złożenie wyjaśnień.

§ 71

Podstawą do czasowego udzielenia radnemu przez pracodawcę czasowego zwolnienia od pracy zawodowej w trybie art. 25 ust. 3 ustawy o samorządzie terytorialnym jest zawiadomienie, zaproszenie lub upoważnienie do wykonywania danych prac, zawierające określenie terminu i charakteru zajęć podpisane przez Przewodniczącego Rady.

§ 72

1. Zarząd wystawia radnym dokument podpisany przez Przewodniczącego Rady, w którym stwierdza się pełnienie funkcji radnego.
2. Zarząd udziela radnym pomocy w wykonywaniu ich mandatu.
3. Radni mogą zwracać się bezpośrednio do Rady we wszystkich sprawach związanych z pełnieniem przez nich funkcji radnego.

§ 73

Przewodniczący Rady wydaje członkom komisji nie będącymi radnymi dokumenty stwierdzające ich udział w pracach Rady.

X. Absolutorium

§ 74

1. Sprawozdanie z wykonania budżetu Zarząd składa Komisji Rewizyjnej do zaopiniowania najpóźniej do 25 marca ... roku następującego po roku budżetowym, którego dotyczy sprawozdanie zarządu.
2. Komisja Rewizyjna opiniuje wykonanie budżetu i przekazuje sprawozdanie Zarządu wykonania budżetu wraz z własną opinią do dnia 5 kwietnia ... roku, po upływie roku budżetowego, którego dotyczy sprawozdanie Zarządu i występuje do Rady z wnioskiem o udzielenie lub nieudzielenie absolutorium Zarządowi z tego tytułu.

§ 75

Przed wystąpieniem z wnioskiem, o którym mowa w § 75 ust. 2 Komisja występuje do Regionalnej Izby Obrachunkowej o zaopiniowanie tego wniosku.

XI. Wspólne sesje z radnymi innych gmin

§ 76

1. Rada może odbywać wspólne sesje z innymi radami, w szczególności w celu rozpatrzenia i rozstrzygnięcia ich wspólnych spraw.
2. Wspólną sesję organizują przewodniczący rad zainteresowanych gmin.
3. Zawiadomienie o wspólnej sesji podpisują wspólnie przewodniczący lub wiceprzewodniczący zainteresowanych rad gmin.

§ 77

1. Koszty wspólnej sesji ponoszą równomiernie zainteresowane gminy, chyba że radni uczestniczący we wspólnej sesji postanowią inaczej.
2. Przebieg wspólnych obrad może być uregulowany wspólnym regulaminem uchwalonym przed przystąpieniem do obrad.

XII. Postanowienia końcowe

§ 78

Przewodniczący Rady zapewnia przestrzeganie postanowień regulaminu i udziela pomocy we właściwej jego interpretacji.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy

mgr inż. ADAM DUBAS

Załącznik Nr 2

REGULAMIN
Zarządu Gminy Jawornik Polski

I. Postanowienia ogólne

§ 1

Regulamin zarządu określa organizację wewnętrzną, oraz tryb pracy Zarządu, w tym zasady wykonywania uchwał Rady oraz podejmowania uchwał przez Zarząd.

§ 2

1. Zarząd jako organ wykonawczy Gminy działa z zachowaniem zasady kolegialności.
2. Ograniczenia kolegialności w działaniach Zarządu dopuszczalne są jedynie w przypadkach określonych w ustawach.

II. Organizacja wewnętrzna Zarządu

§ 3

Wójt, który jest jednocześnie Przewodniczącym Zarządu określa szczegółowy zakres zadań dla członków Zarządu, z uwzględnieniem postanowień regulaminu.

§ 4

Do obowiązków członka Zarządu należy:
1) udział w posiedzeniach Zarządu,
2) realizacja zadań wynikających z uchwał Rady i Zarządu,
3) składanie oświadczeń woli w imieniu Gminy na podstawie imiennych upoważnień, wynikających z uchwał Zarządu,
4) przygotowanie materiałów na posiedzenia Zarządu, stosownie do zakresu zadań,
5) realizacja zadań powierzonych przez Zarząd.

III. Tryb pracy Zarządu

§ 5

1. Zarząd obraduje i podejmuje rozstrzygnięcia na posiedzeniach zwoływanych w miarę potrzeb, w zasadzie nie rzadziej niż raz w miesiącu.
2. W sprawach nie cierpiących zwłoki związanych z bezpośrednim zagrożeniem interesu publicznego Wójt podejmuje czynności należące do kompetencji Zarządu.
3. Postanowienie ust. 2 nie dotyczy stanowienia przepisów gminnych w formie zarządzeń porządkowych.
4. Czynności podjęte w trybie określonym w ust. 2 wymagają zatwierdzenia na najbliższym posiedzeniu zarządu.

§ 6

1. Wójt i członkowie Zarządu mogą zostać indywidualnie zobowiązani uchwałą Zarządu do podejmowania w imieniu Zarządu określonych czynności należących do Zarządu z wyłączeniem czynności polegających na podejmowaniu rozstrzygnięć.
2. Osoby, o których mowa w ust. 1 składają Zarządowi sprawozdania z wykonanych czynności na najbliższym posiedzeniu Zarządu.

§ 7

1. Sekretarz Gminy i Skarbnik Gminy biorą udział w pracach Zarządu bez prawa głosowania.
2. W ramach udziału w pracach, o których mowa w ust. 1 Sekretarz i Skarbnik mogą wnosić projekty uchwał Zarządu, wypowiadać się w sprawach będących przedmiotem posiedzenia Zarządu, składać formalne wnioski i służyć fachową radą.

IV. Posiedzenia Zarządu

§ 8

Wójt zwołuje posiedzenia Zarządu i przewodniczy jego obradom.

§ 9

O posiedzeniu Zarządu należy zawiadomić jego członków z 4 — 7-dniowym wyprzedzeniem.

§ 10

W zawiadomieniu o posiedzeniu Zarządu podaje się informację o czasie, miejscu i przewidywanym porządku obrad.

§ 11

1. W posiedzeniu Zarządu uczestniczą:
   1) Wójt,
   2) pozostali członkowie Zarządu,
   3) Sekretarz Gminy i Skarbnik Gminy.
2. Do udziału w posiedzeniach Zarządu mogą zostać zobowiązani:
   1) pracownicy Urzędu Gminy właściwi ze względu na przedmiot obrad,
   2) kierownicy gminnych jednostek organizacyjnych właściwi ze względu na przedmiot obrad.
3. Do udziału w posiedzeniu Zarządu mogą zostać zaproszone inne osoby, a w szczególności radni i sołtysi.

§ 12

Z posiedzeń Zarządu sporządza się protokoły.

§ 13

W protokołach posiedzeń Zarządu podaje się imiona i nazwiska obecnych członków Zarządu i osób uczestniczących w posiedzeniu z określeniem charakteru ich obecności na obradach.

§ 14

1. Protokół z posiedzenia Zarządu powinien oddawać wiernie przebieg posiedzenia, a zwłaszcza przebieg dyskusji nad podejmowanymi przez Zarząd rozstrzygnięciami.
2. Protokoły posiedzeń Zarządu podpisują wszyscy członkowie Zarządu uczestniczący w danym posiedzeniu Zarządu po ich zatwierdzeniu przez Zarząd na następnym posiedzeniu.

§ 15

1. Zarząd może udostępnić protokoły ze swych posiedzeń do publicznego wglądu.

2. Rada może podjąć uchwałę zawierającą żądanie udostępnienia protokołu posiedzenia Zarządu osobie lub osobom wskazanym w uchwale Rady.
3. Takie samo żądanie może skierować do Zarządu Komisja Rewizyjna. Wówczas upoważnionymi do wglądu do protokołu mogą być wyłącznie członkowie Komisji Rewizyjnej lub osoby występujące na wniosek Komisji Rewizyjnej w charakterze biegłego.

V. Rozstrzyganie

§ 16

1. Zarząd podejmuje rozstrzygnięcia w formie uchwał.
2. Zarząd rozstrzyga w formie uchwał wszystkie sprawy należące do jego kompetencji, wynikające z ustaw oraz przepisów prawnych wydanych na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych.
3. Oprócz uchwał zawierających rozstrzygnięcia, Zarząd może podejmować inne uchwały, zawierające w szczególności opinie, oceny i stanowiska Zarządu.

§ 17

Inicjatywa uchwałodawcza przysługuje osobom wchodzącym w skład Zarządu oraz Sekretarzowi Gminy i Skarbnikowi Gminy.

§ 18

W sprawach wymagających rozstrzygnięcia Zarządu, każdy członek Zarządu głosuje według własnego przekonania.

§ 19

1. O ile ustawy nie stanowią inaczej uchwały Zarządu podpisuje Wójt.
2. Uchwały Zarządu będące decyzjami w sprawach z zakresu administracji publicznej muszą zawierać imiona i nazwiska członków Zarządu uczestniczących w ich podejmowaniu.

§ 20

1. Zarząd prowadzi rejestr podjętych rozstrzygnięć, o których mowa w § 16.
2. Rejestr rozstrzygnięć jest jawny.
3. Postanowienie ust. 2 nie dotyczy tych rozstrzygnięć, których ujawnienia sprzeciwiają się obowiązujące przepisy prawa, w szczególności o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej, o ochronie dóbr osobistych, o udostępnieniu akt dotyczących postępowań prowadzonych w trybie określonych w kodeksie postępowania administracyjnego.

VI. Zasady wykonywania uchwał Rady

§ 21

O sposobie wykonywania uchwał Rady rozstrzyga Zarząd, o ile Rada sama nie określiła zasad wykonywania uchwały.

§ 22

Określenie przez Zarząd sposobu wykonania uchwał Rady obejmuje w szczególności:
1) ustalenie terminu wykonania uchwały,
2) określenie środków niezbędnych do wykonania uchwały,
3) wskazanie osób lub instytucji odpowiedzialnych za realizację uchwały.

§ 23

Zarząd składa Radzie na każdej sesji sprawozdanie ze swej działalności w okresie między sesjami oraz z wykonania uchwał podjętych na sesjach Rady.

VII. Postanowienia końcowe

§ 24

W sprawach nie uregulowanych w regulaminie mają zastosowanie postanowienia regulaminu Rady.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy

mgr inż. ADAM DUBAS

Załącznik Nr 3

REGULAMIN
Komisji Rewizyjnej w Jaworniku Polskim

I. Postanowienia ogólne

§ 1

Regulamin Komisji Rewizyjnej Rady Gminy, zwany dalej „regulaminem'' określa zasady i tryb działania Komisji Rewizyjnej Rady Gminy w Przemyślu, zwanej dalej „Komisją''.

§ 2

1. Komisja jest stałą komisją powołaną w celu kontrolowania działalności Zarządu Gminy, zwanego dalej „Zarządem'' oraz gminnych jednostek organizacyjnych.
2. Celem działań kontrolnych jest dostarczenie Radzie informacji niezbędnych do oceny działalności Zarządu i gminnych jednostek organizacyjnych, zapobieganie niekorzystnym zjawiskom w działalności kontrolowanych jednostek oraz pomocy w usuwaniu tych zjawisk.
3. Komisja bada i ocenia na polecenie Rady, materiały z kontroli działalności Zarządu i jednostek organizacyjnych Gminy, wykonywanej przez inne podmioty. Dotyczy to także materiałów z kontroli zewnętrznych.
4. Komisja wydaje opinie w przypadkach i na zasadach określonych w ustawach i w regulaminie.

§ 3

Komisja podlega Radzie.

II. Skład Komisji Rewizyjnej

§ 4

1. Komisja składa się z Przewodniczącego, Zastępcy Przewodniczącego oraz pozostałych członków w liczbie 2, wybranych łącznie spośród radnych uchwałą Rady, podjętą zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy składu Rady.
2. Odwołanie członków Komisji następuje na zasadach określonych w ust. 1.
3. W skład Komisji nie mogą być powoływani radni pełniący funkcje Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego Rady oraz radni będący członkami Zarządu.

4. W miarę możliwości, Rada powinna unikać powoływania do składu Komisji radnych zatrudnionych w ramach stosunku pracy w gminnych jednostkach organizacyjnych.
5. Mandat członka Komisji wygasa w przypadku wygaśnięcia mandatu radnego, wyboru członka Komisji na Przewodniczącego lub Zastępcę Przewodniczącego Rady, oraz w przypadku wyboru w skład Zarządu.

§ 5

Przewodniczący Komisji organizuje pracę Komisji i prowadzi jej obrady. W przypadku nieobecności Przewodniczącego Komisji lub niemożności działania, jego zadania wykonuje Zastępca Przewodniczącego Komisji.

§ 6

1. Członkowie Komisji podlegają wyłączeniu od udziału w działaniach Komisji w sprawach, w których może powstać podejrzenie o ich stronniczość lub interesowność.
2. W sprawie wyłączenia Zastępcy Przewodniczącego Komisji oraz poszczególnych członków decyduje Przewodniczący Komisji.
3. O wyłączeniu Przewodniczącego Komisji decyduje Rada.
4. Wyłączony członek Komisji może odwołać się do Rady w ciągu 7 dni od daty powzięcia wiadomości o wyłączeniu.
5. W postępowaniu o wyłączeniach, o których mowa w ust. 2 i 3 obowiązuje forma pisemna.

III. Zadania kontrolne

§ 7

1. Komisja kontroluje działalność Zarządu i jednostek organizacyjnych Gminy pod względem:
   1) legalności,
   2) gospodarności,
   3) rzetelności,
   4) celowości,
   5) zgodności dokumentacji ze stanem faktycznym.
2. Komisja kontrolując działalność Zarządu i jednostek organizacyjnych Gminy, bada w szczególności gospodarkę finansową w tym wykonanie budżetu Gminy.

§ 8

Komisja wykonuje inne zadania kontrolne na zlecenie Rady w zakresie i w formach wskazanych w uchwale Rady.

§ 9

1. Komisja przeprowadza następujące rodzaje kontroli:
   1) kompleksowe, obejmujące całość działalności kontrolowanego podmiotu lub obszerny zespół działań tego podmiotu,
   2) problemowe, obejmujące wybrane zagadnienia lub zagadnienie z zakresu działalności kontrolowanego podmiotu, stanowiące niewielki fragment w jego działalności,
   3) sprawdzające, podejmowane w celu ustalenia, czy wyniki poprzedniej kontroli zostały uwzględnione w toku postępowania jednostki.

§ 10

1. Komisja przeprowadza kontrole kompleksowe w zakresie ustalonym w planie pracy Komisji zatwierdzonym przez Radę.
2. Rada może podjąć decyzję w sprawie przeprowadzenia kontroli kompleksowej nie objętej planem pracy Komisji.
3. Komisja może przeprowadzać na zlecenie Rady kontrole problemowe i sprawdzające także wówczas, gdy nie są one objęte zatwierdzonym planem pracy Komisji.

§ 11

Kontrola kompleksowa nie powinna trwać dłużej niż 15 dni roboczych, a kontrola problemowa i sprawdzająca, nie dłużej niż 7 dni roboczych.

§ 12

1. Kontroli Komisji nie podlegają zamierzenia przed ich zrealizowaniem, co w szczególności dotyczy projektów dokumentów mających stanowić podstawę określonych działań (kontrola wstępna).
2. Rada może nakazać Komisji nierozpoczynanie kontroli, a także przerwanie kontroli przez Komisję. Dotyczy to także wykonywania poszczególnych czynności kontrolnych.
3. Rada może nakazać rozszerzenie lub zawężenie zakresu i przedmiotu kontroli.
4. Uchwały Rady, o których mowa w ust. 2-3 wykonywane są niezwłocznie.
5. Komisja jest obowiązana do przeprowadzenia kontroli w każdym przypadku podjęcia takiej decyzji przez Radę. Dotyczy to zarówno kontroli kompleksowych, jak i problemowych oraz sprawdzających.

§ 13

1. Postępowanie kontrolne przeprowadza się w sposób umożliwiający bezstronne i rzetelne ustalenie stanu faktycznego w zakresie działalności kontrolowanego podmiotu, rzetelne jego udokumentowanie i ocenę kontrolowanej działalności według kryteriów określonych w § 7 ust. 1.
2. Stan faktyczny ustala się na podstawie dowodów zebranych w toku postępowania kontrolnego.
3. Jako dowód może być wykorzystane wszystko, co nie jest sprzeczne z prawem. Jako dowody mogą być wykorzystane w szczególności: dokumenty, wyniki oględzin, zeznania świadków, opinie biegłych oraz pisemne wyjaśnienia i oświadczenia kontrolowanych.

§ 14

1. Kontrole kompleksowe przeprowadzają w imieniu Komisji zespoły kontrolne składające się co najmniej z dwóch członków Komisji.
2. Przewodniczący Komisji wyznacza na piśmie kierownika zespołu kontrolnego, który dokonuje podziału czynności pomiędzy kontrolujących.
3. Kontrole problemowe i sprawdzające mogą być przeprowadzane przez jednego członka Komisji.
4. Kontrole przeprowadzane są na podstawie pisemnego upoważnienia wydanego przez Przewodniczącego Komisji, określającego kontrolowany podmiot, zakres kontroli oraz osoby (osobę) wydelegowane do przeprowadzenia kontroli.
5. Kontrolujący obowiązani są przed przystąpieniem do czynności kontrolnych okazać kierownikowi kontrolowanego podmiotu upoważnienia, o którym mowa w ust. 4.

§ 15

1. W razie powzięcia w toku kontroli uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa, kontrolujący niezwłocznie zawiadamia o tym kierownika kontrolowanej jednostki i Wójta Gminy, wskazując dowody uzasadniające zawiadomienie.
2. Jeżeli podejrzenie dotyczy osoby Wójta kontrolujący zawiadamia o tym Przewodniczącego Rady.

§ 16

1. Kierownik kontrolowanego podmiotu obowiązany jest zapewnić warunki i środki niezbędne do przeprowadzenia kontroli.
2. Kierownik kontrolowanego podmiotu obowiązany jest w szczególności przedstawiać na żądanie kontrolujących dokumenty i materiały niezbędne do przeprowadzenia oraz umożliwienia kontrolującym wstępu do obiektów i pomieszczeń kontrolowanego podmiotu.
3. Kierownik kontrolowanego podmiotu, który odmówi wykonania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, obowiązany jest do niezwłocznego złożenia na ręce osoby kontrolującej pisemnego wyjaśnienia.
4. Na żądanie kontrolujących, kierownik kontrolowanego podmiotu obowiązany jest udzielić ustnych lub pisemnych wyjaśnień.
5. Zasady udostępniania wiadomości stanowiących tajemnicę państwową lub służbową regulują powszechnie obowiązujące przepisy prawa.

§ 17

Obowiązki, przypisane regulaminem kierownikowi kontrolowanego podmiotu mogą być spełnione za pośrednictwem podległych mu pracowników.

§ 18

Czynności kontrolne wykonywane są w miarę możliwości w dniach oraz godzinach pracy kontrolowanego podmiotu.

V. Protokoły kontroli

§ 19

Kontrolujący sporządzają, w terminie 7 dni od daty zakończenia kontroli protokół pokontrolny, obejmujący:
1) nazwę i adres kontrolowanego podmiotu,
2) imię i nazwisko kontrolującego (kontrolujących),
3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych,
4) określenie zakresu kontroli i okresu objętego kontrolą,
5) imię i nazwisko kierownika kontrolowanego podmiotu,
6) przebieg i wynik czynności kontrolnych, a w szczególności wnioski wskazujące na stwierdzone nieprawidłowości w działalności kontrolowanego podmiotu oraz wskazanie dowodów potwierdzających ustalenia zawarte w protokole,
7) datę i miejsce podpisania protokołu,
8) podpisy kontrolującego (kontrolujących) i kierownika kontrolowanego podmiotu lub notatkę o odmowie podpisania protokołu z podaniem przyczyn odmowy,
9) protokół pokontrolny może także zawierać wnioski i propozycje co do sposobu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

§ 20

1. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanego podmiotu lub części kontrolujących, osoby te są obowiązane do złożenia w terminie 3 dni od daty odmowy, pisemnego wyjaśnienia jej przyczyn.
2. Wyjaśnienia, o których mowa w ust. 1 składa się na ręce Przewodniczącego Komisji. Jeżeli podpisania protokołu odmówi Przewodniczący Komisji, składa on na zasadach określonych w ust. 1, wyjaśnienia na ręce Przewodniczącego Rady.

§ 21

1. Kierownik kontrolowanego podmiotu może złożyć na ręce Przewodniczącego Rady uwagi dotyczące wyników kontroli.
2. Uwagi, o których mowa w ust. 1 składa się w terminie 7 dni od daty przedstawienia kierownikowi kontrolowanego podmiotu protokołu pokontrolnego do podpisania.

§ 22

Protokół pokontrolny sporządza się w trzech egzemplarzach, który w terminie 3 dni od daty jego podpisania, otrzymują: Przewodniczący Rady, Przewodniczący Komisji i kierownik kontrolowanego podmiotu.

VI. Zadania opiniodawcze

§ 23

1. Komisja opiniuje wykonanie budżetu gminy i występuje z wnioskiem do Rady w sprawie udzielenia lub nieudzielenia absolutorium Zarządowi.
2. Przewodniczący Komisji składa opinię i wniosek, o którym mowa w ust. 1 na ręce Przewodniczącego Rady w terminie określonym w § 74 ust. 2 regulaminu Rady.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 Przewodniczący Rady przesyła do zaopiniowania Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie w terminie do dnia 25 marca po upływie roku kalendarzowego, którego dotyczy absolutorium.

§ 24

1. Komisja opiniuje na piśmie zamiar powierzenia radnemu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej, albo zamiar udzielenia radnemu zamówienia publicznego w zakresie nie objętym przepisami o zamówieniach publicznych.
2. Przewodniczący Komisji składa opinię, w sprawach, o których mowa w ust. 1, na ręce Przewodniczącego Rady w terminie 14 dni od daty otrzymania pisemnej prośby w tej sprawie od organu Rady.

§ 25

1. Komisja opiniuje na piśmie wniosek o odwołanie Zarządu z wyjątkiem Wójta oraz wniosek o odwołanie Wójta.
2. Przewodniczący Komisji składa opinię, o których mowa w ust. 1 na ręce Przewodniczącego Rady w terminie 14 dni od daty otrzymania pisemnego wniosku w tej sprawie.

§ 26

Komisja wydaje także opinie w sprawach określonych w uchwałach Rady.

VII. Plany pracy i sprawozdania Komisji

§ 27

1. Komisja składa Radzie do zatwierdzenia plan pracy w terminie do końca grudnia na rok następny, każdego roku.
2. Plan, o którym mowa w ust. 1 powinien zawierać co najmniej:
1) terminy odbywania posiedzeń,
2) terminy i wykaz jednostek, które zostaną poddane kontroli, oraz tematykę kontroli.

§ 28

1. Komisja składa Radzie, w terminie do końca lutego każdego roku roczne sprawozdanie ze swej działalności w roku poprzednim.
2. Sprawozdanie powinno zawierać:
   1) liczbę, przedmiot, miejsca, rodzaj i czas przeprowadzonych kontroli,
   2) wykaz najważniejszych nieprawidłowości ustalonych w toku kontroli,
   3) wykaz uchwał podjętych przez Komisję,
   4) wykaz wyłączeń, o których mowa w § 2 regulaminu.

VIII. Posiedzenia Komisji

§ 29

1. Komisja obraduje na posiedzeniach zwoływanych przez Przewodniczącego Komisji zgodnie z planem pracy Komisji oraz w miarę potrzeb.
2. Przewodniczący Komisji zwołuje posiedzenia Komisji, które nie są objęte planem pracy Komisji, w formie pisemnej.
3. Posiedzenia, o których mowa w ust. 2, mogą być zwoływane z własnej inicjatywy Przewodniczącego Komisji, a także na wniosek Przewodniczącego Rady, jak również na wniosek połowy składu osobowego Komisji.
4. Przewodniczący Rady i członkowie komisji składający wniosek w sprawie zwołania posiedzenia Komisji obowiązani są wskazać we wniosku przyczynę jego złożenia.
5. Przewodniczący Komisji może zaprosić na posiedzenie Komisji:
   1) radnych nie będących członkami Komisji,
   2) osoby zaangażowane na wniosek Komisji w charakterze biegłych lub ekspertów.
6. W posiedzeniach Komisji mogą brać udział tylko jej członkowie oraz zaproszone osoby.
7. Z posiedzenia Komisji sporządza się protokół, który winien być podpisany przez wszystkich członków Komisji uczestniczących w posiedzeniu.

§ 30

1. Uchwały Komisji zapadają większością głosów w obecności co najmniej połowy składu Komisji.
2. Komisja podejmuje uchwały w głosowaniu jawnym.
3. W przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego Komisji.

IX. Postanowienia końcowe

§ 31

Obsługę biurową Komisji zapewnia Wójt.

§ 32

1. Komisja może korzystać z porad i opinii oraz eksperty z osób mających wiedzę fachową w zakresie związanym z przedmiotem działania Komisji.
2. W przypadku, gdy skorzystanie z wyżej wskazanych środków wymaga zawarcia odrębnej umowy i wypłaty wynagrodzenia ze środków komunalnych Przewodniczący Komisji przedstawia sprawę na posiedzeniu Rady, w celu podjęcia uchwały zobowiązującej osoby zarządzające mieniem komunalnym do zawarcia stosownej umowy w imieniu Gminy.

§ 33

1. Komisja może na zlecenie Rady lub też po powzięciu stosownych uchwał przez wszystkie zainteresowane komisje, współdziałać w wypełnianiu funkcji z innymi komisjami Rady, w zakresie ich właściwości rzeczowej.
2. Współdziałanie może polegać w szczególności na wymianie uwag, informacji i doświadczeń dotyczących działalności kontrolnej oraz na przeprowadzeniu kontroli przez członków Komisji Rewizyjnej i radnych członków innych komisji Rady.
3. Przewodniczący Komisji może zwracać się do przewodniczących innych komisji rady o oddelegowanie w skład zespołu kontrolnego radnych mających kwalifikacje w zakresie tematyki objętej kontrolą.
4. Do członków komisji uczestniczących w kontroli, przeprowadzanej przez Komisję stosuje się odpowiednio przepisy regulaminu.
5. Przewodniczący Rady zapewnia koordynację poszczególnych komisji w celu właściwego ich ukierunkowania, zapewnia skuteczności działania oraz unikania zbędnych kontroli.

§ 34

Komisja może występować do organów Gminy w sprawie wniosków o przeprowadzenie kontroli przez Regionalną Obrachunkową, Najwyższą Izbę Kontroli lub przez inne organy kontroli.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy

mgr inż. ADAM DUBAS

Informacja
o działalności Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Przemyślu w 1996 roku.

I. Wstęp.

Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Przemyślu zakończył w 1996 roku trzeci rok swojej działalności. Uczestniczył w tym czasie w finansowaniu zadań służących ochronie środowiska realizowanych zarówno przez gminy, jak i podmioty gospodarcze i jednostki budżetowe, wynikających z przepisów ustawy z dnia 30 stycznia 1980 roku o ochronie i kształtowaniu środowiska. Zgodnie z przepisami tej ustawy pomoc finansowa udzielana była zarówno w postaci dotacji, jak i pożyczek na zadania odpowiadające ustalonym kryteriom wyboru oraz zasadom przyznawania pomocy finansowej. Podstawowe środki Funduszu pochodziły z opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska oraz z kar za nieprzestrzeganie przepisów ustawy. Dodatkowe środki Funduszu pochodziły z działalności bieżącej — jako wpływy z oprocentowania udzielonych pożyczek i operacji finansowych środkami będącymi w dyspozycji Wojewódzkiego Funduszu.

Działalność swą Wojewódzki Fundusz prowadził w oparciu o opracowany przez Zarząd i przyjęty przez Radę Nadzorczą plan działalności oraz listę przedsięwzięć priorytetowych na 1996 rok. Dokumenty te znajdują swoją podstawę w obowiązujących w Funduszu kryteriach wyboru przedsięwzięć oraz zasadach przyznawania dotacji oraz udzielania i umarzania pożyczek, a przyjęte do planu wartości wyliczone zostały w oparciu o prognozowane wpływy z tytułu opłat i kar wymierzonych na podstawie ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska oraz ustawy Prawo wodne. Planowane z tego tytułu wpływy zostały zrealizowane:
— z tytułu opłat naliczanych przez Urząd Wojewódzki w Przemyślu w 106,66 %,
— z tytułu kar naliczanych przez Państwową Inspekcję Ochrony Środowiska w Przemyślu w 87,88 %,
Ponadto uwzględnione zostały w planie wpływy z tytułu bieżącej działalności kapitałowej Funduszu, które wykonano w 103,13 %. Plan pomocy finansowej zrealizowano w tym czasie w 99,52 %, z czego plan pożyczek w 101,23 %, dotacji w 94,70 % a plan umorzeń zrealizowany został w 100 %.

Omówienie poszczególnych wartości przedstawiono w dalszej części niniejszej informacji.

II Działalność organów statutowych.

I. Rada Nadzorcza.

Skład Rady Nadzorczej Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Przemyślu nie uległ w okresie sprawozdawczym zmianom — działa w 1996 rokuustawowo dopuszczalnym składzie 9 osób. Rada odbyła 12 posiedzeń, na których podjęła 109 uchwał. Uchwałą nr 17/96 w dniu 26 kwietnia 1996 roku Rada Nadzorcza przyjęła sprawozdanie z działalności Wojewódzkiego Funduszu za rok 1995. Było ono następnie przedstawione Wojewodzie Przemyskiemu i opublikowane w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego.

W dniu 19 lipca 1996 roku Rada Nadzorcza wprowadziła uchwałą nr 47/96 dnia korektę do obowiązującego w 1996 roku planu działalności, zwiększając kwotę planowanych przychodów i wydatków oraz zysku. Plan przychodów zwiększony został o około 15,17 %, wydatki na pomoc finansową (dotacje i pożyczki) o 37,38 %, koszty działalności Funduszu o 6,00 %, oraz zysk o 111,60 %. W dalszej części niniejszej informacji przez pojęcie planu rozumieć należy plan w wersji skorygowanej.

Rada Nadzorcza — zgodnie z wymogami ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska — w dniu 28 listopada 1996 roku uchwaliła plan działalności Wojewódzkiego Funduszu na 1997 rok oraz listę przedsięwzięć priorytetowych.

II. Zarząd.

W całym okresie objętym sprawozdaniem skład Zarządu nie zmienił się. Poszczególne funkcje pełnili: Eugeniusz Marcol — Prezes Zrządu, Grażyna Zawada — Zastępca Prezesa Zarządu i Teresa Jędruch — Członek Zarządu.

Na koniec okresu sprawozdawczego w Biurze Funduszu zatrudnione były na stanowiskach specjalistów dwie osoby, przy czym oba stanowis ka utworzone zostały jako stanowiska dla osób niepełnosprawnych, z dofinansowaniem ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

W 1996 roku Zarząd — zgodnie z przepisami ustawy — był uprawniony do samodzielnego podejmowania decyzji w sprawie pomocy finansowej ze środków Wojewódzkiego Funduszu do kwoty nie przekraczającej 9.000,00 złotych (0,5 % wpływów za rok poprzedni).

W roku sprawozdawczym Zarząd odbył 19 posiedzeń, na których podjęto 174 uchwały, które dotyczyły zarówno działalności statutowej jak i bieżącej Funduszu. Podstawowe zadania Zarządu polegały na:

— obsłudze działalności bieżącej i statutowej Wojewódzkiego Funduszu oraz podejmowaniu decyzji usprawniających pracę Funduszu oraz podejmowaniu decyzji usprawniających pracę Funduszu,
— przygotowaniu projektów planów działalności i listy przedsięwzięć priorytetowych oraz ich zmian w ciągu roku sprawozdawczego — do rozpatrzenia i zatwierdzenia przez Radę Nadzorczą.
— przygotowaniu wniosków przedkładanych Radzie Nadzorczej o dofinansowanie zadań ze środków Wojewódzkiego Funduszu kwotą 9.000,00 złotych,
— podejmowaniu decyzji o udzielaniu pożyczek lub dotacji do kwoty 9.000,00 złotych w przypadku zadań w planie działalności statutowej,
— realizowaniu uchwał i zaleceń Rady Nadzorczej,
— kontroli realizacji przyjętych do dofinansowania zadań,
— pozyskiwaniu dodatkowych środków dla potrzeb inwestycji służących ochronie środowiska w województwie ze źródeł poza wojewódzkich.

III. Realizacja podstawowych zadań.

Realizując swoje zadania Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowidka i Gospodarki Wodnej kierował się przede wszystkim:

- ustawowo i statutowo określonymi podstawowymi celami Wojewódzkiego Funduszu,
- wytycznymi polityki ekologicznej Państwa i województwa,
- opracowanymi przez Zarząd i zatwierdzonymi przez Radę Nadzorczą planami działalności oraz listą przedsięwzięć priorytetowych na 1996 rok,
- doświadczeniami uzyskanymi w toku realizacji zadań w latach poprzednich oraz w trakcie okresu sprawozdawczego.

Pozyskiwanie środków finansowych realizowane było poprzez:

— przestrzeganie terminowego dopływu środków z tytułu opłat oraz kar z Wydziału Administracyjno-Gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego i Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska,
— konsekwentną realizację działań windujących w odniesieniu do dłużników Funduszu,
— właściwe działania w zakresie udzielonych pożyczek, zwłaszcza w określaniu zasad spłat odsetek,— bieżące czuwanie nad stanem czasowo wolnych środków Funduszu i przeprowadzanie operacji finansowych pozwalających na uzyskanie maksymalnych efektów ekonomicznych.

1. Plan przychodów i rozchodów.

Plan działalności statutowej Wojewódzkiego Funduszu na 1996 rok został zatwierdzony na posiedzeniu Rady Nadzorczej w dniu 29 listopada roku uchwałą nr 101/95. Plan ten skorygowany został uchwałą Rady Nadzorczej nr 47/96 w dniu 19 lipca 1996 roku. Zmiana planu została spowodowana weryfikacją po I półroczu danych, dotyczących planowanych przychodów statutowych Funduszu. W trakcie roku sprawozdawczego realizacja zadań przebiegała zgodnie z planem, a w miejsce zadań wycofanych wprowadzane były zadania z listy rezerwowej. Tabela nr 1 przedstawia przychody Wojewódzkiego Funduszu za 1996 w powiązaniu z planem na ten rok i wykonaniem za rok 1995.

tabela nr 1

Przychody
Wojewódzkiego Funduszu ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Przemyślu w roku 1996.

w zł

LP.	Wyszczególnienie	Wykonanie w 1995 r.	Plan na 1996 r.	Wykonanie w 1996 r.	% 5:3	% 5:4
1	2	3	4	5	6	7
I.	Wpływ z opłat i kar oraz spłat rat	1.833.567,57	2.303.000,00	2.4.389,92	131,51	104,71
	1) przelewy z Uw	1.456.705,57	1.600.000,00	1.706.612,17	117,16	106,66
	2) przelewy z WIOŚ	29.062,28	70.000,00	61.514,75	211,67	87,88
	3) zwroty rat pożyczek	345.000,00	633.000,00	643.263,00	186,45	101,62
	4) zwroty dotacji	—	—	—	—	—
	5) inne	2.799,72	—	—	—	—
II.	Wpływ z działalności kapitałowej i inne	328.322,03	352.000,00	363.002,24	110,56	103,13
	1) zyski ze sprzedaży bonów skarbowych odsetki od lokat i rach. bankowych	248.765,71	172.000,00	180.977,25	72.75	105,22
	2) odsetki od pożyczek	79.503,52	180.00,00	182.024,99	228,95	101,12
	5) inne (zyski nadzwyczajne)	52,80	—	—	*	—

Głównymi zródłami pozyskiwania środków w 1996 roku były przychody z opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska oraz wpływy z bieżącej działalności kapitałowej Wojewódzkiego Funduszu. Wpływy z tytułu opłat zostały zrealizowane w wysokości 1.706.612,17 złotych, co oznacza wykonanie planu w 106,66 %. Przekroczenie planowanych wpływów wynikało z wyższych niż zaplanowano wpłat w miesiącach marcu i wrześniu. Wpływy z działalności kapitałowej przekroczyły zaplanowane wartości o 3,13 %. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż w 1996 roku wpływy z tytułu oprocentowania pożyczek udzielanych na zadania służące ochronie środowiska były o wiele wyższe od wpływów w 1995 roku i w ogólnej kwocie przychodów z działalności bieżącej stanowiły ponad połowę tych przychodów (w 1995 roku stanowiły niespełna 25 %). Jednocześnie dochody, które uzyskane zostały z oprocentowania rachunków bankowych i lokat spadły w porównaniu z 1995 rokiem o blisko 30 %. Porównanie to świadczy o poprawie efektywności ekologicznej środków będących w zarządzaniu Funduszu, gdyż większość z nich na bieżąco jest przekazywana na realizację zadań proekologicznych, w niewielkim tylko stopniu — ze względu na sprawy proceduralne — angażowana jest w operacje finansowe. Wyniki te uzyskano pomimo spadku urzędowych stóp procentowych, będących podstawą naliczania odsetek od pożyczek.

Wydatki dotyczące działalności statutowej Wojewódzkiego Funduszu w 1996 roku zamknęły się kwotą 3.065.317, 09 złotych i w tym zakresie plan zrealizowany został w 99,52 %. Podstawowe dane dotyczące rozchodów w porównaniu planem zawiera tabela nr 2.

tabela nr 2

Rozchody
Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Przemyślu w 1996 roku

w zł

LP.	Wyszczególnienie	Wykonanie w 1995 r.	Plan na 1996 r.	Wykonanie w 1996 r.	% 5:3	% 5:4
1	2	3	4	5	6	7
I.	Pomoc finansowa na cele proekologiczne ogółem	1.119.022,58	3.080.000,00	3.065,317,09	1273,93	99,52
	1) udzielone pożyczki	719.000,00	1.2.260.000,00	2.287.730,00	318,18	101,23
	2) udzielone dotacje	378.440,86	800.000,00	757.587,09	200,19	94,70
	3) dopłaty do kredytów preferencyjnych	21.581,72	—	—	—	—
	4) umorzenia rat pożyczek	—	20.000,00	20.000,00	—	100,00
II.	Rozchody pozostałe	782.128,91	170.000,00	35.602,00	4,55	20,94
	1) zakup akcji i udziałów w spółkach, bonów skarbowych i inne	602.128,91	150.000,00	15.602,00	2,59	10,40
	2) spłaty zaciągniętch pożyczek	180.000,00	20.000,00	20.000,00	11,11	100,00
III.	Koszty działalności operacyjnej	166.481,72	246.200,00	222.518,83	133,66	90,38
IV.	Wydatki inwestycyjne	23.849,39	40.000,00	37.013,00	155,19	92,53

W 1996 roku Wojewódzki Fundusz udzielał pomocy finansowej na zadania związane z ochroną środowiska zarówno w formie pożyczek, dotacji, jak i umorzeń rat pożyczek (w jednym przypadku). Ogółem przyznano 24 pożyczki (w 1995 roku — 14) na łączną kwotę 2.287.730 złotych, co oznacza ponad trzykrotny wzrost udzielonych pożyczek w porównaniu do roku poprzedniego i przekroczenie o 1,23 % wykonanego planu. Na koniec okresu sprawozdawczego w pożyczkach zaangażowanych była kwota 2.792.967,00 złotych.

Dofinansowanie szeregu zadań z zakresu ochrony środowiska, zwłaszcza dotyczących ochrony różnorodności przyrodniczej, realizacji prac zalesieniowych, programu małej retencji wodnej i edukacji ekologicznej następowało w formie dotacji. Przyznano ogółem 110 dotacji na łączną kwotę 757.587,09 złotych, realizując w ten sposób plan w 94,70 %
i dwukrotnie przekraczając wartość dotacji, udzielonych w 1995 roku. W ramach pomocy bezzwrotnej umożona też została część pożyczki, udzielonej Komendzie Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Przemyślu na zakup samochodu ratownictwa chemiczno-ekologicznego wraz z wyposażeniem.

W poniższej tabeli zawarte są dane zbiorcze dotyczące udzielonej w 1996 roku pomocy finansowej według działów:

Tabela nr 3

Zbiorcze zestawienie
z wykonania działalności statutowej WFOŚiGW w Przemyślu za 1996 rok.

Lp.	Dział wg planu	Dotacje	Pożyczki	Razem
01	02	03	04	05
1.	Ochrona powietrza	212.700,00	663.730,00	876.430,00
2.	Ochrona wód	18.000,00	1.339.000,00	1.357.000,00
3.	Ochrona powierzchni ziemi	26.00,00	285.000,00	311.500,00
4.	Ochrona bioróżnorodności przyrodniczej	194.084,20	—	194.084,20
5.	Monitoring	37.500	—	37.00,00
6.	Likwidacja NZŚ i ochrona p. powodziowa	130.000,00	—	130.000,00
7.	Edukacja ekologiczna	38.187,69	—	38.187,69
8.	Różne działania na rzecz ochrony środow.	100.615,20	—	100.615,20
	Razem:	757.587,09	2.287.730,00	3.045.317,09

Niewykonanie planu rozchodów w pozycji „pozostałe'' (tabela nr 2), jak i osiągnięcie niższych wartości w stosunku do roku ubiegłego dowodzi skuteczności w angażowaniu środków Funduszu w działania służące ochronie środowiska. W okresie sprawozdawczym dokonywano jedynie krótkoterminowych transakcji na rynku kapitałowym w postaci obrotu bonami Skarbu Państwa. Ponadto z uwagi na fakt posiadania już przez Fundusz portfela 5.000 szt. akcji Banku Ochrony Środowiska S.A. w Warszawie — w związku z wejściem akcji tego Banku do publicznego obrotu — zdecydowano o zakupie w zaplanowanej kwocie 150.000,00 złotych dalszych akcji. Z uwagi na bardzo wysoką redukcję sprzedaży w publicznej ofercie (blisko 90 %), zakupiono jedynie 537 akcji za kwotę 15.602 złotych.

Na koszty działalności bieżącej wpływ miały przede wszystkim koszty utrzymania Zarządu i Rady Nadzorczej. Z zaplanowanej na 1996 rok kwoty 246.200,00 złotych na pokrycie kosztów działalności wykorzystano jedynie 222.518,83 złotych, czyli 90,38 %. Stanowi to wzrost w stosunku do roku poprzedniego o 33,66 % i jest spowodowany zarówno wzrostem kosztów utrzymania pracowników (zwiększono o 1 osobę obsadę etatową), jak i wzrostem cen materiałów, energii i najmu lokalu.

Stan wolnych środków pieniężnych na dzień 31 grudnia 1996 roku wyniósł 329.189,17 złotych i był o 27 % niższy od stanu na dzień 31 grudnia 1995 roku. Znajduje on w pełni pokrycie na realizację transzy pożyczek przyznanych w 1996 roku dla:

— Zarządu Miasta w Lubaczowie na budowę oczyszczalni ścieków
— III transza pożyczki w kwocie 200.000,00 złotych
— Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Cieplnej w Przemyślu na budowę sieci cieplnej dla os. Kazanów — II transza pożyczki w kwocie 100.000,00 złotych.

Transze te zostaną zrealizowane po otrzymaniu rozliczenia z kwot przekazanych wcześniej.

II. Rachunek wyników

Działalność Funduszu w okresie objętym niniejszą informacją zamknęła się wynikiem dodatnim — zyskiem brutto w kwocie 140.483,41 złotych, a po potrąceniu odpisu obowiązkowego — zyskiem netto w kwocie 126.948,29 złotych. Zestawienie dochodów i kosztów za 1996 rok oraz wynik finansowy przedstawia tabela nr 4:

tabela nr 4

Dochody i koszty
Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Przemyślu za rok 1996 rok

w zł

Lp.	Wyszczególnienie	Plan na 1996 r.	Wykonanie w 996 r.	% (kol3:kol4)
1	2	3	4	5
I.	Dochody ogółem:	352.000,00	363.002,24	103,13
	z tego:			
	1) odsetki od pożyczek	180.000,00	182.024,99	101,12
	2) dochody z operacji finansowych i lokat	160.000,00	160.061,32	100,04
	3) oprocentowanie rachunków bank.	12.000,00	20.915,93	174,30
II.	Zyski nadzwyczajne	—	—	—
III.	Koszty uzyskania przychodów	246.200,00	222.518,83	90,38
	z czego:			
	1) amortyzacja	20.000,00	17.848,48	89,24
	2) zużycie materiałów i energii	19.000,00	12.802,330	67,38
	3) wynagrodzenia osobowe brutto	76.700,00	73.264,31	95,52
	4) wynagrodzenia bezosobowe brutto	52.000,00	2.248,10	100,48
	5) narzuty na wynagrodzenia	39.100,00	35.9923,68	91,88
	6) podróże służbowe	4.500,00	4.370,00	97,11
	7) wydatki na reprezentację i reklamę	500,00	500,00	100,00
	8) opłaty	12.900,00	7.893,70	61,19
	9) inne koszty i obciążenia	21.500,00	17.668,26	82,18
IV.	Straty nadzwyczajne	—	—	—
V.	Wynik finansowy	+105.800,00	+140.483,41	132,78

Uzyskany wynik jest wyższy od zaplanowanego o 32,78 %, i stanowi 94,20 % zysku roku poprzedniego. Osiągnięty on został jednak w przeważającej mierze dzięki dochodom od pożyczek udzielonych na zadania proekologiczne, których efektywność (w przypadku pożyczek dla samorządów gminnych) jest niższa od efektywności lokat kapitałowych w różnych formach, wymagał więc większego wysiłku organizacyjnego i opratywniści Funduszu.

Podsumowując wyniki działalności Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Przemyślu w 1996 roku należy stwierdzić, że w pełni realizował on zadania nałożone przepisami ustawy i dokumentami wewnętrznymi Funduszu. Zgodnie z opinią biegłego rewidenta, badającego działalność Funduszu za okres sprawozdawczy jest ona prawidłowa, a wzrost funduszy własnych i osiągnięte wyniki ekonomiczne zapewniają nie tylko dalsze bezpieczne działanie, ale i wzmocnienie kondycji finansowej Funduszu. Wytyczony w planach działalności kierunek dofinansowania w przeważającej części poprzez preferencyjne oprocentowanie, częściowo umarzalne pożyczki z zachowaniem zasady dotowania niektórych zadań — jest prawidłowy.

ZARZĄD
wojewódzki Fundusz Ochronyn
Środowiska i Gospodarki Wodnej
w Przemyślu
37 — 700 Przemyśl,
ul. Wyb Kościuszki 24

PREZES ZARZĄDU
mgr Eugeniusz Marcol

Wydawca: Wojewoda Przemyski
Adres Redakcji: Wydział Organizacji i Nadzoru Urzędu Wojewódzkiego, w Przemyślu Plac Dominikański 3, 37-700 Przemyśl,
tel. 78-50-51, wewn. 218, konto 65009-1544-225 NBP Oddział Przemyśl.
Redaktor Naczelny: Ewa Kaczmarz.
Tłoczono z polecenia Wojewody Przemyskiego z dnia 15 kwietnia 1997 r. w Spółdzielni Inwalidów „Praca'', ul. Jasińskiego 2

ISSN 0239-8869 Sip Przem 137-G-97 132 Cena 19,48zł